

THE BOOK WAS DRENCHED

TIGHT BINDING BOOK

UNIVERSAL
LIBRARY

OU 198887

UNIVERSAL
LIBRARY

॥ श्रीः ॥

श्रीमन्मध्वसिद्धांतग्रन्थालय,

ಉಡುಪಿ .

ಶ್ರೀ ಪಾದರಾಯರ

ಮತ್ತು

ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಯರ ಕೀರ್ತನೆಗಳು.

(ಸುಳಾದಿಗಳು) —

← ಪ್ರಥಮಾವೃತ್ತಿ ←

ಈ ಗ್ರಂಥವು

ಉಡುಪಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

1924.

ಬೆಲೆ: ೮ ಆಣೆ.

rinted & Published by

P. Guru Rau,

at the

Srikrishna Press, Udupi.

ಪ್ರ ಸ್ತಾವ ನೆ .

ಪುರುಷಾರ್ಥ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮೋಕ್ಷಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕರ್ಮ-ಜ್ಞಾನ-ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗಗಳೆಂಬ ಹಲವು ಮಾರ್ಗಗಳಿದ್ದರೂ ಅನೇಕ ವಿಘ್ನಪೀಡಿತವಾದ ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಿಘ್ನದಿಂದ ಯಜ್ಞಾದಿ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಶಾಸ್ತ್ರೀ ಯಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಲು ಅಶಕ್ತರಾಗಿ ಬಳಲುವ ಸಂಸಾರಿಗಳ ನ್ನುದ್ಧರಿಸಲು, ಪುರಂದರದಾಸಾದಿ ಮಹನೀಯರನೇಕರು ಅವತರಿಸಿ, ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕೀರ್ತನದ್ವಾರಾ ಸ್ಥಾಪಿಸಿರುವರೆಂಬುದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿಷಯವಷ್ಟೆ.

ಅಂತಹ ಪುರಂದರದಾಸಾದಿಗಳಿಗೂ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಯ ಮಹಾಮುನಿಗಳು ಪ್ರಹ್ಲಾದರಾಯರ ಅಂಶರಾಗಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲವತರಿಸಿ, ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯತೀರ್ಥರಿಂದ ಸನ್ಯಾಸ ಪಡೆದು, ಶ್ರೀಸಾದರಾಯ ಯತಿವರರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿ, ನ್ಯಾಯಾ ಮೃತತರಂಗಿಣೀ ತರ್ಕತಾಂಡವ ಚಂದ್ರಿಕಾ ಮೊದಲಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ನೇದಾಂತವಾದಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗ ಪ್ರಕಾಶಕರಾಗಿ, ಚಂದ್ರಿಕಾಚಾರ್ಯರೆಂಬ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಶ್ರೀಸಾದರಾಯರಿಂದಲೇ 'ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ' ಎಂಬ ಅಂಕಿತ ಪಡೆದು ಪ್ಲಾಮರ ಜನರುದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ಹರಿಕೀರ್ತನಗಳನ್ನೂ ಸುಳಾದಿಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಹನೀಯರಿಗೆ ವ್ಯಾಸಕೂಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವಿರುವಷ್ಟೇ ದಾಸಕೂಟದಲ್ಲೂ ಪ್ರೀತಿಯಿದ್ದಿತೆಂಬುದು ಇವರ ಹರಿಕೀರ್ತನೆಗಳಿಂದಲೇ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಶಾ. ಶಕ ೧೫೨೨ನೇ ಕ್ರಿ. ಶಕ ೧೬೦೦ನೇ ಶಾರ್ವರಿ ಘಾಲ್ಗುನ ಕೃಷ್ಣ ತೃತೀಯೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರು ಪರಂಧಾಮವನ್ನಲಂಕರಿಸಿದರು. ಇದರ ಮರುದಿನ ಚತುರ್ಥೀ ತಿಥಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಯರು ವೈಕುಂಠ

ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿದರೆಂಬುದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದರಿಂದ ಈ ಮಹನೀಯರೂ ಮತ್ತು ಇವರ ವಿವಿಧಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಯರೂ ಕ್ರಿ. ಶಕ 15ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿದ್ದರೆಂದೂ ಹಿಪಬಹುದು.

ಮಹಾನುಭಾವರಾದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಯರು ವ್ಯಾಸಕೂಟದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರೆಂದು ಕೀರ್ತಿಶಾಲಿಗಳಾಗಿ ಈ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಗುರುತನ್ನೇ ಆರಿಯದ ಸಾಮಾನ್ಯಜನರ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ ವೈಷ್ಣವ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿಯೂ ಮೊತ್ತಮೊದಲು ದಾಸಕೂಟವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ, ಭಗವದಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗಳಾದುದರಿಂದ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ 'ಶ್ರೀರಂಗವಿಠಲ' ಎಂಬ ಅಂಕಿತ ಪಡೆದು ಅನೇಕ ಹರಿಕೀರ್ತನೆ, ಉಗಾಭೋಗ, ಸುಳಾದಿ ಮೊದಲಾದ ಗೀತಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ದೀನರನ್ನುದ್ಧರಿಸಿದರು. ಈ ಕೀರ್ತನಬೀಜವು ಇವರಲ್ಲಂಕೂರಿಸಿ, ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಯರಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಟಿತವಾಗಿ ಪುರಂದರದಾಸಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಫಲಿಸಿತು.

ದಾಸಕೂಟದ ಆದಿಪುರುಷರೆನಿಸಿದ ಈ ಗುರುಶಿಷ್ಯರಾದ ಮಹಾತ್ಮರ ವಚನಾವೃತ್ತಗಳನ್ನು ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ 'ಶ್ರೀಪಾದರಾಯರ ಮತ್ತು ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಯರ ಕೀರ್ತನೆಗಳು, ಸುಳಾದಿಗಳು' ಎಂಬ ಈ ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಗ್ರಂಥಶೋಧನದಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಪಟ್ಟ ವೇ. ಮೂ. ಯು. ವಾಸುದೇವಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ನನ್ನ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈ ಮಹನೀಯರ ಕೀರ್ತನೆ ಸಂಗ್ರಹವುಳ್ಳವರು ಅದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಮುಂದಿನ ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವೆನು.

ಉಡುಪಿ, } ಪಾವಂಜಿ ಗುರುರಾವ್,
ಪ್ರಕಾಶಕ,
ತಾ. 4-12-'24. } ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಾಲಯ, ಉಡುಪಿ.

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

ಶ್ರೀಪಾದರಾಯರ ಕೀರ್ತನೆಗಳು.

೧೨೨೨

ಅ	ಪದ.	ಪದ.
ಅಕಟಕಟ ಸಂಸಾರ	೩೬	ಕಳ್ಳನೆಂದು ದೂರುತಾರೆ ೩೯
ಆ		ಕಾಳಬೆಳದಿಂಗಳು ೨೧
ಆಶ್ಚರ್ಯಜನಕವಾಗೀ	೪೦	ಕೇಳಿದ್ಯಾ ಕೌತುಕವನ್ನು ೪೩
ಇ		ಚ
ಇಕ್ಕೊ ನೋಡೆ ರಂಗ	೧೮	ಚಿತ್ತಜನಯ್ಯನ ಚಿಂತಿಸು ೪
ಇಟ್ಟಾಂಗಿ ಇರುವೆನು	೨೭	ಜ
ಇದನಾದರು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ	೧೯	ಜೋಜೋ ಜೋಜೋ ೪೪
ಎ		ತ
ಎಲ್ಲಾಡಿ ಓಡಿಬಂದೆ	೧೩	ತಪ್ಪೇನ ಮಾಡಿದೆನೊ ೧೭
ಎಲ್ಲಾಡಿ ಬಂದ್ಯಾ	೪೮	ದ
ಏ		ದುರಿತಗಜ ಪಂಚಾನನ ೯
ಏಕೆ ಪುಟ್ಟಿಸಿದಿ ನೀ	೧೫	ನ
ಏನಮ್ಮ ಕಲ್ಲ ಬಿಡೆ	೩೧	ನಂದನಂದನ ಪಾಹಿ ೩೫
ಏನಾಯಿತು ಈ ರಂಗಗೆ	೫೦	ನಲಿದಾಡೆ ಎನ್ನ ನಾಲಿಗೆ ೪೭
ಒ		ನಾನೇನು ನಿನಗೆ ಬೇಡುವದಿಲ್ಲ ೧೪
ಒಲ್ಲೆನ್ನಾ ಲಕುಮಿಯ	೩೩	ನಾರಾಯಣ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆ ೧೦
ಕ		ನೀನೇ ಬಲ್ಲಿದನೊ ೩೭
ಕಂಗಳಿದೇತಕೋ	೨	ಪ
ಕಂಜನೇತ್ರೈ ಶುಭ	೩೮	ಪಾಲೊಳಗದ್ದು ನೀರೊಳಗದ್ದು ೧೨
ಕಂಬುಕೊಳಲನೂದುತಾ	೩೪	ಪೋಪ ಹೋಗೋಣ ೧೬

ಬ	ಪದ.	ರ	ಪದ.
ಬಾರೋ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ	೮	ರಂಗನಾಥನ ನೋಡುವ ಬನ್ನಿ	೨೨
ಬಾರೋ ಮನೆಗೆ ಗೋವಿಂದ	೨೬	ರಂಗ ಮನೆಗೆ ಬಾರೋ	೪೨
ಬಿಡಿಬಿಡಿ ಸಂದೇಹವನ್ನು	೪೧	ವ	
ಭ		ವಂದಿಸೆ ನಿನಗೆ ಗಣನಾಥ	೧
ಭೃಂಗಾ ನಿನ್ನಟ್ಟಿದನೆ	೩೨	ವನಜನಯನ ನವ ನವ	೨೯
ಭೂಷಣಕೆ ಭೂಷಣ	೫	ವಿಧಿಗೆ ದಯವಿಲ್ಲವಕ್ಕ	೨೮
ಮ		ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲವೆ ಜನ್ಮ	೨೦
ಮದನನಯ್ಯನ	೪೬	ಸ	
ಮರೆತಿಯೇನೋ	೪೫	ಸದ್ಭುವಾಡಲು ಬ್ಯಾಡ	೪೯
ಮರುದಂಶನ ಮತ	೭	ಸರಸಿಜಾಕ್ಷ ಸರಸದಿಂದ	೨೩
ಮಾನನಿಧಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ	೩೦	ಸುಮ್ಮನೆ ವೈಷ್ಣವನೆಂಬಿಂ	೬
ಮೋಸಹೋದೆನಲ್ಲ	೩	ಸ್ಮರಿಸಿದವರನು ಕಾವ	೧೧
ಯ		ಹ	
ಯಾಕೋ ಇಂಥ ದುಡುಕು	೨೫	ಹರೇ ವೆಂಕಟ ಶೈಲವಲ್ಲಭ	೨೪

ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಯರ ಕೀರ್ತನೆಗಳು.

ಅ	ಪದ.	ಎ	ಪದ.
ಅಂಗನೆ ನೋಡುವ ಬಾರೆ	೪೬	ಎಂತು ಪೊಗಳುವೆ ನಿಮ್ಮ	೧೬
ಆ		ಎಂದೆಂದೆನ್ನ ಮನದಿಂದ	೩೨
ಆರು ನಿನಗಿದಿರೊ	೩೯	ಎನ ಬಿಂಬಮೂರುತಿಯ	೧೧
ಆವಾವ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ	೨೪	ಎನ್ನ ಮನ ಕಂಡಕಡೆಗೆ	೪೩
ಇ		ಏ	
ಇದಿಯಾರೊ ಗುರುನೆ	೩೦	ಏನು ಸುಕೃತವ ಮಾಡಿ	೪೪
ಉ		ಏನೆಂಬೆ ನಿನ್ನ ಕರುಣ	೩೧
ಉಕ್ಕುವ ತುಪ್ಪದಿ ಕಯ್ಯ	೫೦		

ಓ	ಸದ.	ಧ	ಸದ.
ಓಲಗ ಸುಲಭವೊ	೭	ಧೀರನ ನೋಡಿರೈ	೨೦
ಕ		ನ	
ಕಡಗೋಲ ತಾರೆನ್ನ	೬೨	ನಮೋ ಪಾರ್ವತೀಪತಿ	೬೮
ಕಂದನಿಗೆ ಕಾಲಿಲ್ಲವಮ್ಮ	೬೦	ನರನಾದ ಮೇಲೆ ಹರಿ	೩
ಕಾಣದೆ ನಿಲ್ಲಲಾರೆ	೩೩	ನಾನೆಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಿಯು	೫೫
ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣಯೆಂದು	೩೫	ನಿದ್ದೆ ಬರುತಿದೆ ಯೆನಗೆ	೪೨
ಕೊಳಲನೂದುವ ಚದುರ	೨	ನಿನಗೆ ನೀನೆ ಕೃಷ್ಣಾ	೮
ಗ		ನಿನಗಾರು ಸರಿಯಿಲ್ಲ	೧೦
ಗೋವರ್ಧನ ಗಿರಿಧರ	೫೬	ನಿನ್ನಾ ಜ್ಞಾದವನು	೨೫
ಘ		ನಿನ್ನ ಮಗನೇನೆ ಗೋಪಿ	೫೨
ಘಟಿಕಾಚಲ ವಾಸಿಯ	೫೭	ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ಧನ್ಯನಾದೆ	೫೩
ಛ		ನೀನೆ ವರಗುರು	೪೯
ಛೀಛೀ ಮನವೆ	೨೭	ಪ	
ಜ		ಪತ್ರವ ಕಳುಹಿದಳಾ	೨೧
ಜನುಮ ಜನುಮದಲ್ಲೆ	೧೨	ಪುಟ್ಟಿದೆ ಭುವಿಯಲ್ಲಿ	೪೮
ಜಯಜಯ ಜಯರಾಯ	೧೯	ಬ	
ಜಾಣ ನೀನಹುದೊ	೬೧	ಬಗೆಯದಿರು ಬಗೆಯದಿರು	೧೩
ತ		ಬಾರೋ ಸೇರೋ ಯಲೊ	೩೭
ತಡವ್ಯಾಕೆ ಶ್ರೀರಾಮು	೪	ಮ	
ತೊಂಡನ ಕಂಡು ನಾ	೪೧	ಮಂಗಳಂ ಜಯ ಮಂಗಳಂ	೬೬
ತೋರಿರೈ ನೀವೆಲ್ಲರು	೬	ಮಂಗಳ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣೇಶಗೆ	೬೭
ತೋರೇ ಬೇಗನೆ ತೋಯಜ	೧೪	ಮನ್ನಿಸೆನ್ನ ಮನ್ಮಥ ಜನಕ	೧೫
ದ		ಮಹಿಮೆ ಸಾಲದೆ ಇಷ್ಟು	೧೭
ದಾರಿಯ ತೋರೋ ಗೋಪಾಲ	೯	ಯ	
ದಾಸರೆಂದರೆ ಪುರಂದರ	೬೩	ಯಾಕೆ ವೃಂದಾವನ ಯಾಕೆ	೨೬
ದೂರಕೆ ದೂರನೆಂದು	೨೨		

ರ	ಪದ.	ಶ	ಪದ.
ರಂಗ ಬಾರ ಬಾಲೆ ಕುರಂಗ	೪೭	ಶರಣು ಶರಣು	೫
ರಂಗಯ್ಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ	೫೧	ಶ್ರೀವದನ ಕುಮುದ ಚಂದ್ರ	೬೪
ಲ			
ಲಾಭ ಸಾಲದೆ ಇಂಥ	೨೯	ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಮಾರಿಗೆ	೨೮
ಲಾಭವಹದು ಹರಿ	೪೦	ಸಾರಿರೋ ಡಂಗುರವ	೬೫
ವ			
ವರ್ಣಿಸಲಳನೆ ಗುಣ	೫೯	ಸಿಕ್ಕಿದನೆಲೆ ಜಾಣೆ	೧
ವಾದಿಗಜಮಸ್ತಕಾಂಕುಶ	೧೮	ಸೇರಿವೆನು ಸೇರಿದೆನು	೪೫
ವಾದಿಗಳೆಲ್ಲರ ಗೆದ್ದ	೫೮	ಹ	
ವೃಂದಾವನದಿ	೩೬	ಹರಿದಾಸರ ಸಂಗಕೆ	೨೩
		ಹರಿದಿನ ಪಾತಕ ಪರಿ	೩೮
		ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ	೩೪
		ಹಿಂದೆ ಇಂದು ಮುಂದೆ	೫೪

ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಯರ ಸುಳಾದಿಗಳು.

	ಪುಟ.		ಪುಟ.
೧. ಸುಷುಪ್ತಿ ಸುಳಾದಿ	73.	೬. ಭಕ್ತಾಧೀನ ಸುಳಾದಿ	79.
೨. ಶ್ರೀದೇವಿ ಸುಳಾದಿ	74.	೭. ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಸುಳಾದಿ	80.
೩. ಕಾಮ ಸುಳಾದಿ	76.	೮. ನಾಮಸ್ಮರಣ ಸುಳಾದಿ	81.
೪. ಹರಿಚರಿತಶ್ರವಣ	77.	೯. ಉಪಾಸನಾ ಸುಳಾದಿ	83.
೫. ದೃಢಭಕ್ತಿ ಸುಳಾದಿ	78.	೧೦. ಕ್ಷಮಾಪನಾ ಸುಳಾದಿ	84.

ಸಂಪೂರ್ಣವು.

|| ಶ್ರೀಪಾಂಡುರಂಗವಿಟ್ಟಲಾಯ ನಮಃ ||

|| ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಶ್ರೀಪಾದರಾಯರ ಕೀರ್ತನೆಗಳು.

ನಮಃ ಶ್ರೀಪಾದರಾಜಾಯ ನಮಸ್ತೇ ವ್ಯಾಸಯೋಗಿನೇ |
ನಮಃ ಪುರಂದರಾರ್ಯಾಯ ವಿಜಯಾರ್ಯಾಯ ತೇ ನಮಃ ||

೧. ರಾಗ ನಾಟ, ಆದಿತಾಳ.

ದಿವೆ ನಿನಗೆ ಗಣನಾಥ | ಮೊದ | ಲೊಂದಿವೆ ನಿನಗೆ
ಗಣನಾಥ || ಪಲ್ಲ || ಬಾದ ವಿಘ್ನ ಕಳೆ ಗಣನಾಥ ||
|| ಅನುಪಲ್ಲ || ಹಿಂದೆ ರಾವಣನು ಮದ | ದಿಂದ ನಿನ್ನ
ಪೂಜಿಸದೆ | ಸಂದ ರಣದಲಿ ಗಣನಾಥ || ೧ || ಮಾಧವ
ನಾಜ್ಞಾದಿ ಧರ್ಮ | ರಾಜ ನಿನ್ನ ಪೂಜಿಸಲು | ಸಾಧಿಸಿದ ರಾಜ್ಯ ಗಣ
ನಾಥ || ೨ || ಮಂಗಳ ಮೂರುತಿ ಗುರು | ರಂಗವಿಟ್ಟಲನ ಪಾದ |
ಭ್ಯಂಗನೆ ಪಾಲಿಸೊ ಗಣನಾಥ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೨. ರಾಗ ತೋಡಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

ರಂಗಳದೇತಕೋ | ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗನ ನೋಡದ | ಕಾವೇರಿ ರಂಗನ
ನೋಡದ | ಜನರ || ಪಲ್ಲ || ಜಗಂಗಳೊಳಗೆ | ಮಂಗಳ ಮೂರುತಿ |

ರಂಗನ ಶ್ರೀಪಾ | ದಂಗಳ ನೋಡದ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಎಂದಿಗಾದರೊಮ್ಮೆ
 ಜನರು | ಬಂದು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂದು || ಚಂದ್ರ ಪುಷ್ಕರಣೆಯಲ್ಲಿ
 ಮಿಂದಾ | ನಂದದಿಂದ ರಂಗನ ನೋಡದ || ೧ || ಹರಿಪಾದೋದಕ ಸಮ
 ಕಾವೇರಿ | ವಿರಜಾನದಿಯ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ || ಪರಮ ವೈಕುಂಠ ರಂಗ
 ಮಂದಿರ | ಪರವಾಸುದೇವನ ನೋಡದ || ೨ || ಹಾರ ಹೀರ ವೈಜ
 ಯಂತಿ | ತೋರಮುತ್ತಿನ ಹಾರ ಪದಕ || ತೇರನೇರಿ ಬೀದಿಲಿ ಬರುವ |
 ರಂಗವಿಠಲರಾಯನ ನೋಡದ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೩. ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ, ಆದಿತಾಳ.

ನೋಸಿ ಹೋದಿನಲ್ಲ | ಸಕಲವು | ವಾಸುದೇವ ಬಲ್ಲ || ಪಲ್ಲ || ಭಾಸು
 ರಾಂಗ ಶ್ರೀವಾಸುಕಿಶಯನನ | ಸಾಸಿರ ನಾಮವ ಲೇಸಾಗಿ ಪರಿಸದೆ ||
 || ಅನುಪಲ್ಲ || ದುಷ್ಟ ಜನರ ಕೂಡಿ | ನಾನತಿ | ಭ್ರಷ್ಟನಾದೆ ನೋಡಿ ||
 ದೃಷ್ಟ್ಯಗೋಚರ ಮುರ ಮುಷ್ಟಿ ವೈರಿಯ | ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾ ದೃಷ್ಟಿಸಿ
 ನೋಡದೆ || ೧ || ಕಾಯವು ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ | ಎನ್ನೊಳು | ಮಾಯೆ ತುಂಬಿ
 ತಲ್ಲ || ಪ್ರಾಯ ಮದದಿ ಪರಸ್ತ್ರೀಯರ ಕೂಡ್ಯಾಡಿ | ಕಾಯಜ ಜನಕನ
 ಗಾಯನ ಮಾಡದೆ || ೨ || ಕಂಗಳಿಂದಲೆನೊಡೊ | ದೇವ ಎ | ನ್ನಂಗ
 ಸಂಗವ ಮಾಡೋ || ಮಂಗಳ ಮೂರುತಿ ಶ್ರೀರಂಗವಿಠಲ ಮುಂ | ದಂಗಳ
 ಬಾರದಂತೆ ನೀ ದಯಮಾಡೋ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೪. ರಾಗ ಸಾವೇರಿ, ಆದಿತಾಳ.

ರೀತ್ತಜನಯ್ಯನ ಚಿಂತಿಸು ಮನವೆ | ನೀ | ಮತ್ತನಾಗಿರ ಬೇಡವೋ ||
 || ಪಲ್ಲ || ಕಾಲನ ಬಂಟರು ನೂಲು ಹಗ್ಗವ ತಂದು | ಕಾಲು ಕೈಗಳ
 ಕಟ್ಟಿ ಮೇಲೆ ಕುಟ್ಟಿ || ಕಾಲಾ ಸೂತ್ರದಲಿದ್ದ ಶೂಲದಿಂದೆಳವಾಗ | ಪಾಲಿ
 ಸುವರಾರಯ್ಯ ಜಾಲವನು ಮಾಡದೆ || ೧ || ದಂಡಧರನ ಭಟರಾ ಖಂಡ
 ಕೋಪದಿ ಬಂದು | ಕೆಂಡದ ಒಳಗೆಳದು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ನಿನ್ನ || ಖಂಡ
 ಖಂಡವ ಕಿತ್ತು ಕುಂಡದೊಳಿಡುವಾಗ | ಹೆಂಡಿರೊ ಮಕ್ಕಳೊ ಕಂಡು

ಬಿಡಿಸುವರಾರು || ೨ || ಅಂಗುಟಿಗೆ ಬಾಣಂಗಳೇರಿಸಿ ನಿನ್ನೆರಡು |
ಕಂಗಳಿಗೆ ಸೀಸಂಗಳೆಡ್ಡಿಯ್ಯಲು || ತಂಗಿ ಅಕ್ಕ ಬಂದು ಭಂಗವ ಬಿಡಿ
ಸುವರೆ | ಅಂಗವು ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ ರಂಗ ವಿಠಲ ಬಲ್ಲ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೫. ರಾಗ ಸಾರಂಗ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಭೂಷಣಕೆ ಭೂಷಣ ಇದು ಭೂಷಣ || ಶೇಷಗಿರಿವಾಸ ಶ್ರೀವರ
ನೆಂಕಟೀಶ || ಪಲ್ಲ || ನಾಲಿಗೆಗೆ ಭೂಷಣ ನಾರಾಯಣನಾಮ | ಕಾಲಿಗೆ
ಭೂಷಣ ಹರಿಯಾತ್ರೆಯೂ || ಆಲಯಕೆ ಭೂಷಣ ತುಲಸಿ ವೃಂದಾವನ
ವಿ | ಶಾಲಕರ್ಣಕೆ ಭೂಷಣ ವಿಷ್ಣುಕಥೆಯೂ || ೧ || ದಾನವೇ ಭೂಷಣ
ಎರಡು ಹಸ್ತಂಗಳಿಗೆ | ಮಾನವೇ ಭೂಷಣ ಮಾನವರಿಗೆ || ಜ್ಞಾನವೇ
ಭೂಷಣ ಮುನಿಯೋಗಿವರಗಳಿಗೆ | ಮಾನಿಗೆ ಭೂಷಣ ಪತಿಭ
ಕ್ತಿಯೂ || ೨ || ರಂಗ ನಿನ್ನ ನೋಡುವದೆ ಕಂಗಳಿಗೆ ಭೂಷಣ | ಮಂಗಳ
ಊಂಗಳನ ಮಣಿಯೆ ಶಿರ ಭೂಷಣ || ಶೃಂಗಾರ ತುಲಸಿಮಣಿ ಕೊರಳಿಗೆ
ಭೂಷಣ | ರಂಗ ವಿಠಲ ನಿನ್ನ ನಾಮ ಆತಿ ಭೂಷಣ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೬. ರಾಗ ಜುಂಜೋಟಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಸುಮ್ಮನೆ ಸೈಷ್ಟವನೆಂಬಿರಿ | ಪರ | ಬೊಮ್ಮ ಸುಜ್ಞಾನವನರಿಯದ
ಮನುಜನ || ಪಲ್ಲ || ಮುಖವ ತೊಳೆದು ನಾಮವನಿಟ್ಟೆನಲ್ಲದೆ | ಸುಖ
ತೀರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರವನೋದಿದನೆ || ಸುಖಕೆ ಶೃಂಗಾರಮಾಲೆ ಹಾಕಿದೆನಲ್ಲದೆ |
ಭಕುತಿ ರಸದಲ್ಲ ಮುಳುಗಿದೆನೇನಯ್ಯ || ೧ || ಊರು ಮಾತುಗಳಾಡಿ
ದಣಿದೆನಲ್ಲದೆ | ನಾರಾಯಣ ಕೃಷ್ಣ ಶರಣೆಂದೆನೆ || ನಾರಿಯ ನುಡಿಗಳೆಳ
ಮರುಳಾದೆನಲ್ಲದೆ | ಗುರುಹಿರಿಯರ ಮಾತ ಮನ್ನಿಸಿದೆನೇನಯ್ಯ || ೨ ||
ಜಗತು ಸತ್ಯವೆಂದು ಪಂಚಭೇದವ ತಿಳಿದು | ರಾಗ ದ್ವೇಷಗಳೊಂಭತ್ತು
ವರ್ಜಿಸಿ || ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಶ್ರವಣ ಮನನದಿಂದ | ನಿಗಮಗೋಚರ
ನೆಂದು ತಿಳಿದಿಹೆನೇನಯ್ಯ || ೩ || ನರೋತ್ತಮಗಧಿಕ ಗಂಧರ್ವಂದ
ಧಿಕ | ಸುರಕಂದ್ರಗಧಿಕ ಸಾಂಬಗಧಿಕ || ವಿರಿಂಚನಿಗಧಿಕ ಸಿರಿಗಧಿಕ | ಹರಿ

ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂದು ತಿಳಿದಿಹೆನೇನಯ್ಯ || ೪ || ಗಂಗೆಯೋಳ್ ವೈ
ಮಣ್ಣು ತೊಳೆದೆಸಲ್ಲದೆ | ಓಗದೆ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿದೆನೆ || ರಂಗವಿಠಲನ್ನು
ವಿಜವಾದ ವಾಸರ | ಸಂಗದೊಳಗೆ ಓಲಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನೇನಯ್ಯ || ೫ ||

೭. ರಾಗ ಸಾದನಾಮುಕ್ತಿಯೆ, ಅಟಿತಾಳ.

ಮೆರುದಂಶನ ಮತ ಪಿಡಿಯದೆ | ಇಹ | ಪರಗಳಲಿ ಸುಖವಿಲ್ಲವೆಂದು |
ಆತು ವಿವೇಕದಿ ಮರೆಯದೆ | ನಮ್ಮ | ಗುರುರಾಯರ ನಂಬಿ ಬದು
ಕಿರೋ || ಅನುಸಲ್ಲ || ಕ್ಷೀರವ ಕರದಿಟ್ಟವಾತ್ರದಿ | ಸಂ | ಸ್ಮರವಿಲ್ಲದೆ
ಘೃತವಾಗದಂತೆ || ಸೂರಿ ಜನರ ಸಂಗವಿಲ್ಲದೆ | ಸಾಧು | ವೈರಾಗ್ಯವು ಸಂಭ
ವಿಸದಂತೆ || ೧ || ಉಪದೇಶ ಲಭ್ಯವಲ್ಲದ ಮಂತ್ರ | ವೇಸು | ಜಪಿಸಲು
ಫಲಂಗಳ ಕೊಡದಂತೆ || ಉಪವಾಸ ವ್ರತಂಗಳಲ್ಲದ | ಜೀವ | ತಪಸಿಯೆನಿ
ಸಿಕೊಳಲರಿಯದಂತೆ || ೨ || ಸಾರ ಮಧ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ಓದದೆ | ಗುರು | ತಾರ
ತಮ್ಯ ಜ್ಞಾನ ಪುಟ್ಟಿದಂತೆ || ಶ್ರೀರಂಗ ವಿಠಲನ ಭಜಿಸದೆ | ಮುಂದೆ |
ಪರಮಗತಿ ದೊರಕಲೊಲ್ಲದಂತೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೮. ರಾಗ ಪುನ್ನಾಗವಾರಾಳಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಬಾರೋ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ | ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ | ಬಾರೋ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಮೂರ್ಜಗವೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ | ಬೊಜ್ಜೆಯೊಳಗೆ ಇಟ್ಟು || ಗೆಜ್ಜೆಯ
ಕಟ್ಟಿ ತ | ಫೆಜ್ಜೆಯನಿಕ್ಕುತ || ೧ || ಕಸ್ತೂರಿ ತಿಲಕವು | ಶಿಸ್ತಾಗಿ ಪಣಿ
ಯೊಳಟ್ಟು || ಮಸ್ತಕದಲಿ ಪರ | ವಸ್ತುಗಳ್ಯಾಕೊ || ೨ || ಗೊಲ್ಲ
ಬಾಲಕರನ್ನು | ನಿಲ್ಲಿಸಿ ವೆಗಲೇರಿ || ಗುಲ್ಲಮಾಡದೆ ಮೊಸ | ರೆಲ್ಲ ಕೂಡಿದ
ಕೃಷ್ಣ || ೩ || ನಾರಿಯರು ಬಿಚ್ಚಿಟ್ಟು | ಶೀರೆಗಳೆಲ್ಲ ವೊಯ್ದು | ನಾರಿನಿಲ್ಲದೆ
ಕರ | ತಾರೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ || ೪ || ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಬಲು | ಶೃಂಗಾರವಾಗಿರುವ ||
ಮಂಗಳಮಹಿಮ ಭು | ಜಂಗಶಯನ ಕೃಷ್ಣ || ೫ || ನಾರಿಯರು
ನಾವೆಲ್ಲ | ನೀರಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ || ದಾರಿಯಡ್ಡಕಟ್ಟು | ಬಾರೆಂದು ಕರೆದ
ಸ್ವಾಮಿ || ೬ || ಅಂಗನೆಯರ ವ್ರತ | ಭಂಗವ ಮಾಡಿದ || ರಂಗವಿಠಲ
ಭವ | ಭಂಗವ ಪರಿಹರಿಸಿ || ೭ || ಶ್ರೀಃ ||

೯. ಶ್ರೀರಾಗ, ಅಟಿತಾಳ.

ದುಂತಗಜ ಪಂಚಾನನ | ನರ | ಹರಿಯೆ ದೇವರಬೇವ ಕಾಯೊ
 ಗೋವಿಂದ || ಪಲ್ಲ || ಹೆತ್ತ ಮಕ್ಕಳು ಹುಚ್ಚರಾದರೆ ತಾಯಿತಂದೆ |
 ಎತ್ತದೆ ನೆಲಕೆ ಬಿಡುವರೆ ಗೋವಿಂದ || ೧ || ಮುನ್ನು ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮ
 ಬೆನ್ನ ಬಿಡದಿದ್ದರೆ | ನಿನ್ನನೋಲೈಸಲೇಕೋ ಗೋವಿಂದ || ೨ || ಹೆಸ
 ರುಳ್ಳ ನದಿಗಳ ಒಳಗೊಂಬೊ ಸಮುದ್ರನು || ಬಿಸುಡೋನೆ ಕಾಲಹೊ
 ಳೆಯ ಗೋವಿಂದ || ೩ || ಆಪತ್ತು ತಾಪತ್ರಯ ಬೆನ್ನ ಬಿಡದಿದ್ದರೆ || ಶ್ರೀ
 ಪತಿ ಶರಣೆನ್ನಲೇಕೊ ಗೋವಿಂದ || ೪ || ಒಂದು ಕುರಿಗೆ ಆರು ಹುಲ
 ಬಂದು ಕನಿದಿನೆ || ಬಂಧನ ಬಿಡಿಸಯ್ಯ ತಂದೆ ಗೋವಿಂದ || ೫ ||
 ಅರಸು ಮುಟ್ಟಲು ದಾಸಿ ರಂಬೆಯಾದಳು ದೇವ || ಕರಶು ಮುಟ್ಟಲು
 ಲೋಹ ಸ್ಪರ್ಶ ಗೋವಿಂದ || ೬ || ಅಡನಿ ನೃಕ್ಷಕೆ ನೀರೆರೆವರಾರೆಲೊ
 ದೇವ || ತಡೆಯದೆ ಸಲಹೊ ಎನ್ನೊಡೆಯ ಗೋವಿಂದ || ೭ || ಆಡುವ
 ಬೊಂಬೆಯಂತೆ ಮೂರ್ಜಗದೊಡೆಯ ನೀ || ನಾಡಿಸಿ ಕುಣಿವ ಪಾಠಕನೆ
 ಗೋವಿಂದ || ೮ || ಮಾನಾಭಿಮಾನಮೊಡೆಯ ರಂಗ ವಿಠಲ | ಜ್ಞಾನಿಗ
 ಳರಸನೆ ಕಾಯೋ ಗೋವಿಂದ || ೯ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೦. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ನೂರಾಯಣ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆ | ನಿ | ನೊರತು ಪೊರೆವ ದೈವವೆಲ್ಲಿದೆ ||
 || ಪಲ್ಲ || ನಾ | ಮಿಾರಿ ದುಷ್ಟರ್ಮವ ಮಾಡಿದೆ | ಅಪಾರಮಹಿಮನೆ ದಯಾ
 ನಿಧಿ || ಅನುಪಲ್ಲ || ನಾನಾ ಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದೆನೊ | ಮನ | ತಾಳ
 ಲಾರದೆ ಬಲು ನೊಂದೆನೊ | ದೀನರಕ್ಷಕ ಎನಗತಿ ಮುಂದೇನೋ |
 ಮಾನದಿ ಪಾಲಿಸ ದೊರೆ ನೀನೋ || ೧ || ದಾಸರ ಮನ ಉಲ್ಲಾಸನೆ |
 ಶ್ರೀಶ | ಆಶ್ರಿತ ಜನರನು ಪೋಷನೆ || ಸಾಸಿರದಾನಂತ ರೂಪನೆ |
 ಕ್ಷೇಶ | ನಾಶ ಮಾಡಿಸೊ ಶ್ರೀನಿವಾಸನೆ || ೨ || ರಂಗನಗರ ಉತ್ತುಂ
 ಗನೆ | ಉ | ತ್ತುಂಗ ಗುಣಗಳ ಅಂತರಂಗನೆ || ಗರುಡಗಮನ
 ವಿಹಂಗನೆ | ಅ | ನಂಗನ ಪಿತ ರಂಗವಿಠಲನೆ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾಪರ್ಣಮಸ್ತು ||

೧೧. ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಸ್ತೋತ್ರವರನು ಕಾವ | ನಮ್ಮ | ಸೂರ್ಯನೇಕ ಪ್ರಭಾವ || ಪಲ್ಲ || ಸುರ
ಮುನಿಗಳ ಸಂಜೀವ | ಸಿಂವೆಂಕಟ ನಮ್ಮನು ಮೊರೆವ || ಅನುಪಲ್ಲ ||
ವೈಕುಂಠದಿಂದ ಬಂದು | ಶೇಷಾಚಲ ದಲಿ ನಿಂದು | ಭಕತರನು ಪಾಲಿಸೆ
ನೆಂದು | ಅಭಯ ದಯಾಕರ ಸಿಂಧು || ಭಕುತಿ ಮುಕುತಿಯಿಗವ ಮತ್ಸುಲ
ದೇವ | ಸಕಲ ಜನ ಸೇವಿತ ಘನ ಪರಿಪೂರ್ಣ | ವಿಕಸಿತ ಕಮಲನಯನ
ಕಂಜನಾಭನೆ | ಪ್ರಕಟಿತ ಶುಭಕೀರ್ತಿಯಿಂದ ಮೆರವ || ೧ || ಜ್ಞಾನಿ
ಗಳ ಗೋಚರನು | ತನ್ನ | ಧ್ಯಾನಿಸರ ಮನೋಹರನು | ಮಾನವರಾ
ಶಿರಧರನು | ಬಹು | ದೈನ್ಯಾದಿಗಳ ಉದ್ಧರನು || ಆನಂದ ಮಹಿಮನು
ಅನಂತಾವತಾರನು | ಅನುದಿನ ನೆನವರ ಹೃದಯಮಂದಿರನು | ತನು
ವಿನ ಕ್ಲೇಶ ದುರಿತಸಂಹರನು | ಘನ ಮಣಿ ಭೂಷಣ ಶೃಂಗಾರನು ||
|| ೨ || ಜಯತು ದೋಷವಿನಾಶ | ಜಯ | ಜಯತು ಮಹಿಮವಿಶೇಷ |
ಜಯತು ಶ್ರೀಹೃಷೀಕೇಶ | ಜಯ | ಜಯತು ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶ || ಜಯತು
ಜನಾರ್ದನ ಜಗದ ಮೋಹನ | ಜಯ ಗಜವರದ ಪಾಲಿಪ ನಿಪುಣ |
ಜಯ ಕಮಲಜಪಿತ ಜಯ ಜಗದೀಶ | ಜಯ ರಂಗ ವಿಠಲ ಕರುಣ
ವಿಲಾಸ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೨. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಮೌಲೋಕಗದ್ದು ನೀರೋಳಗದ್ದು ಹರಿ ನಾ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆನೊ || ಪಲ್ಲ ||
ಜಲಜನಾಭ ನೀನಿಟ್ಟ ತೆರದಲ್ಲಿ ಇರುವೆನ್ನೆಯ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಸುಖ
ದಃಖದೋಳಗಿಡು ಸುಕೃತ ದುಷ್ಟತ ಮಾಡು | ನಿಖಿಳ ದುರಿತದೋಳೆನ್ನ
ಲೋಲೃಡಿಸು || ಅಖಿಳಾಖಿಳನೆ ನೀನು ಅಭಯಾಭಯವ ಸೂಸು | ಮಕ
ರಕುಂಡಲ ನಿನ್ನ ಮತವೆ ನಮ್ಮತವಯ್ಯ || ೧ || ಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನದೋಳಗಿಡು
ಮಾನಾಪಮಾನವೆ ಮಾಡು | ಅನಾಥಾನಾಥರೋಳೆನ್ನ ಅನವರತಾಗಿರಿಸೂ ||
ದೀನಾದೀನತೆಯೊಳಗೆನ್ನ ನೀ ನೀಡ್ಯಾಡು | ಶ್ರೀನಾಥ ನಿನ್ನಯ ಮತ
ಮತವೆ ಸನ್ಮತವಯ್ಯ || ೨ || ಪ್ರಾಣಾಪಾನ ವ್ಯಾನೋದಾನ ಸಮಾನಂಗಳ

ಭೇದಿಸುಘನದಾರಿದ್ರ್ಯವನೂಕು ಸುಖವೆ ಸುರರೊಳಘಾಕು॥ ಮುನಿಜನರ
ಸಂಗ ಪೊರೆವ ರಂಗವಿಠಲ । ನಿನ್ನಯ ಮತ ಮತವೆ ಸನ್ಮತವಯ್ಯು॥ ೩॥

೧೩. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟತಾಳ.

ಎಲ್ಲಾಡಿ ಓಡಿ ಬಂದೆ ಹೇಳಯ್ಯಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲು ಗೋಪಾಲ
ಕೃಷ್ಣಯ್ಯಾ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ನೊಸಲಲ್ಲಿ ಕಿಂಬೆವರಿಟ್ಟಿದೆ । ಇಲ್ಲಿ ।
ಹೊಸಸರಿ ಸುದ್ದಿಯು ಹುಟ್ಟಿದೆ ॥ ಹುಸಿಯಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಮಾತು ಮುಟ್ಟಿದೆ ।
ನಿನ್ನ । ನಸುನಗೆ ಕೀರ್ತಿಯು ಹೆಚ್ಚಿದೆ ॥ ೧ ॥ ಬೆರಳ ಉಂಗುರವೆಲ್ಲಿ
ಹೋಗಿದೆ । ನಿನ್ನ । ಕೊರಳ ಪದಕವೆಲ್ಲಿ ನೀಗಿದೆ ॥ ಆರಳೆಲೆ ಮಾಗಾಯಿ
ಸಾಗಿದೆ । ಅವಳ । ದುರುಳ ಮಹಿಮೆಯೆ ಹೀಂಗಾಗಿದೆ ॥ ೨ ॥
ಕಳತನವು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದೆ । ನಿನ್ನ । ಸುಳ್ಳು ಕಡೆಗೆ ನಾ ನೋಡದೆ ।
ಬಲು ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಮನ ತಾಳಿದೆ । ಚಲುವ ರಂಗವಿಠಲ ನಗೆ
ಗೇಡಾಗಿದೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೪. ರಾಗ ಜುಂಜೋಟಿ, ಅಟತಾಳ.

ನಾನೇನು ನಿನಗೆ ಬೇಡುವದಿಲ್ಲ । ಎನ್ನ ಹೃದಯ ಕಮಲದೊಳು
ನಿಂದಿರು ಹರಿಯೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಶಿರ ನಿನ್ನಾ ಚರಣದೊಳೆರಗಲಿ । ಎನ್ನ ।
ವರಚಕ್ಷುಗಳು ನಿನ್ನ ನೋಡಲೊ ಹರಿಯೆ ॥ ಕರ್ಣ ಗೀತಂಗಳ ಕೇಳಲಿ ।
ಎನ್ನ । ನಾಸಿಕ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯಾಘ್ರಾಣಿವೆಲೊ ಹರಿಯೆ ॥ ೧ ॥ ನಾಲಿಗೆ
ನಿನ್ನ ಕೊಂಡಾಡಲಿ । ಎನ್ನ । ಕರಗಳೆರಡು ಕೈಯ ಮುಗಿಯಲೊ
ಹರಿಯೆ । ಪಾದ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೈ ಮಾಡಲಿ । ನಿನ್ನ । ಧ್ಯಾನವನೆನಗೆ
ಕೊಡುಕಂಡ್ಯ ಹರಿಯೆ ॥ ೨ ॥ ಬುದ್ಧಿ ನಿನ್ನೊಳು ನಲಿದಾಡಲಿ । ಎನ್ನ
ಚಿತ್ತ ನಿನ್ನೊಳು ಕುಣಿದಾಡಲೊ ಹರಿಯೆ ॥ ಭಕ್ತ ಜನರ ಸಂಗ ದೊರ
ಕಲಿ । ರಂಗ । ವಿಟ್ಟಲ ನಿನ್ನ ದಯವಾಗಲೊ ಹರಿಯೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೫. ರಾಗ ಪುನ್ನಾಗವರಾಳಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಏಕೆ ಪುಟ್ಟಿಸಿದಿ ನೀ ಸಾಕಲಾರದೆ ಜಗ । ದೇಕ ಕಾರಣ ಪುರು
ಷನೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಏಕೋ ವಿಷ್ಣುಯೆಂಬೊ । ವಾಕು ಚಿಂತಿಸಿ ಇಂಥಾ ।

ಕಾಕುಮಾಡುವದುಚಿತವೆ | ಕೃಷ್ಣ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಒಡಲಿಗನ್ನವ ಕಾಣೆ |
 ಉಡಲು ಅವಿವೆಯ ಕಾಣೆ | ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗುತಿಹೆನೊ || ಮಡದಿ
 ಮಾತೆಯರ ಬಿ | ಟ್ಟೊಡಹುಟ್ಟಿದವರ ಬಿ | ಟ್ಟಡವಿವಾಲಾದೆನಲ್ಲ || ಕಡು |
 ಕೊಡುವವರಿಲ್ಲ | ನುಡಿಯ ಕೇಳುವರಿಲ್ಲ | ಬಡತನವು ಕಂಗೆಡಿಸಿತೊ |
 ಕಡೆಹಾಯ್ಸವರ ಕಾಣೆ | ನಡು ಮಡುವಿನೊಳು ಕೈಯ | ಬಿಡದೆ ದಡ
 ವನು ತೋರಿಸೋ | ಕೃಷ್ಣ || ೧ || ಕೊಟ್ಟವರ ಸಾಲವನು | ಕೊಟ್ಟು ತೀರಿ
 ಸದವರ | ಪೊಟ್ಟಿಯಲಿ ಪುಟ್ಟಲಾಯ್ತೋ || ಎಷ್ಟು ಜನ್ಮದಿ ಮನ |
 ಮುಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮ | ಗಂಟೆಗ ಉಡಿಸುತಿಹನೋ || ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೆ
 ನ್ನಂಥ | ಕೆಟ್ಟಪಾಪಿವ್ಯ ಜನ | ಪುಟ್ಟಿಸಲಿಲ್ಲವೇನೋ || ವಿಟ್ಟಲನೆ ನಿನ್ನ
 ಮನ | ಮುಟ್ಟಿ ಭಜಿಸಿ ಹಿಂದೆ | ಎಷ್ಟು ಜನ ಬದುಕಲಿಲ್ಲ | ಕೃಷ್ಣ || ೨ ||
 ಆಳು ದೇಹವು ಗೇಣು | ಕೀಳಾಗಿ ಪಲ್ಲಿರಿದು | ಖೂಳಜನರುಗಳ
 ಮನೆಗೆ || ಡಾಳು ಒಡಲಿಗೆ ತುತ್ತ | ಕೂಳಿಘೋಗ್ಯವರನ್ನು | ಓಲೈಸ
 ಲಾರೆನಲ್ಲೊ || ಬಾಳು ಈ ಪರಿಯಾದ | ಮೇಲೆ ಭೂಮಿಯಲಿ ಬಹು |
 ಕಾಲಕಳೆಯುವದುಚಿತವೆ || ಅಲಸ್ಯ ಮಾಡದೀ | ವೇಳೆಯಲಿ ನೀನೆನ್ನ |
 ವಾಲಿಸಲು ಬಹು ಕೀರ್ತಿಯೋ | ಕೃಷ್ಣ || ೩ || ಎನೆಂದು ಸಿರಿಯರಸ |
 ನೆಂದು ರ್ಪುತಿಸಾರುತಿದೆ | ಬಂದುದೀಗೇನೊ ಸಿರಿಯೊ || ಒಂಜೊಂದು
 ನಿಮಿಷ ಯುಗ | ದಿಂದಧಿಕವಾಗುತಿದೆ | ಮುಂದೋರಧಾಂಗಾಯಿತೊ ||
 ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ ಗೋ | ಎಂದ ಶ್ರೀವಾದದಾಣೆ | ತಂದೆ ನೀ ರಕ್ಷಿಸದಿರೆ ||
 ಮುಂದೆ ಭಜಿಸುವವರು ಹೀ | ಗೆಂದು ವಾರ್ತೆಯ ಕೇಳೆ | ಚಂದದಪಕೀರ್ತಿ
 ಮಾಡು | ಕೃಷ್ಣ || ೪ || ಹನಿಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ | ಹರಿಮೂರ್ತಿ ನೋಡ
 ಲಿಲ್ಲ | ಹಂದಾಸನಾಗಲಿಲ್ಲ || ಹರಿಯ ಸ್ಮರಣೆಯ ಸ್ಮರಿಸಿ | ಶಿರಿತಾಲಸಿ
 ಪುಷ್ಪವನು | ಕರವೆತ್ತಿ ನೀಡಲಿಲ್ಲ || ಸರುವಜ್ಜರಾಯರು | ಎರಚಿಸಿದ
 ಗ್ರಂಥಗಳ | ದರುತನವ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ || ಸ್ಮರಿಸಲಾರದ ಪಾಪ | ಸ್ಮರಣೆ
 ಪೂರ್ವಕ ಮಾಡಿ | ಸ್ಮರ ಭಾಜನಾದೆನಲ್ಲ | ಕೃಷ್ಣ || ೫ || ಉರಿಯೊಳಗೆ
 ಬಿದ್ದು ತ | ರೀರವನೆ ಕಳೆಯಲೊ | ಪರುವತವನೇರೈರುಗಳೊ || ಕೊರಳ
 ಘಗ್ಗವ ಹಾಕಿ | ಮರವೇರಿ ಕರಬಿಡಲೊ | ಗರಗಸದಿ ಶಿರ ತರಿಯಲೊ ||

ಕರಿಯ ಸೊಂಡಿಲ ಪಿಡಿದು | ಧರಧರನೆ ಎಳೆಯಲೊ | ಉರಗಗರಳವ ಸವಿ
ಯಲೊ || ಕರುಣವಾರಿಧಿ ನೀನೆ | ಕರಪಿಡಿದು ಸಲಹದಿರೆ | ಧರೆ
ಯನುದ್ಧರಿಸರ್ಯಾರೊ | ಕೃಷ್ಣ || ೬ || ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ಯೆನ್ನ | ಕಷ್ಟ
ಕೋಟಿಗಳನ್ನ | ಸುಟ್ಟೇಗ ಬೇಯಿಸಿದಿಕೊ || ಕೃಷ್ಣನಾಮ ವಜ್ರಕ್ಕೆ |
ಬೆಟ್ಟ ದುರಿತವನೀಗ | ಧಟ್ಟನೆ ಬಂದು ನೀನು || ಕಷ್ಟಪಟ್ಟ ಮಗನೆಂದು |
ದೃಷ್ಟಿ ನಿರೋಧಿಸೈನ್ನ | ಗಟ್ಟಾಪ್ಪಾಗಿ ಪಿಡಿವರಾರೊ || ಇಷ್ಟವನು
ಸಲ್ಲಿಸಿ | ಗುಟ್ಟಿಲ್ಲಿ ನೀ ರಂಗ | ಎಟ್ಟಲ ಯೆನ್ನ ಕಾಯೋ || ಕೃಷ್ಣ || ೭ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೬. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ವ್ರೋಪ ಹೋಗೋಣ ಬಾರೋ ರಂಗ | ವೋಪ ಹೋಗೋಣ ||
|| ಪಲ್ಲ || ವೋಪ ಹೋಗೋಣ ಬಾರೋ ರಂಗ | ವೊಡವಿಗೊಡೆಯ
ಬಾಲನೆ || ಸರ್ಪಶಯನ ನಿನಗೆ ಸರಿಯಾರು | ಕಾಣೆ ಜಗದೊಳು || ಅನು
ಪಲ್ಲ || ಜಾಹ್ನವೀಯ ತೀರವಂತೆ | ಜನಕರಾಯನ ಕುವರಿಯಂತೆ ||
ಧನುವನೆತ್ತಿ ಬಡಿದವರಿಗೆ | ಜಾನಕೀಯ ಕೊಡುವರಂತೆ || ೧ ||
ಕುಂಡನೀಯ ನಗರವಂತೆ | ಭೀಷ್ಮಕರಾಯನ ತನಯಳಂತೆ || ಶಿಶುಪಾ
ಲನ ಒಲ್ಲಳಂತೆ | ಓಲೆ ನಿನಗೆ ಬರೆದಳಂತೆ || ೨ || ಕಾರವರು
ಪಾಂಡವರು | ಲತ್ತೆಯಾಡಿ ಸೋತರಂತೆ || ರಥವ ಪಿಡಿದು ನಡೆಸುವ
ದಕ್ಕೆ | ರಂಗವಿಠಲ ಬರಬೇಕಂತೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೭. ರಾಗ ಕಮಾಚ್, ಆದಿತಾಳ.

ತೈಪ್ಪೇನ ಮಾಡಿದೆನೊ | ಯಾದವೆಂದ್ರ | ತಪ್ಪೇನ ಮಾಡಿದೆನೊ || ಪಲ್ಲ ||
ತಪ್ಪೇನೊ ನಿನಗೆ ಯೆನ್ನಪ್ಪ ಕೈಬಿಡುವಂಥ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಪಾತಕರೊಳ
ಗತಿ ಪಾತಕಿಯೆ ನಾನು | ಪ್ರೀತನ್ನ ಮಾಡಿಕೋ ಅ | ನಾಥ ಬಂಧುವೆ
ಇಂಥ || ೧ || ಘೋರ ದುರಿತವೆಲ್ಲ | ಹೀರಿ ಬಿಸಾಡುವ || ಸಾರುವ ಶ್ರುತಿ
ಗಳು | ವಾರಗಾಣಿಸದಂಥ || ೨ || ಗಂಗಾ ಜನಕ ಗುರು | ರಂಗವಿಠಲ
ನರ | ಸಿಂಗ ನಿನ್ನಯ ಅಂತ | ರಂಗ ವಲಿಯದಂಥ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೮. ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾ ನೋಡೆ ರಂಗನಾಥನ | ಚಿಕ್ಕ ಪಾದವ || ಪಲ್ಲ || ಸಿಕ್ಕಿತೆ ಶ್ರೀ
 ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯ | ದಿವ್ಯ ಪಾದವ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಶಂಖ ಚಕ್ರ ಗದಾ ಪದ್ಮ
 ಅಂಕಿತ ಪಾದವ | ಅಂಕುಶ ಕುಲಿಶ ಕಾಮಿನಿ ಅಂಕಿತ ಪಾದವ || ಪಂಕ
 ಜಾಸನನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನಲಿಯುವ ಪಾದವ | ಸಂತಾಪಹರಣ ವೆಂಕ
 ಟೇಶನ ದಿವ್ಯ ಪಾದವ || ೧ || ಲಲನೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂಕದಲ್ಲಿ ನಲಿಯುವ
 ಪಾದವ | ಜಲಜಾಸನನ ಅಭೀಷ್ಟವೆಲ್ಲ ಸಲಿಸುವ ಪಾದವ || ಮಲ್ಲರ
 ಗೆಲಿದು ಕಂಸಾಸುರನ ಕೊಂದ ಪಾದವ | ಬಲಿಯ ಮೆಟ್ಟಿ ಭಾಗೀರ
 ಥಿಯ ಪಡೆದ ಪಾದವ || ೨ || ಬಂಡೆಯ ಬಾಲೆಯ ಮಾಡಿದ ಉದ್ಧಂಡ
 ಪಾದವ | ಬಂಡಿಲ್ಲದ ಶಕಟಾಸುರನ ಒದ್ದ ಪಾದವ || ಅಂಡಜ ಹನು
 ಮರ ಭುಜದೊಳೊಪ್ಪುವ ಪಾದವ || ಕಂಡೆವೆ ಶ್ರೀರಂಗವಿಠಲನ ದಿವ್ಯ
 ಪಾದವ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೧೯. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟಿತಾಳ.

ಶ್ರೀದನಾದರು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ | ನಿನ್ನ | ಪದ ಕಮಲವ ನಂಬಿ ಭಜಿಸುವ
 ದೇಕೊ || ಪಲ್ಲ || ನಿನ್ನ ಪದ ಕಮಲವ ನಂಬಿ ಭಜಿಸುವದೇಕೊ || ಅನು
 ಪಲ್ಲ || ಗ್ರಾಸವಸನಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು | ನಿನ್ನ | ಬ್ಯಾಸರಿಸಿ ಬೇಡ ಬಂದದ್ದಿಲ್ಲ ||
 ವಾಸುದೇವನೆ ನಿನ್ನ ದಾಸರ ದಾಸರ | ದಾಸರ ದಾಸ್ಯವ ಕೊಡು ಸಾಕೆಂ
 ದರೆ || ೧ || ಸತಿಸುತರು ಸಂತತ ಭಾಗ್ಯದಲ್ಲಿಪ್ಪ | ಅತಿಶಯ ಬೇಕೆಂದು
 ಬಂದದ್ದಿಲ್ಲ || ಇತರ ವಿಷಯಗಳಿಗಿರಗುವದೆನ್ನ ಮನಸು | ಕಥಾವೃತ್ತ
 ವನೆ ಕೇಳಿಸು ಸಾಕೆಂದರೆ || ೨ || ಒಡವೆಗಳು ಒಡ್ಯಾಣಗಳಿಲ್ಲೆಂದು |
 ಬಡವನೆಂದು ಬೇಡಬಂದದ್ದಿಲ್ಲ || ಒಡೆಯ ನಿನ್ನಡಿಗಳಿಗಿರಗುವದೆ ಸುಖ |
 ಬಿಡದಿರುವದು ಒಂದೆ ಕೊಡು ಸಾಕೆಂದರೆ || ೩ || ಸಾಲವಾಯಿತು
 ಸಂಬಳವು ಎನಗಿಲ್ಲ | ಸಾಲವೆಂದು ಬೇಡ ಬಂದದ್ದಿಲ್ಲ || ನಾಲಿಗೆಯಲಿ
 ನಿನ್ನ ನಾಮದುಚ್ಚಾರಣೆ | ಪಾಲಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಬಂದೆ ನಾನಲ್ಲದೆ || ೪ ||
 ಆಗಬೇಕು ರಾಜ್ಯ ಭೋಗಗಳೆನಗೆಂದು | ಬೇಗದಿಂದಲಿ ಬೇಡಬಂದ

ದ್ವಿಲ್ಲ || ನಾಗಶಯನ ರಂಗವಿಠಲ ನಿನ್ನಯ | ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ವ ಭಾಗ್ಯವೆ
ಸಾಕೆಂದರೆ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೨೦. ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ, ಅಟತಾಳ.

ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲವೆ | ಜನ್ಮ | ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲವೆ || ಪಲ್ಲ || ತೀರ್ಥಪಾದನ ಭಜಿಸಿ
ಕೃ | ತಾರ್ಥನಾಗದವನ ಜನ್ಮ | ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲವೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಅರು
ಣೋದಯದಲೆದ್ದು | ವರನದೀಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ || ಅರಳು ಮಲ್ಲಿಗೆ
ಜಾಜಿ ತಂದು ಶ್ರೀ | ಹರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸದವನ ಜನ್ಮ || ೧ || ಒಂದು ಶಂಖ ಉದ
ಕವನ್ನು | ಚಂದದಿಂದ ಹರಿಗೆ ಯೆರದು || ಗಂಧ ಅಕ್ಷತೆ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ |
ಸಿಂಧುಶಯನನರ್ಚಿಸದವನ || ೨ || ಎಳೆಯ ತುಲಸಿದಳವ ತಂದು |
ನಳಿನನಾಭಗೆ ಅರ್ಚನೆ ಮಾಡಿ || ಸುಲಭದಿಂದ ಹಲವು ಕಾಲದ |
ಮಲವ ಕಳೆಯದವನ ಜನ್ಮ || ೩ || ಭೋಗಿಶಯನ ದಿನದಲೆದ್ದು |
ಭೋಗಗಳನೆಲ್ಲ ತೊರೆದು || ಭಾಗವತರ ಮೇಳದಿಂದ | ಜಾಗರಣೆಯ
ಮಾಡದವನ || ೪ || ಭಂಗುರದ ದೇಹ ಪಡೆದು | ರಂಗನಾಥನ ಪೂಜೆ
ಮಾಡಿ || ರಂಗ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ಶ್ರೀ | ರಂಗವಿಠಲನ ನೋಡದವನ || ೫ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ಯೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೧. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಅಟತಾಳ.

ಠಾಳ ಬೆಳದಿಂಗಳು ಈ ಸಂಸಾರ | ಕತ್ತಲೆ ಬೆಳದಿಂಗಳು || ಪಲ್ಲ ||
ಉಂಟಾದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನೆಂಟರು ಇಷ್ಟರು | ಬಂಟರಾಗಿ ಬಂದು ಬಾಗಿಲ
ಕಾಯ್ವರು || ಉಂಟಾದ ದಿನತಪ್ಪಿ ಬಡತನ ಬಂದರೆ | ಒಂಟಿ ಹಾಂಗೆ
ಕತ್ತ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತುವರು || ೧ || ಹೆಡಿಗೆಯ ಭಕ್ಷಕ್ಕೆ ಗಡಿಗೆ ತುಪ್ಪವಿಕ್ಕಿ |
ಸಡಗರದಿಂದುಂಬೊ ಸರಿನೆಂಟರು || ಸಡಗರ ದಿನತಪ್ಪಿ ಬಡತನ ಬಂ
ದರೆ | ಸುಡು ನುಡಿಗಳನಾಡಿ ನಡಿನಡಿಯೆಂಬೊರು || ೨ || ಏರುವ
ಪಲ್ಲಕ್ಕೆ ಅಂದಣ ದಂಡಿಗೆ | ಮೂರು ದಿನದ ಭಾಗ್ಯ ಝಣಝಣವು ||
ನೂರಾರು ಸಾವಿರ ದಂಡವ ಕೊಟ್ಟರೆ | ರಂಗವಿಟ್ಟಲಗೆ ಸರಿಯೆಂಬೊ
ರಯ್ಯ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೨೨. ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ, ಅಟತಾಳ.

ರಂಗನಾಥನ ನೋಡುವ ಬನ್ನಿ || ಪಲ್ಲ || ಶ್ರೀ | ರಂಗನ ದಿವ್ಯ ವಿಮಾನ
 ದಲ್ಲಿಹನ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಕಮನೀಯ ಗಾತ್ರನ ಕರುಣಾಂತರಂಗನ |
 ಕಾಮಿತಾರ್ಥ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷನ || ಕಮಲದಳನೇತ್ರನ ಕಸ್ತೂರಿ ರಂಗನ |
 ಕಾಮಧೇನುವಾದ ಕಾವೇರಿ ರಂಗನ || ೧ || ವಾಸುಕಿಶಯನನ ವಾರಿಧಿ
 ನಿಲಯನ | ವಾಸುದೇವ ವಾರಿಜನಾಭನ || ವಾಸವಾದಿ ಭಕ್ತ ಹೃದ
 ಯಾಂಬರದಲ್ಲಿ | ವಾಸವಾಗಿರುತಿಹ ವಸುದೇವ ಸುತನಾ || ೨ || ಮಂಗಳ
 ಗಾತ್ರನ ಮಂಜುಳ ಭೂಷನ | ಗಂಗಾಜನಕ ಅಜಜನಕನ || ಸಂಗೀತ
 ಲೋಲನ ಸಾಧು ಸಮ್ಮತ | ರಂಗವಿಠಲ ರಾಜೀವ ನೇತ್ರನ || ೩ ||

೨೩. ರಾಗ ನೋಹನ, ಅಟತಾಳ.

ಸರಸಿಜಾಕ್ಷ ಸರಸದಿಂದ | ಸರಸಿಜೋದ್ಭವಗೊಲಿಯ ಬಂದ || ಪಲ್ಲ ||
 ಉರಸಿನ ಮೇಲೆ ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯನಿರಿಸಿ ಬಂದ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಧೀರ
 ಶರಧಿ ಗಂಭೀರಾ | ವರಘನಸಾರ ಕಸ್ತೂರಿ ತಿಲಕಧರಾ || ಹಾರ ಮೌಕ್ತಿಕ
 ಕೇಯೂರ | ಧರಿಸಿದ ನವನೀತ ಜೋರಾ ಬಂದಾ || ೧ || ನಂದಗೋಪೀ
 ಯಾನಂದ ಮಾಡಿದ | ಕಂದಾ ಗೋಕುಲದಿ ಬಂದ || ಸುಂದರಿಯರ
 ಅಂದದಿಂದ ಗೋ | ವಿಂದ ಮುಕುಂದ || ೨ || ಅಂಗನೆಯರ ತುಂಗ
 ಕುಚಗಳಾ | ಲಿಂಗನ ಮಾಡಿ ನವಮೋಹನಾಂಗ || ರಂಗವಿಠಲನ
 ಸೊಬಗ ನಮ್ಮಂತ | ರಂಗದೊಳಗಿಹ ಕಲ್ಮಷ ಭಂಗಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೨೪. ರಾಗ ಧನಾಸಿ, ಅದಿತಾಳ.

ಯೆರೇ ವೆಂಕಟ ಶೈಲವಲ್ಲಭ ಪಾಲಿಸೊ ನೀ ಯೆನ್ನ || ಪಲ್ಲ || ದುರಿತ
 ದೂರ ನೀನಲ್ಲದೆ ಧರೆಯೊಳು | ಧೋರೆಗಳ ನಾ ಕಾಣೆ | ನಿನ್ನಾಣೆ || ೧ ||
 ಇಂದಿರೇಶ ಆರವಿಂದನಯನ ಎನ್ನ | ತಂದೆತಾಯಿ ನೀನೇ || ಪ್ರೊಂದಿದ
 ವರ ಅಘವೃಂದವ ಕಳೆವ | ಮಂದರಾದ್ರಿಧರನೆ ಶ್ರೀಧರನೇ || ೨ || ಮಂಗಳ
 ಳಾಂಗಮಹನೀಯ ಗುಣಾರಣವ | ಗಂಗೋದಿತ ಪಾದ || ಅಂಗಜಪಿತ
 ಅಹಿರಾಜ ಶಯ್ಯ ಶ್ರೀ | ರಂಗವಿಠಲ ಧೋರಿಯೇ | ಶ್ರೀಹರಿಯೇ || ೩ ||

೨೫. ರಾಗ ವರಾಳಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಯಾಕೋ ಇಂಥ ದುಡುಕು | ಲೋಕೇಶನಯ್ಯ || ಪಲ್ಲ || ಗೊಲ್ಲ
ಬಾಲಕರು ನೀವೆಲ್ಲರು ಕೂಡಿಕೊಂಡು || ಗುಲ್ಲ ಮಾಡದೆ ನೊಸರೆಲ್ಲ
ಸವಿದ ಕೃಷ್ಣ || ೧ || ಪೂತನಿ ಮೊಲೆಯನ್ನು ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಉಂಡು |
ಘಾತವು ಮಾಡಿದಿ ಮಾಡನಾಡಿಸೊ ರಂಗ || ೨ || ದುಷ್ಟ ಕಂಸನ ನೀನು
ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಮಡುಹಿ || ಮುಷ್ಟಿಕನ ಕೊಂದು ದೃಷ್ಟಿ ತಾಗಿತೆಂದು ||
|| ೩ || ನಿಜ ಮಹಿಮನೆ ಸಜ್ಜನರ ಸಲಹಿದಿ || ದುರ್ಜನರ ಕೊಂದ
ಅರ್ಜುನ ಸಾರಥಿ || ೪ || ಅಂಗಿ ಟೊಪ್ಪಿಗೆ ಉಂಗುರ ಉಡಿದಾರ | ಶೃಂಗ
ರಿಸಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀರಂಗವಿಠಲ ಬಾರೋ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೬. ರಾಗ ಆರಭಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಬಿರೋ ಮನೆಗೆ ಗೋವಿಂದ | ನಿನ್ನಂಘ್ರಿಕಮಲವ | ತೋರೋ ಯೆನಗೆ
ಮುಕುಂದ || ಪಲ್ಲ || ನಲಿದಾಡು ಮನದಲಿ | ಮಾರಾಸಿತ ಆನಂದ ||
ಚಾರುತರ ಶರೀರ ಕರುಣಾ | ವಾರಿನಿಧಿ ಭವಘೋರನಾಶನ | ವಾರಿಜಾಸನ
ವಂದ್ಯ ನೀರಜ | ಸಾರಸದ್ಗುಣ ಹೇ ರಮಾಪತೇ || ಅನುಪಲ್ಲ || ನೋಡು
ದಯದಿಂದೆನ್ನ | ಕರಪದುಮ ತಿರದಲಿ | ನೀಡು ಭಕ್ತ ಪ್ರಸನ್ನ | ನಲಿ
ದಾಡು ಮನದಲಿ | ಬೇಡಿಕೊಂಬುವೆನೊ ನಿನ್ನ | ಆನಂದ ಘನ್ನ || ಮಾಡ
ದಿರು ಅನುವಾನವ ಕೊಂ | ಡಾಡುವೆನು ತವ ಮಹಿಮೆಗಳನು | ಜೋಡಿ
ಸುವೆ ಕರಗಳನು ಚರಣಕೆ | ಕೂಡಿಸೋ ತವ ದಾಸಜನರೊಳು ||
ಬಾರೋ || ೧ || ಹೇಸಿ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ | ತೊಳಲಾಡಿ ನಾ ಬಲು | ಕ್ಲೇಶ
ಪಡುವದು ಬಲ್ಲಿ | ಧನಯುವತಿಗಳ ಸುಖ | ಲೇಶವೆಂಬುವದು ಕೊಲ್ಲಿ |
ಆಶೆ ಬಿಡಿಸಿಲ್ಲಿ || ಯೇಸು ಜನ್ಮದ ದೋಷದಿಂದಲಿ | ಈಸುವೆನು ಇದ
ರೊಳಗೆ ಇಂದಿಗೆ | ಮೋಸವಾಯಿತು ಆದುದಾಗಲಿ | ಶ್ರೀಶ ನೀ ಕೈಪಿ
ಡಿದು ರಕ್ಷಿಸು || ೨ || ನೀನೆ ಗತಿಯು ಎನಗಿಂದು | ಉದ್ಧರಿಸೊ ಬೇಗನೆ |

ದೀನಜನರಿಗೆ ಬಂಧೋ | ನಾ ನಿನ್ನ ಸೇವಕ | ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಎಂದೆಂದು |
ಕಾರುಣ್ಯಸಿಂಧೋ || ಪ್ರಾಣಪತಿ ಹೃದಯಾಬ್ಜ ಮಂಟಪ | ಸ್ಥಾನದೊಳ
ಗಭಿವ್ಯಾಪ್ತ ಚಿಸುಮಯ | ಧ್ಯಾನಗೋಚರನಾಗು ಕಣ್ಣಿಗೆ | ಕಾಣುವೆನು
ಶ್ರೀರಂಗವಿಠಲ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೨೭. ರಾಗ ಅನಂದಭೈರವಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ದ್ರಿಛಾಂಗೆ ಇರುವೆನು ಹರಿಯೇ | ಎನ್ನ ಧೋರಿಯೇ || ಪಲ್ಲ || ಸೃಷ್ಟಿ
ಗೊಂದಿತ ಪಾದ ಪದುಮ ಶ್ರೀಹರಿಯೇ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಸಣ್ಣ ಶಾಲೋ
ದನ್ನ ಬೆಣ್ಣೆ ಕಾಸಿದ ತುಪ್ಪ | ಚಿನ್ನದ ಹರಿವಾಣದಲಿ ಭೋಜನ || ಘನ್ನ
ಮಹಿಮ ನಿನ್ನ ಕರುಣ ತಪ್ಪಲು ಕಾ | ದನ್ನಕ್ಕೆ ಬಾಯ ಬಿಡಿಸುವೆ
ಯಲ್ಲೋ ಸ್ವಾವಿಾ || ೧ || ಕೆಂಪಿಲಿ ಪೊಳೆವ ಪೀತಾಂಬರನುಡಿಸುವಿ |
ಸೊಂಪಿನಂಚಿನ ಶಾಲು ಹೊದಿಸುವಿಯೋ ಕೃಷ್ಣ || ಕಪಿಲಹರೇ ನಿನ್ನ
ಕೃಪೆಯು ತಪ್ಪಿದ ಮೇಲೆ | ಹೇ ಸಿನಾಕಿವಂದ್ಯ ಕೌಪೀನ ದೊರೆಯದೊ ||
|| ೨ || ಚಂದ್ರಶಾಲೆ ಚಂದ್ರಕಿರಣದಂತೊಪ್ಪುವ | ಚಂದದ ಮಂಚ
ದೋಳ್ತಲಗಿಸುವಿ || ಮಂದರೋದ್ಧರ ನಿನ್ನ ಮಮತೆ ತಪ್ಪಿದ ಮೇಲೆ |
ಮಂದಿರದೊಳು ತೋಳ್ತಲೆದಿಂಬು ಮಾಡಿಸುವಿ || ೩ || ನರಯಾನ
ದೊಳು ಕ್ಷಣ ನರವರನೆನಿಸುವಿ | ವರ ಭದ್ರಚಾಮರ ಹಾಕಿಸುವಿ ||
ಕರುಣನಿಧೇ ನಿನ್ನ ಕರುಣ ತಪ್ಪಿದ ಮೇಲೆ | ಚರಣ ಭರಣ ಪಾದರ
ಕ್ಷೆಯು ದೊರೆಯದೊ || ೪ || ಗಂಗಾಜನಕ ಪಾಂಡುರಂಗ ನಿನ ಭಕು
ತರ | ಸಂಗವಿರಲಿ ಮುಷ್ಯ ಸಂಗ ಬೇಡಾ ಬೇಡಾ || ಅಂಗನೆಯರ
ಕೂಡಾನಂಗ ಬಾಣಕೆ ಸಿಲುಕಿ | ಭಂಗವ ಪಡಲಾರೆ ರಂಗವಿಟ್ಟಿಲ
ಕಾಯೋ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೨೮. ರಾಗ ಕಾಂಬೋದಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ವಿಧಿಗೆ ದಯವಿಲ್ಲವಕ್ಕ ಎನ್ನ ಮ್ಯಾಲೆ || ಪಲ್ಲ || ಯದುಪತಿಯ ತೊಲ
ಗಲಿಸಿದನೊನ್ನೊಮ್ಮೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಎನೆಯ ಮರಿಯ ಮಾಡಿ

ಹೋದ್ಯಾಕೊ ಎಲೊ ವಿಧಿಯೆ | ಸುಳಿಗುರುಳ ಕಡೆಕಣ್ಣು ನೋಟದಿಂದ ||
 ಖವಕಪಿಸಿ ನಗುವ ಮುದ್ದು ಮೊಗವನಾನು | ತವಕದಿಂದಲಿ ಮರುಳೆ
 ನೋಡಫೋದೆ || ೧ || ಹಕ್ಕಿಯ ಮೇಲುಳ್ಳ ದಯವು ಎನ್ನ ಮೇಲೆ |
 ಇಕ್ಕದೇಕೆ ಹೋದ್ಯೊ ಅಕ್ಕಟಕ್ಕಟ || ಪಕ್ಕ ಎರಡುಳ್ಳಡೆ ಮಧುರಿಗೆ
 ಪೋಗಿ | ಚಕ್ಕನೆ ಹರಿಯ ಕೂಡೆ ಇಪ್ಪುವೆನಲ್ಲದೆ || ೨ || ತಂಗಿ ನಮ್ಮೆ
 ದೆಯು ಕಲ್ಲಾಗಿ ಪೋದವಯ್ಯೊ | ಹೇಂಗೆ ಪೋದನು ಕೇಳು ಶ್ರೀಪತಿ
 ಎನ್ನಗಲೀ || ರಂಗವಿಟ್ಟಲನ್ನು ಅಂಗವಾ ಬಿಟ್ಟಂಥ | ಭಂಗಜೀವನ ಸುಡು
 ಸುಡು ನುಡಿವ್ಯಾತಕೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೨೯. ರಾಗ ಆಹೇರಿ, ರುಂಪಿತಾಳ.

ಎನಜನಯನ ನವ ನವ ಮಧುಪನೆಂಬುವರೆ || ಪಲ್ಲ || ಮನದೆ ಗಪ
 ಮದನ ಸಿತ ವಿಠಲರಾಯಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಅರಿಯದ ಬಾಲೆಗೆ ತನ್ನ
 ಪರಿಯನರುಹಿಸಿ ಮುನ್ನೆ | ನೆರದು ಸಖಿ ರತಿಸುಖವ ನೆರೆ ಬೀರಿದಾ ||
 ತೊರದು ಬದುಕುವದೆಂತೊ ರತಿಸತಿಯ ಸಿತನಗಲಿ | ವಿರಹದುರಿಯ
 ಮೈಯನಡರಿ ನುಡಿದೆ || ೧ || ಇವನ ಕಪಟದ ವಚನವನು ನಾವು ದಿಟ
 ವೆಂದು | ನವ ಕುಳಿಕ ಗೀತವನು ಹರಿಣಿಯಂತೆ || ವಿವರವರಿಯದೆ
 ನಾವು ಕಡುನೊಂದೆವೆಲೆ ಮಧುಪಾ | ಇವರೊಡಲನರಿಯದೆ ಕರುಣೆ
 ಯೆಂಬುವರೂ || ೨ || ನಡೆ ನಗೆಯ ತುದಿನೋಟ ಬಲೆಯನೆಮ್ಮೊಳು
 ಬೀಸಿ | ತಡೆಯದೆಮ್ಮನು ವಶವ ಮಾಡಿ || ಪಡಿಯಿಲ್ಲದನುಭವದ
 ಸುಖದ ಸವಿಯನು ತೋರಿ | ಮಡದಿ ನಡೆಯಳು ಮಧುರೆಯೊಳು
 ನಲ್ಲನಾ || ೩ || ಪತಿಸುತರು ಧನ ಧಾನ್ಯವನು ಮುನ್ನೆ ನೀಡ್ಯಾಡಿ | ಗತಿ
 ನಮಗೆ ಅವನೆಂದು ಮನ ಸೋತೆವು || ಕೃತಕವರಿಯದೆ ನಮ್ಮನೆರೆಬಿಟ್ಟನೆ
 ಶ್ರೀ | ಪತಿಯೊಡನೆ ಪಂಥ ನಾವೆಂತು ಮಧುಪಾ || ೪ || ಎಂದೆಂದು
 ನಿಮ್ಮಗಲೆನೆಂದು ಅಭಯವನಿತ್ತು | ಇಂದುಮುಖಿಯರ ಕೂಡಿ ನೆರೆ.
 ಮಾರಿದಾ || ನಂದನಂದನ ನಮ್ಮ ಕಾನನದೊಳೀಡ್ಯಾಡಿ | ಇಂದು
 ಮಧುರಿಯ ನಾರಿಯರ ಮೆಚ್ಚಿದಾ || ೫ || ಮರುಳುಗಳು ನಾವು ಶ್ರೀ

ಪತಿಯ ಕೂಟವ ಬಯಸಿ | ಇರುಳು ಹಗಲಾಗಿ ಕುದಿಯುತಲಿ ಬಿಂ
ಯುತ್ತ || ಸಿರಿಯವನುಂಗುಟದುಗುರ ಕೊನೆಯ ಕಾಣದಿರೆ | ಹರಿ ನಮ್ಮ
ನೆರದುದಾಶ್ಚರ್ಯ ಜಗದಿ || ೬ || ತುಂಗ ಗುಣಗಣ ನಿಲಯ ಅಂಗ
ಜಜನಕ ಶ್ರೀ | ರಂಗನಿಗೆ ಮನಸೋತು ಮರುಳಾದೆವೊ || ಹೀಗೆ
ಬದುಕುವದೆಂತೊ ಭೃಂಗ ಮಧುರಿಗೆ ಪೋಗಿ | ರಂಗ ವಿಠಲನ ತಂದೆ
ಮ್ಮನುಳುಹಲುಬೇಕು || ೭ || ಶ್ರೀಃ ||

ಶೃಂಗಾರವಾರಿಜಾತ.

೩೦. ರಾಗ ಮೋಹನ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಮೌನನಿಧಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮಧುರೆಘೋಗುವನಂತೆ | ಏನು ಪಥವಮ್ಮ
ನಮಗೆ || ಪಲ್ಲ || ಮಾನವೇನಿದಕೆ ಮಾನಿನಿಯರೆಲ್ಲ ಕೂಡಿ | ಅಣೆಯನು
ಕೊಟ್ಟವನ ಅಡ್ಡ ನಿಲಿಸುವ ಬನ್ನಿ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಕಳ್ಳತನವೆ ನಮಗಲ್ಲ
ದವ ಸುಳ್ಳು ಯೆಲ್ಲವನು ಬಲ್ಲಿರಮ್ಮ | ಬಿಲದಲೀನಮ್ಮ ಬಿಟ್ಟದೇ ವಳತು
ವನಜಾಕ್ಷ | ಎಲ್ಲಿಗೈದಿದರೆ ನಾವಲ್ಲಿಘೋಗುವ ಬನ್ನಿ || ೧ || ಇಂದು
ದಯದಿ ನೊದಲು ಇಂದೀವರಾಕ್ಷಿಯರು ಗೋ | ವಿಂದನಾ ಬಳಗೈದುವಾ ||
ಒಂದು ಕಡೆಯಲಿ ಕುಳಿತು ಅರುಣಾಕ್ಷಿ ಓರ್ವಳೆ ಕೈ | ಯಿಂದಲ್ಲಿಗೆ
ಕರಿಸಿ ಕೇಳ್ವನು ಕೇಳ್ವನು || ೨ || ಹರಿಣಾಂಕ ವದನೆಯರು ನೆರದು
ಬರುತಿಹರು ಕೇಳಿ | ಪರಮ ಹರುಷದಲಿ ಬಂದೂ | ಸರಿಸಾತ್ರಿಯಲಿ
ಹೋಗಿ ಬರುವೆನೆಂದೆನಲಾಗಿ | ಯೆರಗಿ ಬಿನ್ನೈಸಿದರು ಅಂಬುಜ ದಳಾ
ಕ್ಷನಿಗೆ || ೩ ||

ಶ್ಲೋಕ || ಹಲವು ಕಾಲವು ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹ ಸುಖವಾ ಹಾರೈಸಿ
ಕೊಂಡಿರುತಿಪ್ಪ | ಲಲನಾವ್ಯೂಹವ ಬಿಟ್ಟ ಕ್ರೂರನೊಡನೆ ನೀ ಮಧು
ರಿಗೆ ಪೋದಡೆ | ಕವಿತಾರಾಧನೆ ಕಾಂತ ಕೇಳು ದಿನವಾ ಆಕಂತುವಿನ
ಬಾಧೆಗೆ | ಘಳಿಗೆಂದು ಯುಗವಾಗಿ ತೋರುತಲಿದೆ ಜಲಜಾಕ್ಷ ನೀನಿ
ಲ್ಲದೆ || ೧ ||

ಪದ || ಬೇಡ ಮಧುರಿಗೆ ಪೋಗಬೇಡೆಲವೊ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ | ಬೇಡಿ
ಕೊಂಬೆವೊ ದೈನ್ಯದಿ || ನೋಡು ನಮ್ಮಲಿ ದಯಮಾಡು ಮದನಗೆ
ಗುರಿ | ಮಾಡುವದು ಉಚಿತವೆಲೊ ಮಾಧವ ಕೃಪಾಕರನೆ || ೧ ||

ಶ್ಲೋಕ || ಬಾಲಭಾವದಲಿದ್ದಾಲಿಂಗ ಸುಖವ ಬಹು ಬಗೆಯ
ಲಿಂದುಳುಹಿದಾ | ಲೋಲಲೋಚನೆ ನಿಮ್ಮ ಬಿಟ್ಟು ಪುರದಾ ಬಾಲೇರಿ
ಗಾನೊಲಿದರೆ | ನೀಲಕಂಠನು ನೆಚ್ಚನೋಡು ನಿಜವಾ ನಿಮಗೇತಕೇ
ಸಂಶಯ | ಕಾಲಕ್ಷೇಪವನಲ್ಲಿ ಮಾಡೆ ಕಿಂಚಿತ್ಕಾಲದೊಳಾನೈದುವೆ || ೨ ||

ಪದ || ಪಾಲಿಸುವುದಪ್ಪಣೆಯ ಪಾಟಲಸುಗಂಧಿಯರೇ | ಕಾಲ
ಹರಣವ ಮಾಡದೆ || ನಾಳೆ ಉದಯಕೆ ಪೋಗಿ ನಾಲ್ಕೈಂಟು ದಿನದೊ
ಳಾ | ವೇಳೆಗಿಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವೆ ಕಾಳಾಹಿವೇಣಿಯರೇ || ೩ ||

ಶ್ಲೋಕ || ಮಾರನಯ್ಯನೆ ಕೇಳು ಅಲ್ಲಿರುತಿಪ್ಪ ನಾರೇರು ಬಲು
ನಿಪುಣರೊ | ನೀರಜಾಂಬಕ ಕೇಳು ನಿನ್ನ ಮನವಾ ನಿಮಿಷಾರ್ಧದೊಳು
ಸೇಳವರೆ | ಮಾರಕೇಳಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮರ್ಮವರಿತು ಆ ನಾರಿಯರು ನೆರೆ
ಯಲು | ಗಾರುಹಳ್ಳಿಯಲಿಪ್ಪ ಗೋವಳೆಯರಾ ವಿಚಾರಂಗಳ ಸ್ಮರಿ
ಸೀಯಾ || ೪ ||

ಪದ || ಬಿಲ್ಲ ಹಬ್ಬವೆ ಸುಳ್ಳು ಬಿಸರುಹಾಕ್ಷಿಯರಿಕ್ಕು | ಬಿಲ್ಲನು
ತ್ಸಹಕೆ ನಿನ್ನ || ಖುಲ್ಲ ಅಕ್ರೂರನಾ ಕಳುಹಿ ಕರೆಸಿದರು ನೀನಲ್ಲಿ | ವಲ್ಲ
ಭೇರ ನೆರೆದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಮರೆವಿಯೊ || ೫ ||

ಶ್ಲೋಕ || ನಾರಿ ಹಾರ ಕಿರೀಟ ಕುಂಡಲಯುಗ ಕೇಯೂರ
ಪರಿಯಾದಿಗಳು | ಚಾರು ವಸ್ತ್ರ ಸುಗಂಧಪುಷ್ಪ ನಿಚ್ಚ ಹಾರಂಗಳಂ
ಧರಿಸಿದೇ || ಮಾರಕೇಳಿಯ ಮಾತಿಲಿಂದವರಾ ಮನಸೆಮ್ಮಲೊಂದಾಗದೆ |
ನಾರೇರೊಲುಮೆಯುಂಟೆ ಲೋಕದೊಳಗೆ ಇನ್ನೇತಕೆ ದೂರ್ವರೇ || ೬ ||

ಪದ || ಮಲ್ಲಯುದ್ಧವ ಕೊಡಬೇಕೆನುತ ಮಾವ ನ | ಮ್ತಲ್ಲಿಗೆ
ಕರೆಸಲದಕೆ || ಇಲ್ಲದಪವಾದ ಈ ಸುಳ್ಳು ಸುದ್ದಿಗಳು ನೀ | ವೆಲ್ಲ ಸೃಜಿಸಿ
ದರೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ ನಿಮಗಿಳೆಯೊಳಗೆ || ೭ ||

ಶ್ಲೋಕ || ಪತಿ ಸುತ ಪಿತೃ ಮುಖ್ಯಾ ಭ್ರಾತೃಬಾಂಧವರು
 ಎಂಬಾ | ಅತಿಶಯ ನಮಗಿಲ್ಲಾ ಲಾಲಿಸೀಮಾತನೆಲ್ಲ || ರತಿಪತಿ ಪಿತ
 ನೀನೂ ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ ಕೊಳಲನೂದೆ | ಕ್ಷಿತಿಪತಿ ನಿನ್ನಡಿಗೆ ಕ್ಷಿಪ್ರದಿಂ
 ಬಂದೆವೆಂದು || ೫ ||

ಪದ || ಬಾಲತನದಲಿ ರವಿಜ ತೀರದಲಿ ನೀ ವತ್ಸ | ಪಾಲ
 ನೆಯ ಮಾಡುತಿಪ್ಪಾ || ಕಾಲ ವೊದಲಾಗಿ ಈ ವೇಳೆ ಪರಿಯಂತರವೂ |
 ಅಲಯವಗಲಿರುವ ಕಾಂತೆಯರ ತ್ಯಜಿಸಿನ್ನು || ೫ ||

ಶ್ಲೋಕ || ನೀಲಕುಂತಳೆ ಕೇಳು ನಿಮ್ಮ ಪನೆಯ ಆ ನೆಲವಿನ
 ಮೇಲಿನ | ಪಾಲು ಬೆಣ್ಣೆಯ ಕದ್ದು ಮೆದ್ದು ಬಹಳ ಕಾಲಗಳನೆ ಕಳೆ
 ದೆನೆ || ಬಾಲೆ ಮನ್ಮಥ ಬಾಣವೆತ್ತುತವನೆ ಬಹು ಬಗೆಯಲಿಂದುಳುಹಿದಾ ||
 ಲೋಲಲೋಚನೆ ನಿಮ್ಮೊಳಾನು ಬಹಳ ಜಾಲಂಗಳ ಮಾಳೈನೆ || ೬ ||

ಪದ || ಬಟ್ಟುಕಂಗಳೆ ನಿಮ್ಮ ಬಿಟ್ಟು ಘಳಿಗರಲಾರೆ | ದುಷ್ಟಕಂ
 ಸನು ಕರೆಸಲದಕೆ || ಅಟ್ಟಿ ಪೋಗದಲಿರೆ ಶಿಟ್ಟಿನಿಂದಲಿ ಪ್ರಜಕೆ | ಅಟ್ಟುಳಿಯ
 ಮಾಡುವನು ಅಂಬುಜಕಂಠಿಯರೇ || ೬ ||

ಶ್ಲೋಕ || ವಾರಿಜೋದ್ಭವನಯ್ಯ ನಿನ್ನ ವಿರಹ ವಾರಾಶಿ
 ಯೊಳೆ ಮುಳುಗಿಪ್ಪಾ | ವಾರಿವಾಹನಿಧಾಂಗ ವಾಸವನುತ ವಾಕೆಮ್ಮ
 ದೊಂದಾಲಿಸೋ || ವಾರಿಜಾಂಬಕ ವಾರಿಜಾರಿವದನ ವಾರಾಶಿಜಾ
 ವಲ್ಲಭಾ | ವಾರಿಧಿಶಯ ಪಾರಗಾಣಿಸೊ ಕೃಪಾ ನಾನೆಯಲಿಂದೆ
 ಮ್ಮನೂ || ೭ ||

ಪದ || ಮಾರನೆಂಬುವ ಬಲು ಕ್ರೂರ ನಮ್ಮಗಲಿಸಿ | ಊರಿಗೆ
 ಹೋದದನು ಕೇಳಿ || ವಾರಿಜಾಪ್ರವನೆ ಎದೆಗೇರಿ ನಮ್ಮನು ಬಿಡದೆ |
 ಹೋರುವನಹೋರಾತ್ರಿಯಲಿ ಚರಿಸುತಾ || ೭ ||

ಶ್ಲೋಕ || ಪರಿಪರಿಯಲಿ ನಿಮ್ಮ ಪಾಡನೆ ಕೇಳಿ ಮುನ್ನಾ | ಕರು
 ಣವು ನಿಮಗಿಲ್ಲ ಕಾಂತೆ ಕೇಳಿಮ್ಮ ಸೊಲ್ಲಾ || ತ್ವರಿತದಿ ಬರದಿಲ್ಲೆ ತಡೆದು
 ನಾನಿರಲು ಅಲ್ಲೆ | ಸರಸಿಜಭವ ಮಾರನಾಣೆ ಕೇಳಿ ಪ್ರವೀಣೆ || ೮ ||

ಪದ || ಹರಿಣಾಂಕ ವದನೆಯರು ಹರುಷಪೂರಿತರಾಗಿ | ಕರೆದು
ತಾಂಬೂಲವಿತ್ತು || ಕಳುಹಿರೆನ್ನನು ನಿಮ್ಮ ಕ್ಷುತುಕಾಲಕೇ ಬಂದು | ನೆರೆ
ಯದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಪರಮ ಪುರುಷನೆ ಕೇಳಿ || ೮ ||

ಶ್ಲೋಕ || ಮಾರನೆಂಬವ ಮಡಿದು ಪೋದ ಶಿವನಾ ಆ
ಮೂರನೆ ಕಣ್ಣಿನಿಂದಾ | ನಾರೆರಿಲ್ಲದ ನಾಭಿಯಿಂದ ಪಡೆದ ತಾ ಬ್ರಹ್ಮ
ನೆಂಬಾತನಾ || ಸಾರಿಯಾರ್ವ ಕುಮಾರರಾಣೆ ಹರಿಯ ಸೇರಿ ನಿಲ್ಲದು
ಎಂತೆನೆ | ಮಾರ ಹೊರಗಿನಹೊರಗೆ ಹೋಯಿತೆಂಬನ ತಿರಿಗಿರೆ
ಭಾಮಿನೀ || ೯ ||

ಪದ || ಹಲವು ಮಾತುಗಳೇಕೆ ಜಲಜಾಕ್ಷಿ ನಿಮ್ಮ ಪದ | ನಳಿ
ಸವನು ನೆರೆನಂಬಿಹಾ || ಬಲುಮೆಯಿಂದಿರುತಿವ್ವ ಲಲನಾವ್ಯೂಹವ
ಬಿಟ್ಟು | ಸಲಹೊ ಬಾಹೆಮ್ಮನು ರಂಗವಿಠಲರೇಯಾ || ೯ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೧. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಟತಾಳ.

ಎನಮ್ಮ ಕಲ್ಲಬಿಡೆ | ಈ ಧೋತ್ರವ | ಚನ್ನಾಗಿ ಒಗಿಯಬೇಕು || ಪಲ್ಲ ||
ಚನ್ನಕೇಶವನ ಪ್ರಸಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ | ಇನ್ನು ದ್ವಾದಶಿ ವಾರಣೆ ವೇಳೆ
ವಿಾರಿತು || ಅನುಪಲ್ಲ || ವೇದವನೋದಬೇಕು | ಷಡ್ವರ್ಗದ | ಭೇದವ
ತಿಳಿಯಬೇಕು || ಮದಕು ಹೋಗುವ ಉಪಾಯದ ತೆರನೀಗಿ | ಕುಟ್ಟಿ
ಜಲಮೊಳು ಶೆಳೆದು ಒಗಿಯಬೇಕು || ೧ || ಉಟ್ಟಿ ಧೋತರವೂಳಿಸದ |
ಅಂಗಮೊಳುಳ್ಳ | ದುಷ್ಟರು ಐವರಿಂದ || ಕುಷ್ಟುಹೋಗುವ ಉಪಾಯ
ತೆರನೀಗಿ | ಕುಟ್ಟಿ ಜಲಮೊಳು ಶೆಳೆದು ಒಗೆಯಬೇಕು || ೨ || ಬೇಲೂರ
ಪುರಿ ಚನ್ನಾನ | ಸೇವೆಗೆ ನೀನು | ಅಲಸ್ಯವನು ಮಾಡದೆ || ಕಾಲಾ
ವಿಾರಿದರೆ ರಂಗವಿಠಲ ಬೈವಾ | ನೀಲಕುಂತಳೆ ಕಲ್ಲಬಿಟ್ಟು ಕಡೆಗೆ
ಸಾರೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

ಭ್ರಮರಗೀತಾ.

೩೨. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಅಟತಾಳ.

ಭ್ರಂಗಳಾ ನಿನ್ನಟ್ಟಿದನೆ ಶ್ರೀ । ರಂಗ ಮಧುರಲಿ ನಿಂತು । ಅಂಗಜ
 ಲುಬ್ಧಕ । ಪೊಂಗೊಳಲ ತಡೆಯನಿಕ್ಕಿ ॥ ಅಂಗನೇರೆಂಬ ಹುಲ್ಲೆ ಮೃ ।
 ಗಂಗಾಳಿಗೆ ಗುರಿಹಚ್ಚಿ । ಹಿಂಗಿಸುತ್ತೈದಾನೆ ಅಸುವಾ । ಹೇ ಕಿತವಾ ॥
 ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನಿನ್ನ ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಅಚ್ಯು । ತನ್ನ ಕಂಡಂತಾಯಿತಯ್ಯೊ ।
 ಚನ್ನಿಗರರಸ ಕುಶ । ಲೋನ್ನತಿಯೊಳಹನೇನೋ ॥ ಜಿನ್ನತನ ಮೊದ
 ಲಾಗ್ಯಾ । ಪನ್ನಕಿತವ ಬಲ್ಲೆವೊ । ನನ್ನಿಗಾರಚಿತ್ತ ಜೋ । ರನ್ನ ಶ್ರೀ
 ಹರಿಯಾ ॥ ಮನ್ನಣೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತನು । ವನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿದ ಮುಗುಧ । ವೆಣ್ಣು
 ಗಳ ವಿರಹಾಬ್ಧಿ । ಯನ್ನೆ ದಾಟಿಸುವೆನೆಂದು ॥ ತನ್ನ ನೇಹವೆಂಬ
 ನಾವೆ । ಯನ್ನೇರಿಸಿ ಮೋಸದಿ ನಡು ನೀರೊಳು ತೊರಥೋದನೆ । ಹೇ
 ಕಿತವಾ ॥ ೧ ॥ ತಮ್ಮ ನಂದಗೋಪ ಯಶೋ । ದ್ಯಮ್ಮನ ಕಂಡು
 ಬಾರೆಂದು । ರಮ್ಮೆಯ ರಮಣ ನಿನ್ನ । ಒಮ್ಮೆ ಕಳುಹಿದನೇನೋ ॥ ಹಮ್ಮು
 ಗೆಟ್ಟು ರಮ್ಮಣೇರೆಂ । ದುಮ್ಮಳಿಸಿದೆವೊ ವೃಥಾ । ನಮ್ಮ ಹಂಬಲಿನ್ನೇ
 ನವಗೆ । ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ॥ ಹೊಮ್ಮೇಲಟ್ಟಾದಲಂಜೆಯ । ಗಮ್ಮನೇರ ಕುಚದ
 ಕುಂ । ಕುಮ್ಮ ಕಸ್ತೂರಿಯ ಕರ । ದಿಮ್ಮದಿ ಸಿಲುಕಿದಂಗೆ । ಕಮ್ಮಗೋಲನ
 ಬಾಣಂಗಾ । ಳುಮ್ಮಳಿಸಿ ಈಸುತಿದೆ । ಸುಮ್ಮನೆ ಬಾಹೋದೇ ಸುಲಭ ।
 ಹೇ ಕಿತವಾ ॥ ೨ ॥ ಮಧುಕುಂಜ ವನದಲ್ಲಿ । ಮಧುವೈರಿ ಕೊಳಲೂ
 ದಲಾ । ಮಧುರಾ ಸುಸ್ವರ ಕೇಳಿ । ಮದಿರಾಕ್ಷೇರೆಲ್ಲರು ಧಾ । ಮದ
 ಧಾನ ಬಿಟ್ಟು ಮೃಗ । ಮದ ಕಂಪವಿಡಿದೈದಿ । ಮದನನಯ್ಯನ ಕಾಣುತ ।
 ಶ್ರೀಹರಿಯಾ ॥ ಮುದವೇರಿ ತಲೆವಾಗಿ । ಮೇದಿನಿ ನಿಟ್ಟಿಸಲಾಗ । ಮೃದು
 ವಾಕ್ಯದೊಳೆಮ್ಮಪ್ಪಿ ॥ ಅಧರಾಮೃತ ಭೋಜನ । ಕೊದಗುವ ಸತತ
 ಸ । ನ್ನದ ನಮ್ಮನಗಲಿ ಕ । ಲ್ಲಿದೆಯಾದನೆಂತೊ ಕೃಪಾಳು । ಹೇ ಕಿತವ ॥
 ॥ ೩ ॥ ವಜ್ರಾಂಕುಶ ಧ್ವಜಾಂಕಿತ । ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನೆ ತಿಳಿದ ನ । ಮೃಬ್ಬಾಕ್ತಿ
 ಯರೊಡನೆ ರತಿ । ಕಜ್ಜದುಪವನದಲ್ಲಿ । ನಿರ್ಜರೋತ್ತಂಸರೊಡನೆ ।

ಮಜ್ಜನ ಕ್ರೀಡ್ಯಾಡುವ ಸಾ | ಯುಜ್ಯ ಸುಖ ಎತ್ತಲಿಷ್ಟದೊ | ಶ್ರೀ
ಹರಿಯಾ || ಅಬ್ಜಭವ ಮುನಿಜನ | ಪೂಜ್ಯನಗಲಿದ ಮೇಲೆ | ನಿರ್ಜೀ
ವಿಗಳಾಗಿ ಕಣ್ಣ | ಕಜ್ಜಲ ಕಲಕೆಕೊಂಡು || ಲಜ್ಜೆಗೆಟ್ಟು ತನುವತಿ |
ಜಜ್ಜರಿತದಿ ಜೀವಿಸೆ | ವಜ್ರ ಎದೆಯಲ್ಲಾವೆ ನಮ್ಮದೆ | ಹೇ ಕಿತವಾ || ೪ ||
ಕತ್ತಲೆ ವೈರಿಯ ಬಿಟ್ಟು | ಮುತ್ತಿನ ಜೊಲ್ಲೆದುರುಬಿಲಿ | ಕಸ್ತೂರಿ ತಿಲ
ಕವು ಬಲಿತಾ ಕುಂಡಲ ಬೆಳಗುತಿರೆ | ವೃತ್ತ ವಾರನಾರಿ ಮಂದ | ಸ್ಮಿತ
ತಿಗಳಿಂದ ಎಮ್ಮಯ | ಹೃತ್ತಾಪವ ಪರಿಹರಿಸುವ ಶ್ರೀಹರಿಯಾ ||
ಮತ್ತೆ ವಕ್ಷದ ಶ್ರೀವತ್ಸ | ಕೌಸ್ತುಭ ವೈಜಯಂತಿ ಮಾಲೆ | ಶ್ರೀತುಳಸಿ
ಘಮಘಮಿಸುತ್ತಲಿಹ ವನಮಾಲೆಯೂ | ರತುನ ಕಂಕಣ ಭುಜ |
ಕೀರ್ತಿಯಿಂದೊಪ್ಪುವ ಪುರು | ಷೋತ್ತಮನ್ನು ಬಣ್ಣಿಪರುಂಟೆ | ಹೇ
ಕಿತವಾ || ೫ || ಉತ್ಪಲ ಶಾಮಲ ಮೋದ | ವೆತ್ತ ಭಾವಚನ್ನದಿಂದ | ಅತ್ಯ
ಮೃಲಾ ಪೊನ್ನಂಬರ ಸುತ್ತಿದಡಾ | ಮತ್ತನೂಪೂರಾ ಜ | ಣತ್ಪಾರಾದಿ
ಮಿಂಚುವ | ಚಿತ್ತ ಶಿಖಿಗೆ ಪೀಯೂಷ | ಸುತ್ತ ಮೇಘನಂತೆ ಒಪ್ಪುವ |
ಶ್ರೀಹರಿಯಾ || ಹೆತ್ತ ತಾಯಿ ಆಪ್ತ ಬಂಧು | ಗೋತ್ರಗತಿ ನೀನೇ ನಮ್ಮ |
ಚಿತ್ತವೆಂದು ನಂಬಿ ತನ್ನ | ಹತ್ತಿಲಿ ಸಾರಿದವರ | ವತ್ತಿ ತಾ ರಥವ
ನೇರಿ | ಸತ್ಪಾರಾ ಬರುವೆನೆಂದು | ಮತ್ತಕ್ಕಾರನೊಡನೈದಿದಾ | ಹೇ
ಕಿತವಾ || ೬ || ಲಕ್ಷ್ಮಿಮಿ ರಮಣ ನವ | ಸುಕ್ಷ್ಮದ ಗೊಲ್ಲತೆರು ನಾವು |
ಕುಕ್ಷಿಯೊಳು ಬೊಮ್ಮಾಡವವಗೆ | ಮಕ್ಷಿಗಳಂತಿವೈವೊ | ಮೋಕ್ಷಿಗಳ
ರಸನು ಅವ | ಗೋಕ್ಷೀರ ವ್ರತರಾವು | ರಕ್ಷಿಸುವನೆಂತೊ ನಮ್ಮನು |
ಶ್ರೀಹರಿಯು || ರಕ್ಷಿಸಲುದಿಸಿ ಜನ | ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಪಾಲ್ಪಿಣ್ಣೆಯಾ | ಭಕ್ಷಿಸಿ
ನಿರುತಾ ನಮ್ಮ | ಅಕ್ಷಿಗೆ ಹಬ್ಬವನುಣಿಸಿ | ಈ ಕ್ಷೋಣಿ ಭಾರಹಾ
ರ್ಯಮ ಶಿಕ್ಷೆಗೇ ನರರಸಾಮ್ಯ | ವಕ್ಷವನಾಣರಾದೆ ಮೂರ್ಖರೊ ||
ಹೇ ಕಿತವಾ || ೭ || ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಸದ್ಧರ್ಮ | ದಿಂದ ಮಧುರ ನಗ
ರದ | ಇಂದೀವರಾಕ್ಷೀರಾನಂದ | ಸಿಂಧು ಉದಿಸಿದ ಪೂರ್ಣ | ಚಂದ್ರ
ನಂತೊಪ್ಪುವ ಸಿರಿ || ಮಂದರಧರನಂಘ್ರಿಯಾ | ಪೊಂದುವ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ
ಣೆಯುಂಟೆ | ಶ್ರೀಹರಿಯಾ || ಅಂದೆವೊಳು ರಾಸಕ್ರೀಡೆ | ಯಿಂದ ಬಂದ

ಪರಾಧವ | ಒಂದನೆಣಿಸದೆ ಸಲ | ಹೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ |
 ದಿಂದ ವಂದಿಸೆವು ಭಕ್ತ | ಬಂಧುವಿಗೆ ಯೆಮ್ಮಾಹ್ಯವಯ | ಮಂದಿರ
 ದೊಳೆಂದೆಂದಿರೆಂದು | ಹೇ ಕಿತವಾ || ೮ || ಹೆಂಗಳೆರೊಂದಾಗಿ ಅಂತ |
 ರಂಗದರಸನಾಡಿದ | ಮಂಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು | ಸಂಗೀತದಿಂ ಪೊಗ
 ಳುತ್ತ | ಕಂಗಾಳು ಶೃಂಗಾಳುವುತ್ತ | ಇಂಗಿತಜ್ಜ ದೇವಾ | ನಂಗಸಂಗ
 ದಾನಂದವ ನೆಗದು | ಶ್ರೀಹರಿಯು || ಮಂಗಳ ವೇದಸ್ತೇಯನಾರಿ | ಶೃಂಗಾ
 ರಕೂರುಮಾ ನಮ್ಮ | ಪೊಂಗಣ್ಣನ ಶೀಲ್ದ ನರ | ಸಿಂಗ ವಟು ಭಾರ್ಗ
 ವನೆ | ಅಂಗದ ಪಾರ್ಥಪಶಂಭು ತು | ರಂಗಾಪ ರಂಗವಿಠಲ | ಹಿಂಗಿಸು
 ವದೆಂತು ಯೆಮ್ಮೊಳು | ತುಂಗ ಮಹಿಮ ನಮೊ ಎಂಬೆ | ಹೇ ಕಿತವಾ || ೯ ||

೩೩. ರಾಗ ಅಹೇರಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಹಿಲ್ಲೆವ್ವಾ ಲಕುಮಿಯ | ನಲ್ಲ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ತನುಹೊರೆ || ಪಲ್ಲ || ಹಾರ
 ಕೊರಳಾಗೆ ಭಾರ ಹುವಿನಸರ ಸೈರಿಸಲಾರನೆ || ಮಾರನಯ್ಯನು ಬಾರ
 ದಿದ್ದರೆ | ಮಾರನಂಬಿಗೆ ಗುರಿಮಾಡೆ || ೧ || ಎಲ್ಲ ದೇವರ ಎಲ್ಲಭನೆಂದು |
 ಎಲ್ಲದೆ ಮನ ನಿಲ್ಲದೆ || ನಿಲ್ಲದೆ ರಂಗ ಪೋದ ಮಧುರಿಗೆ | ಬಿಲ್ಲಹಬ್ಬದ
 ನೆವದಿಂದ || ೨ || ಮುನ್ನಾ ಆಡಿದ ಮಾತ ನೋಡೋ ಸು | ವರ್ಣದೊ
 ಳಗೆಲ್ಲ ಈಡ್ಯಾಡಿ || ಎನ್ನಜಾಕ್ಷನು ಬಾರಾಪುರದ | ಎನ್ನಿತೆಯರನು
 ಮೆಚ್ಚಿ || ೩ || ಮಂದಾನಿಲ ಸೊಬಗು ತರುಣಿಯೊ | ಕೆಂದಾನಗಧರನೆಂದು |
 ವಂದೆ ಶಕುನ ಕಂಗಳ ನೋಟಕ್ಕೆ | ವೃಂದಾವನಪತಿ ಅಗಲಿದಾ || ೪ ||
 ಪೊಂಗೊಳಲಾ ಧ್ವನಿಗೆ ಸಿಲ್ವಿ ಭಂಗಬಟ್ಟೆ ನಂಗಜನಿಂದಲಿ || ಪೆಂಗಳ
 ಗುಚಿತವಲ್ಲ | ರಂಗವಿಠಲನ ತೋರದಿದ್ದಡಿ || ೫ || ಶ್ರೀ ||

೩೪. ರಾಗ ಮಾಯಾಮಾಳವ, ಅಟಿತಾಳ.

ಕೆಂಬು ಕೊಳಲನೂಡುತ | ನಂಬಿಸಿ ಪೋದನೆಯವ್ವ | ಅಂಬುಜನಾ
 ಭಗೆ ಮನ | ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿದೆಯವ್ವ || ಪಲ್ಲ || ಮನೆಮನೆ ವಾರತೆಗೆ |
 ಮನವೆಳಸದೆಯವ್ವ | ಮನಸಿಜ ಪಿತನೊಡನೆ | ಮನತೆರಳಿತೆಯವ್ವ || ೧ ||

ನಡೆಯಲಾರವೆ ನಾವು ಒಂ | ದಡಿಯಿಡೆವಶಪಿಲ್ಲ || ಇಂಥ | ಬೆಡಗುಗಾರನ
ಕೂಡೆ | ನುಡಿತೆರಳತೆಯವ್ವ || ೨ || ಮಾತು ಮನಸು ಬಾರದು | ಕಾತರಿ
ಸುತಿದೆ ಮನ || ಪ್ರೀತಿವಂತನ ಕಾಣದೆ | ನಾ ತಾಳಲಾರೆನವ್ವ || ೩ ||
ನಿನ್ನೆ ವೊದಲಾಗಿ ಯೆನ್ನ | ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಿದ್ರೆಬಾರದು || ಬನ್ನಣೆಗಾರನ
ಕೂಡೆ | ಹೆಣ್ಣುಜನ್ಮ ಸಾಕೆಯವ್ವ || ೪ || ಗೋಪಿನಾಥನ ಕಾಣದೆ | ತಾಪ
ಘನವಾಯಿತವ್ವ || ಗೋಪಜನರ ಕೂಡಿದೆ | ಶ್ರೀಪತಿ ರಂಗವಿಠಲ || ೫ ||

೩೫. ರಾಗ ಕರಹರಪ್ರಿಯ, ಅಟಿತಾಳ.

ನಂದನಂದನ ಪಾಹಿ ಗುಣವೃಂದ | ಸುಂದರರೂಪ ಗೋವಿಂದ
ಮುಕುಂದ || ಪಲ್ಲ || ಪವನಜಸರಿವಾರ ಯಮುನಾವಿಹಾರ | ನವರತ್ನ
ಹಾರ ನವನೀತಜೋರ || ೧ || ದಿನಕರದ್ಯುತಿಜಾಲ ಕನಕಾಮಯ
ಚೇಲ || ಜನಕಾನುಕೂಲ ಜನಕಜಾಲೋಲ || ೨ || ತುಂಗ ವಿಹಂಗ
ತುರಂಗ ದಯಾಪಾಂಗ || ರಂಗವಿಠಲ ಭವಭಂಗ ಶುಭಾಂಗ || ೩ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೩೬. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಅಿಕಟಕಟ ಸಂಸಾರವನು ನೆಚ್ಚಿ ಕೆಡಬೇಡಾ || ಪಲ್ಲ || ವಿಕಟದಲಿ
ಮಾನವರು ಕೆಟ್ಟರೆಲ್ಲರು ನಿಜಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಮುನ್ನೆ ನರಕಾಸುರನು
ಬಡಿದು ಚಿಂತಾಮಣಿಯ | ತನ್ನ ಮನೆಯಲಿ ತಂದು ನಿಲಿಸೆ ನೃಪರಾ ||
ಕನ್ನೆಯರ ಷೋಡಶಸಹಸ್ರವನೆ ತಂದಾತ | ಹೆಣ್ಣುನೊಬ್ಬಳನೊಯ್ದದಿಲ್ಲ
ನೋಡೋ || ೧ || ಕೌರವರು ಧರೆಯೆಲ್ಲ ತನಗಾಗ ಬೇಕೆಂದು | ವೀರ
ಪಾಂಡವರೊಡನೆ ಕದನ ಮಾಡಿ || ಮಾರಿಯಾ ವಶವಯ್ಯಿ ಪೋಪಾಗ
ತನ್ನೊಡನೆ | ಸಿರಿಯ ಭೂಮಿಯ ವಯ್ದಿಲ್ಲ ನೋಡೋ || ೨ || ಸಾವಿರ
ಕರವಪಡೆದ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನನು | ಭುವನದೊಳಗೊಬ್ಬನೆ ವೀರನೆ
ನಿಸಿ || ರಾವಣನ ಸೆರೆ ಇಟ್ಟು ಕಾಮಧೇನುವ ಬಯಸಿ | ಅವಾಗಲೇನು

ಕೊಂಡೊಯ್ದ ನೋಡೋಡೋ || ೩ || ಪರಮ ತಪವನೆ ಮಾಡಿ ನಹುಷ
 ಸುರಹತಿಯೆನಿಸಿ | ವರಮುನಿಗಳ ಕೈಲೆ ದಂಡಿಗೆಯ ಪೊರಿಸಿ || ಉರಗ
 ಜನುಮವನ್ನೈದಿ ಹೋಹಾಗ ತನ್ನೊಡನೆ | ಸುರಲೋಕದೊಳಗಿನ್ನೇನಾದ
 ನೋಡೋ || ೪ || ತುಂಗಗುಣ ಧ್ರುವ ವಿಭೀಷಣ ಹನುಮಾದಿಗಳು |
 ಮಂಗಳಾತ್ಮಕ ಹರಿಯನಂತು ಭಜಿಸಿ || ಭಂಗವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರೆದು ಸಕಲ
 ಸೌಭಾಗ್ಯವನು | ರಂಗವಿಟ್ಟಲರೇಯನ ನೆರೆನಂಬಿರೋ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೩೨. ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ನೀನೇ ಬಲ್ಲದನೊ ರಂಗ | ನಿನ್ನ ದಾಸರು ಬಲ್ಲದರೋ || ಪಲ್ಲ || ನಾನಾ
 ತೆರದಿ ನೀಧಾನಿಸಿ ನೋಡಲು | ನೀನೆ ಭಕತರಾಧೀನನಾದ ಮೇಲೆ ||
 || ಅನುಪಲ್ಲ || ಪರಮಪುರುಷ ಪರಬ್ರಹ್ಮನೆಂದೆನುತಲಿ | ನಿರುತದಿ
 ಶ್ರುತಿಯು ಕೊಂಡಾಡಲೂ ನಿನ್ನನೂ || ನರ ಧರ್ಮಜನರಮನೆಯ
 ಒಳಗೇನೆಂ | ಧರುಷದಿಂದ ಕರೆವಲ್ಲಿ ಪೋದಮೇಲೆ || ೧ || ಜಲಜಫ
 ವಾಂಡದೊಡೆಯನೆಂದೆನಿಸುವ | ಬಲುಬಲು ದೊಡ್ಡವನಹುದಹುದಾ
 ದಡಿ || ಬಲಿದಡಿ ಸದ್ಗತಿ ನೀವೆ ಅನುದಿನ | ಬಲಿಯ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ
 ಕಾಯ್ದ ಮೇಲೆ || ೨ || ಖ್ಯಾತಿಯಿಂದ ಪುರುಹೂತ ಸಹಿತ ಸುರ | ವ್ರಾತವು
 ನಿನ್ನನು ಓಲೈಸುತಿರೆ || ಭೂತಳದೊಳು ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ | ಪಾರ್ಥನ
 ರಥಕೆ ನೀ ಸೂತನಾದಮೇಲೆ || ೩ || ಧರದೊಳು ಪಣೆಯನೆ ಹೊಡೆದ
 ಭೀಷ್ಮನ | ಮರಳಿವುದೆನುತಲಿ ಚಕ್ರವ ಪಿಡಿಯಲು || ಹರಿನಿನ್ನ ನಾಮದ
 ಜೋಡು ತೊಟ್ಟಿರಲವ | ನಿರವ ಕಂಡು ಸುಮ್ಮನೆ ತಿರುಗಿದಮೇಲೆ || ೪ ||
 ತರಳಗೋಸುಗ ಒಡೆದು ಕಂಬದಿ ಬಂದು | ನರಮೃಗವೇಷದಿ ಭಕತರ
 ಸ್ಥಿತಿಗತಿ || ಕರುಣದಿ ಸಲಹೊ ಶ್ರೀರಂಗವಿಟ್ಟಲ ನಿನ್ನ | ಸ್ಮರಿಸರ ಮನ
 ದಲಿ ಸೆರೆಯುಸಿಕ್ಕಿದ ಮೇಲೆ || ೫ ||

೩೩. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ರಂಜನೇತ್ರಿ ಶುಭ ಮಂಜುಳಗಾತ್ರಿ | ಕುಂಜರದಂತೆ ಗಮನೆ | ರಂಜಿ
 ತಾಂಗಿ ನಿರಂಜನಾಂಗಿ || ಪಲ್ಲ || ಧರೆಯಮೇಲೆ ಹಿರಿಯಳು ನಾ |

ನಿರಲು ಲಜ್ಜೆ | ತೊರದು ನೀನು || ಸರಸವಾಡೋರೆ ಮುರಹರನ |
 ಕರೆದು ಭಾಮಿನಿ ಸುಗುಣೆ ಕಾಮಿನಿ || ೧ || ಪತಿಯ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಎನ್ನ
 ಮೇಲೆ | ಅತಿಶಯ ಇರಲು ಜ್ಯೇಷ್ಠ || ಸತಿಯಳೇನೆನು ನೀನು ನೋಡು |
 ಮತಿಯ ರುಗ್ಮಣೆ ಸುಪದ್ಮಗಂಧಿನೀ || ೨ || ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಾಸಿ |
 ಯಿಂದ ಪತಿಯು ಸರಸವಾಡಲು || ಬಂದಳೇನೆ ಅರಸಿ ಸಮ | ಕೆಂದು
 ಭಾಮಿನಿ ಸುಗುಣೆ ಕಾಮಿನೀ || ೩ || ದಾಸಿನಾಮಳು ನಾನು ಅಲ್ಲ |
 ವೇಶಮಾತನಾಡಬೇಡ || ಶ್ರೀಶನ ದಯ ರಾಶಿ ಇರಲು | ದಾಸಿ ರುಗ್ಮಣೆ
 ಸುಪದ್ಮ ಗಂಧಿನಿ || ೪ || ಸಾರೆ ಕೃತ್ಯ ವಾರೆಮಾಡಿ | ದ್ವಾರಾವತಿಯಿಂದ
 ಎನ್ನ || ಸಾರೆ ಬಂದ ಪ್ರೀತಿಯು ಆ | ಹಾರೆ ಭಾಮಿನಿ ಸುಗುಣೆ
 ಕಾಮಿನಿ || ೫ || ಕಡಲಶಾಯಿ ತಡೆದರಿನ್ನು | ದಿಡುಗು ದೇಹ ಬಿಡುವೆ
 ನೆಂಬೊ || ನುಡಿಯ ಕೇಳೆ ಪಿಡಿದನೆ | ಬಿಡದೆ ರುಗ್ಮಣೆ ಸುಪದ್ಮ ಗಂಧಿನಿ ||
 || ೬ || ಮಂದರಧರ ಪ್ರೀತಿಯ | ಲಿಂದೆ ನಿನ್ನ ಪಡೆದನೇನೆ || ಒಂದು
 ಮಣಿಯ ಕಾರಣದ | ಲಿಂದೆ ಭಾಮಿನಿ ಸುಗುಣೆ ಕಾಮಿನಿ || ೭ || ಸುಮ್ಮನೆ
 ಬಂದವಳಿಗೆ | ಬ್ರಹ್ಮಲಗ್ನದಿ ಬಂದೆನಗೆ || ಸಾಮ್ಯವೇನೆ ಯಾಕೆ ನಿನಗೆ |
 ಹೆಮ್ಮೆ ರುಗ್ಮಣೆ ಸುಪದ್ಮ ಗಂಧಿನೀ || ೮ || ಮಾನಾದಿ ಭಕ್ತಿಯು ಕನ್ಯಾ |
 ದಾನವು ಲೋಕದೊಳಗುಂಟು || ಏನು ನಿನ್ನ ತಾತಾ ಕೊಟ್ಟು | ದೀನ
 ಭಾಮಿನಿ ಸುಗುಣೆ ಕಾಮಿನಿ || ೯ || ಎನ್ನ ಹಾಗಾದೆಂದು | ಚೆನ್ನ ಕೇಳಿ
 ಶತಧನಪ್ಪಿನ || ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಕೊಂದಾನೆ ನಿ | ಚೆನ್ನ ರುಗ್ಮಣೆ ಸುಪದ್ಮ
 ಗಂಧಿನಿ || ೧೦ || ನೀತಿ ಅರಸರ ಸ್ವಭಾವ | ಜೋರರ ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂಬೊ ||
 ಸಾರಪ್ರೀತಿಯದರಿಂದ | ತಾರೆ ಭಾಮಿನಿ ಸುಗುಣೆ ಕಾಮಿನಿ || ೧೧ ||
 ಇಂದ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳಿಂದ | ಸಾಂದ್ರಯುಧವನ್ನೆ ಮಾಡಿ || ವಿಂದ್ರ
 ಎನಗೆ ಪಾರಿಜಾತ | ತಂದ ರುಗ್ಮಣೆ ಸುಪದ್ಮ ಗಂಧಿನೀ || ೧೨ || ವರದ
 ರಂಗ ಕರದೊಳೆನ್ನ | ಸುರ ವೃಕ್ಷಪುಷ್ಪಿರಲು ನಿನ್ನ || ತ್ವರೆಕ್ಷೇಶನೋಡಿ
 ತಂದ | ತರುವ ಭಾಮಿನಿ ಸುಗುಣೆ ಕಾಮಿನಿ || ೧೩ || ನಿಜಳೆಂದು
 ರಂಗನು ಎನ್ನ | ವಿಜಯ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ | ಭುಜಗಳಿಂದ ಆಲಿಂಗಿ
 ಸೀದ | ಸುಜನೆ ರುಗ್ಮಣೆ ಸುಪದ್ಮ ಗಂಧಿನೀ || ೧೪ || ಅರಸರ ಸ್ವಭಾವ

ತಮ್ಮ | ಸರಸೇರ ಮನೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು | ನಿರಸಾದಾನೇರಿಂಧೋಗೋದು |
 ಸ್ಮರಿಸೆ ಭಾಮಿನಿ ಸುಗುಣೆ ಕಾಮಿನಿ || ೧೫ || ಸಾರಾವಚನ ಕೇಳಿ
 ಭಾಮೆ | ಮೋರೆ ಕೆಳಗೆ ಮಾಡುತಿರಲು | ನಾರಿ ರುಗ್ಮಿಣಿ ಬಾರೆ ಎಂದು |
 ವೀರಕರೆದನು ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದನು || ೧೬ || ಮಂಗಳಾಂಗ ಮಹಿಮ
 ಕೇಶವಾ | ಲಿಂಗಿಸಿದ ಭೈಷ್ಠಿಯನ್ನು || ತುಂಗಸರ್ವ ಗೋಪೀರಮಣ |
 ರಂಗವಿಠಲನು ಪೂರ್ಣ ಶ್ರೀಪತಿ || ೧೭ || ಶ್ರೀಃ ||

೩೯. ರಾಗ ಮೋಹನ, ಅಟತಾಳ.

ರೈಳನೆಂದು ದೂರುತಾರೆ | ಗೋಪ್ಯಮ್ಮ ಕೇಳೆ | ಗೊಲ್ಲತಿಯರೆಲ್ಲ ಕೂಡಿ ||
 || ಪಲ್ಲ || ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂಬ ಬಗೆಯೊಳೆನ್ನ ಇಲ್ಲದ ಸುದ್ದಿ ಪುಟ್ಟಿಸಿ || ಅನು
 ಪಲ್ಲ || ಹರವಿಹಾಲ ಕುಡಿವೋರೆ | ಎನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ | ಕರೆಯೇನೆ ನೋಡೆ
 ಅಮ್ಮಯ್ಯಾ | ಕರದು ಅಣ್ಣನ ಕೇಳು | ಉಂಟಾದರೆ | ಒರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ
 ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ || ೧ || ಅಟ್ಟವನೇರಿ ಇಳಿಯೋದು | ಅದು ಎನಗೆ | ಕಷ್ಟವ
 ಲ್ಲವೆ ಅಮ್ಮಯ್ಯ ನೀ || ಕೊಟ್ಟಹಾಲು ಕುಡಿಯಲಾರದೆ | ಆದ ನಾನು |
 ಬಟ್ಟಲಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಪೋದೆ || ೨ || ವಿಸಾಸಲ ಬೆಣ್ಣೆ ಮೆಲುಪೋದು | ಅದು
 ಎನಗೆ | ದೋಷವಲ್ಲವೇನೆ ಅಮ್ಮಯ್ಯ || ಆಶೆಮಾಡಿಕೊಂಡ ದೇವರು |
 ಅದು ಎನ್ನ | ವೋಸಮಾಡಿ ಕಣ್ಣು ಕಳೆಯದೆ || ೩ || ಪುಂಡುತನ
 ಮಾಡೋರೆ | ನಾನು ದೊಡ್ಡ | ಗಂಡಸೇನೆ ನೋಡೆ ಅಮ್ಮಯ್ಯ || ಕಂಡ
 ವಾರು ದೂರುತಾರೆ | ಗೋಪ್ಯಮ್ಮ ನಿನ್ನ | ಕಂದನಲ್ಲವೇನಮ್ಮಯ್ಯ || ೪ ||
 ಉಂಗುರದ ಕರದಿಂದ | ಗೋಪಿ ತನ್ನ | ಶೃಂಗರದ ಮಗನ ಎತ್ತಿ | ರಂಗ
 ವಿಟ್ಟಲನು ಪಾಡಿ | ಉ | ತ್ತುಂಗ ಉಡುಪಿ ಕೃಷ್ಣನ ತೂಗಿದಳಾಗ || ೫ ||

೪೦. ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಲಿಶ್ಚರ್ಯಜನಕವಾಗೀ | ನಿರ್ಮಿಸಿದ | ಪಚ್ಚೆಯತೊಟ್ಟಿಲ್ಲಲೀ || ಅಚ್ಯು
 ತಾನಂತನಿರಲೂ | ತೂಗಿದರು | ಮಚ್ಯವತಾರ ಹರಿಯಾ || ೧ ||
 ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಾಪನೆಂದೂ | ನಿರವಧಿಕ | ನಿರ್ಮಲಚರಿತ್ರನೆಂದೂ || ಮರ್ಮ

ಕರ್ಮಗಳ ತಿಳಿದು | ತೂಗಿದರು | ಕೂರ್ಮಾವತಾರ ಹರಿಯಾ || ೨ ||
 ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯರೆಲ್ಲರೂ | ಜನವಶೀ | ಕರದಿವ್ಯರೂಪದಿಂದಾ || ಪರಮ
 ಹರುಷದಲಿ ಪಾಡೀ | ತೂಗಿದರು | ವರಹಾವತಾರಹರಿಯಾ || ೩ || ಕರಿ
 ಕುಂಭಗಳ ಪೋಲುವ | ಕುಚದೊಳು | ಹಾರಪದಕವು ಹೊಳೆಯುತ್ತಾ ||
 ವರವರ್ಣನಿಯರು ಪಾಡಿ | ತೂಗಿದರು | ನರಸಿಂಹಾವತಾರ ಹರಿಯಾ ||
 || ೪ || ಭಾವನಾಮಣಿಯರೆಲ್ಲರೂ | ಯದುವಂಶ | ಸೋಮನಿವನೆಂದು
 ಪೋಗಳೇ || ನೇಮದಿಂದಲಿ ಪಾಡಿ | ತೂಗಿದರು | ವಾಮನಾವತಾರ
 ಹರಿಯಾ || ೫ || ಸಾಮಜವರದನೆಂದೂ | ಅತುಳಭೃಗು | ರಾಮನವ
 ತಾರನೆಂದೂ || ಶ್ರೀಮದಾನಂದ ಹರಿಯು | ತೂಗಿದರು | ಪ್ರೇಮಾತೀಕ
 ದಿಂದಾ || ೬ || ಕಾಮನಿಗೆ ಕಾಮನೆಂದೂ | ಸುರಸಾರ್ವ | ಭೌಮಗುಣ
 ಧಾಮನೆಂದೂ || ವಾಮನೇತ್ರಿಯರು ಪಾಡಿ | ತೂಗಿದರು | ರಾಮಾವ
 ತಾರ ಹರಿಯಾ || ೭ || ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕರ್ತನೆಂದೂ | ಜಗದೊಳಗೆ | ಶಿಷ್ಯ
 ಸಂತುಷ್ಟನೆಂದೂ || ದೃಷ್ಟಾಂತರಹಿತನೆಂದೂ | ತೂಗಿದರು | ಕೃಷ್ಣಾವ
 ತಾರ ಹರಿಯಾ || ೮ || ವೃದ್ಧನಾರಿಯರೆಲ್ಲರೂ | ಜಗದೊಳಗೆ ಪ್ರ | ಸಿದ್ಧ
 ನಿವನೆಂದು ಪೋಗಳೇ || ಬದ್ಧಾನುರಾಗದಿಂದಾ | ತೂಗಿದರು | ಬುದ್ಧಾವ
 ತಾರ ಹರಿಯಾ || ೯ || ಫಳಫಳತ್ಪಾರದಿಂದಾ | ರಂಜಿಸುವ | ಮಲಯ
 ಜಾಲೇಪದಿಂದಾ || ಜಲಜಗಂಧಿಯರು ಪಾಡೀ | ತೂಗಿದರು | ಕಲ್ಯಾ
 ವತಾರ ಹರಿಯಾ || ೧೦ || ಕನಕಮಯಖಚಿತವಾದಾ | ತಲ್ಪದಲಿ |
 ವನಜಭವಜನಕನಿರಲೂ || ವನಜನಾಭನ್ನ ಪಾಡಿ | ತೂಗಿದರು | ವನಿ
 ತಾಮಣಿಯರೆಲ್ಲರೂ || ೧೧ || ದೇವಾಧಿದೇವನೆಂದೂ | ಈ ಶಿಶುವು |
 ಭಾವನಾತೀತನೆಂದೂ || ದೇವಗಂಧರ್ವರು ಪಾಡಿ | ತೂಗಿದರು | ದೇವ
 ಗಾಂಧಾರರಾಗದಿಂದಾ || ೧೨ || ಕಂಕಣಧ್ವನಿಗಳಿಂದ | ರಂಜಿಸುವ |
 ಕಿಂಕಿಣೀಸ್ವನಗಳಿಂದಾ || ಪಂಕಜಾಕ್ಷಿಯರು ಪಾಡಿ | ತೂಗಿದರು | ಶಂ
 ಖಿನೀಭಾಮಿನಿಯರೂ || ೧೩ || ಮತ್ತಗಜಗಾಮಿನಿಯರು | ದಿವ್ಯತರ |
 ಚಿತ್ರವಸ್ತ್ರಗಳನುಟ್ಟೂ || ಚಿತ್ರಸಂತೋಷದಿಂದ | ತೂಗಿದರು | ಚಿತ್ರೀಣೀ
 ಭಾಮಿನಿಯರೂ || ೧೪ || ಆನಂದಸದನದೊಳಗೇ | ಗೋಪಿಯರು | ಆ

ನಂದಸುತನ ಕಂಡೂ || ಆನಂದಭರಿತರಾಗಿ | ತೂಗಿದರು | ಆನಂದಭೈ
 ರವಿಯಿಂದಾ || ೧೫ || ಹಸ್ತಭೂಷಣನುರೆಯಲೂ | ದಿವ್ಯತರ | ಹಸ್ತ
 ಲಾಘವಗಳಿಂದಾ || ಹಸ್ತಗಳ ಪಿಡಿದುಕೊಂಡು | ತೂಗಿದರು | ಹಸ್ತಿನೀ
 ಭಾಮಿನಿಯರೂ || ೧೬ || ಜೊಕ್ಕುಕಸ್ತೂರಿಪಂಕದಿಂ | ರಂಜಿಸುವ ಮುಕ
 ರಿಕಾಪತ್ರ ಬರದೂ || ಲಿಕ್ಕುಚಸ್ತನಿಯರು ಪಾಡಿ | ತೂಗಿದರು | ಅಕ
 ಳಂಕಚರಿತಹರಿಯಾ || ೧೭ || ಪಲ್ಲವಾಧರೆಯರೆಲ್ಲಾ | ಈ ಶಿಶುವು |
 ತುಲ್ಯವರ್ಜಿತನೆನುತಲೀ || ಸಲ್ಲಲಿತಮಧುರಗಾನ | ತೂಗಿದರು | ಕಲ್ಯಾ
 ಣರಾಗದಿಂದಾ || ೧೮ || ಪದ್ಮರಾಗವ ವೋಲುವ | ಹರಿಪಾದ | ಪದ್ಮ
 ದಲಿ ತನ್ಮಹ್ಯದಯಾ || ಪದ್ಮದಲಿ ನಿಲಿಸಿ ಪಾಡೀ | ತೂಗಿದರು | ಪದ್ಮಿ
 ನೀಭಾಮಿನಿಯರೂ || ೧೯ || ನೀಲಘನನೀಲ ಜೋಜೋ | ಕರುಣಾಲ |
 ವಾಲ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಜೋಜೋ || ಲೀಲಾವತಾರ ಜೋಜೋ | ಪರಮಾತ್ಮ |
 ಬಾಲಗೋಪಾಲ ಜೋಜೋ || ೨೦ || ಇಂದುಧರನ ಮಿತ್ರ ಜೋಜೋ |
 ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ | ಇಂದುರವಿನೇತ್ರ ಜೋಜೋ || ಇಂದುಕುಲನೇತ್ರ ಜೋ
 ಜೋ | ತೂಗಿದರು | ಇಂದಿರಾರಮಣ ಜೋಜೋ || ೨೧ || ವಿಷಧರನ
 ತಲ್ಪ ಜೋಜೋ | ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ | ವಿಷವನುಂಡವನೆ ಜೋಜೋ || ವಿಷ
 ಶಯನ ಕೃಷ್ಣ ಜೋಜೋ | ಪರಮಾತ್ಮ | ರಂಗವಿಟ್ಟಲನೆ ಜೋಜೋ ||
 || ೨೨ || ತುಂಗಭವಭಂಗ ಜೋಜೋ | ಪರಮಾತ್ಮ | ರಂಗ ಕೃಪಾಂಗ
 ಜೋಜೋ || ಮಂಗಲಾಪಾಂಗ ಜೋಜೋ | ನವ ಮೋಹ | ನಾಂಗ
 ರಂಗವಿಟ್ಟಲನೆ ಜೋಜೋ || ೨೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೪೧. ರಾಗ ಭೂಪಾಳಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಬಿಡಿಬಿಡಿ ಸಂದೇಹವನ್ನು || ಬಿಡಿಬಿಡಿ ಸಂದೇಹ ಪೊಡವಿಯ ಮನುಜ
 ರೆಲ್ಲ | ಒಡೆಯನೊಬ್ಬನೆ ಜಗಕೆ ರಂಗವಿಟ್ಟಲಾ || ಪಲ್ಲ || ಸುರಮುನಿಗಳು
 ಕೂಡಿ ಪರದೈವ ಯಾರೆಂದು | ಪರಮಹಟದಲಿ ವಿವಾದವನು ಮಾಡೆ ||
 ಪರಮಜಾತನ ಸುತನು ಬ ಗುನವಟಿಯ ಮೊದ | ಅರಿತು ಬರುವೆ

ನೆಂದು ಪದ್ಮಜನ ಸಭೆಗೆ || ೧ || ಮುನಿವರನ ಕಂಡು ಪದ್ಮಜನೆದ್ದು ವಂ
 ದಿಸದೆ | ವನಜಭವ ಕೋಪವನು ಮಾಡಿ ಜರಿಯೆ | ಮುನಿಪರಮ
 ತತ್ವ ಇವನಲ್ಲೆಂದೆನುತ ಸಾರಿ || ಮನಸಿಜನ ವೈರಿ ಲೋಕಕೆ ಪೋದನು ||
 || ೨ || ಹರನು ಭೃಗುಮುನಿ ಬರಲು ತನ್ನನುಜನೆಂತೆಂದು | ಸರಭಸದ
 ಲ್ಲಿದ್ದು ತಕ್ಕೈಸಪೋಗೆ || ಜರಿದು ಹರನ ಪೂಜೆ ಜಗದಿ ಬೇಡಿನಲು ಶಂ |
 ಕರನು ಶೂಲವ ಪಿಡಿದು ಎಸೆಯ ಬಗೆದಾ || ೩ || ಹರನ ಕೋಪವ
 ಕಂಡು ಗಿರಿಜೆ ಚರಣವ ಪಿಡಿದು | ಕರುಣಿ ಕಾಯಲುಬೇಕು ಮುನಿಯ
 ಎನಲು || ಮರಣಭಯದಿಂದ ನಿರ್ಮುಕ್ತನಾಗುತಲೆ ಮುನಿ | ಹೊರ
 ಲೋದ ವೈಕುಂಠ ಲೋಕಕೆ || ೪ || ಅಲ್ಲಿ ಮಹಲಕ್ಷ್ಮಿ ತೊಡೆಯಲಿ
 ಪವಡಿಸಿ ಇರಲು | ಪುಲನಾಭನೆ ಚರಣದಿಂದಲೊಡೆಯೇ | ಮೆಲ್ಲನೆ
 ಪಿಡಿದು ಪಾದವ ಮುನಿಗೆ ಪೊಡಮಟ್ಟು | ಇಲ್ಲಿ ವಿಜಯಂಗೈಯ್ಯಲೇ
 ಕೆಂದನು || ೫ || ಪರಮ ಮುನಿಪಾದ ಸೋಂಕಲು ಪಾವನಾದೆನು |
 ಚರಣರಜ ಪರಮಪಾವನ ಸುಲಭವೆ || ಸಿರಿಗೆ ನೆಲೆಮನೆಯಾಯ್ತಿ |
 ವರ ಪ್ರಹರದಿಂದೆನಲು | ಹರುಷದಲಿ ಉಬ್ಬಿ ಮುನಿ ತನುಮರೆದನೂ ||
 || ೬ || ಕರಿಯ ಸರಸಿನೊಳು ಮಕರಿಯು ಪಿಡಿದೆಳೆಯುತಿರೆ | ಪರಮಪು
 ರುಷನೆ ಪೊರೆಯೊ ಎಂದು ಕೂಗೆ | ಗರುಡವಾಹನನಾಗಿ ಹರಿ ಬಂದು
 ಕಾಯ್ದದಕೆ | ಪರದೈವವ್ಯಾರು ಇವನುಳಿದು ಜಗದಿ || ೭ || ರಾಜಸೂ
 ಯವ ಧರ್ಮಸುತನು ಮಾಡಿದ ವೇಳೆ | ಪೂಜೆಗರ್ಹರು ಸುರರೊ
 ಳ್ಯಾರೆನ್ನಲು || ಭಾಜನನು ಸದ್ಗುಣನು ಕೃಷ್ಣನೊಬ್ಬನೆ ಯೆಂದು |
 ರಾಜೀತ ಸುರವ್ರತನು ನುಡಿದಾ ನಿಜವ || ೮ || ಗಂಗಾಜನಕಪಾದ
 ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ಚರಿತ | ಶೃಂಗಾರ ನಿಧಿ ಭಕತಾಧೀನ ದೇವಾ || ಮಂಗಳ
 ಳಾತ್ಮಕನಾದ ರಂಗವಿಠಲನ | ಹಿಂಗದೆ ಜನರುಗಳು ನೆರೆನಂಬಿರೋ || ೯ ||

೪೨. ರಾಗ ಯದುಕುಲಕಾಂಬೋದಿ, ಆದಿತಾಳ.

ರಂಗ ಮನೆಗೆ ಬಾರೊ ಕೃಪಾಂಗ ಶ್ರೀ || ಪಲ್ಲ || ರಂಗಕಲುಷ ವಿಭಂಗ |
 ಗರುಡ ತುರಂಗ ನವ ಮೋಹನಾಂಗ | ಶ್ರೀರಂಗ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಪಚ್ಚೆ

ಬಾವುಲಿಗಳು ನಿನ್ನ ಕಿವಿಯೊಳಗಿಟ್ಟು | ಮುಚ್ಚಿ ಮುದ್ದಾಡಿ ನೋಡುವೆ ||
ಹೆಚ್ಚಿದ | ವಾಲಿಯನು ಬಾಣದಿ ಬೆಚ್ಚಿದ ಸಸ್ತತಾಳಂಗಳನು | ಬಿಚ್ಚಿದ
ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದ || ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಲಿ ಲಂಕೆಯನು ಪೊಕ್ಕು ಕಿಚ್ಚು
ಗಳ ಹಚ್ಚಿಸಿದ | ಹನುಮನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದ | ಖರದೂಷಣರ ಶಿರಗಳ
ಕೊಚ್ಚಿದ | ಅಚ್ಚುತಾನಂತ || ೧ || ಮುತ್ತಿನ ಹಾರಗಳು ನಿನ್ನ ಕುತ್ತಿಗೆ
ಹಾಕಿ | ಎತ್ತಿ ಮುದ್ದಾಡಿ ನೋಡುವೆ || ಹತ್ತಿದ | ರಥವನು ಮುಂ
ದೊತ್ತಿದಾ | ಉಭಯರಿಗೆ ಜಗಳವನು ಬಿತ್ತಿದ | ಮತ್ತಮಾತಂಗಳನೆಲ್ಲ |
ಕತ್ತರಿಸಿ ಮುಂದೊತ್ತಿ ನಡೆಯುತ ಈ ತೆರದಿ ನಿಂದ | ವರ ರಥಕರ ಕತ್ತ
ರಿಸಿ ಕಾಳಗವ ಮಾಡಿದ || ೨ || ಉಂಗುರಗಳ ನಿನ್ನ ಅಂಗುಲಿಗಳಿಗಿಟ್ಟು |
ಕಂಗಾಳಿಂದ ನೋಡುವೆ | ಹೆಂಗಳ | ಗೋಪಹೆಂಗಳ | ಉತ್ತುಂಗೆ
ಕುಚಂಗಳ | ಅಲಿಂಗಿಸಿ ಭುಜಂಗಳ | ಕಮಲ ಸಮಪಾದಂಗಳ | ಸ್ಮರಿಸಿದ
ಮಾತಂಗಳಾಯನ | ಭಂಗವ ಪರಿಹರಿಸಿ ಬೇಗದಿ | ಹಿಂಗದೆ ಸ್ವರ್ಗವ
ನಿತ್ಯೊತುಂಗವಿಕ್ರಮ ರಂಗವಿಟ್ಟಲನೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೪೩. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ರೇಳಿದ್ಯಾ ಕೌತುಕವನ್ನು | ಕೇಳಿದ್ಯಾ || ಪಲ್ಲ || ಕೇಳಿದ್ಯಾ ಕೌತುಕವನ್ನು |
ನಾ ಕೇಳದೆ ನಿನಗಿಂತ ಮುನ್ನು || ಅಹ | ಚಾಳಿಕಾರ ಕೃಷ್ಣ ಪೇಳದೆ ಮಧು
ರೆಗೆ | ಕೋಳಿ ಕೂಗದ ಮುನ್ನು | ನಾಳೆ ಪಯಣವಂತೆ || ಅನುಪಲ್ಲ ||
ಕರೆಯ ಬಂದಿಹನಂತೆ ಕ್ರೂರ | ತಮ್ಮ | ಕಿರಿಯಯ್ಯನಂತೆ ಅಕ್ರೂರ | ವರ |
ಹೊರವಳಲಲಿ ಬಿಟ್ಟು ತೇರ | ಅಹ | ಹಿರಿಯನೆಂದು ಕಾಲಿಗಿರಗಲು
ರಾಮಕೃ | ಸ್ವರ ಕಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು | ಮರುಳು ಮಾಡಿದ ಬುದ್ಧಿ || ೧ ||
ಸೋದರಮಾವನ ಮನೆಯ | ಬೆಳ | ಗಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಉದಯ | ಪರ | ಮಾ
ದರವಂತೆ ತ್ವರಿಯ | ಅಲ್ಲಿ | ತೋರಿದ ಮನಕೆ ನಾರಿಯ | ಅಹ | ಸಾಧಿ
ಮಲ್ಲ ಮೊದಲಾದ ಬಿಲ್ಲುಹಬ್ಬ | ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವೆನೆಂಬ
ಸುದ್ದಿ || ೨ || ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಸ್ಥಳವಂತೆ ಮಧುರಿ | ಕಂಸ | ನಟ್ಟುಳಿಗಾರದೆ ಬಿದರಿ |
ತಂದಿಟ್ಟ ತನ್ನ ತಂಗಿಚದುರಿ | ತೋರಿ | ಕೊಟ್ಟಳು ಭಯವನ್ನು ಬಿದರಿ ||

ಅಹ | ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ರಂಗವಿಟ್ಟಲನು ಮಾವನ | ಬೆಟ್ಟಗಾಗಿ ಒಡಂ
ಬಟ್ಟು ಪೋಗುವ ಸುದ್ದಿ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೪೪. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟತಾಳ.

ಜೊಂಜೋ ಜೋಜೋ ಜೋಕೃಷ್ಣ ಪರಮ | ನಂದಗೋಪಿಯ ಕಂದ
ಮುಕುಂದ || ಪಲ್ಲ || ಭೂಮಿಯ ಚಿನ್ನದತೊಟ್ಟಲ ಮಾಡಿ | ಸೋಮ
ಸೂರ್ಯರೆಂಬ ಕಲಶವ ಮಾಡಿ || ಆ ಮಹಾ ಆಕಾಶ ಕೇದಂಟವಾಡಿ |
ಜೋಜೋ ಜೋಜೋ ಜೋ ಯೆಂದು ಪಾಡಿ || ೧ || ವಸುದೇವ ಸುತ
ನಾದ ಮುದ್ದು ಮುರಾರಿ | ಅಸುರೆ ಪೂತನಿಯ ಪ್ರಾಣಾಪಹಾರಿ || ಅಸ
ಮಸಾಹಸ ಮಲ್ಲದೈತ್ಯರ ವೈರಿ | ಶಿಶುವಾಗಿ ದೇವಕೆಗಾನಂದ ತೋರಿ ||
|| ೨ || ಬೌದ್ಧನಾಗಿ ದೈತ್ಯರನಳಿದ್ಯಲ್ಲ | ಮುದ್ದು ತುರಂಗವನೇರಿ ಕಲ್ಯಾಣಾ
ದ್ಯಲ್ಲ || ಪದ್ಮನಾಭ ಶಿರಿ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ್ಲ | ನಿದ್ರೆಯ ಮಾಡಯ್ಯ ಶ್ರೀರಂಗ
ವಿಠಲಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೪೫. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಅಟತಾಳ.

ಮುರಿತಿಯೇನೋ ರಂಗ | ಮಂಗಳಾಂಗ || ತುರುಕರ ಕಾಯ್ವಲ್ಲಿ ತೊಂಡ
ನಾಗಿದ್ದೆನ್ನ || ಪಲ್ಲ || ಕೋಲು ಕೈಯಲಿ ಕೊಳಲು | ಜೋಲುಗಂಬಳಿ
ಹೆಗಲ | ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲಿಚೀಲ ಕಂಕಳಲ್ಲಿ || ಕಾಲಗಡಗವನಿಟ್ಟು ಕಾಡೊ
ಳಹ ಪಶುಹಿಂಡಾ | ಲಾಲಿಸುವ ಬಾಲಕರ ಮೇಳದೊಳಗಿದ್ದೆನ್ನ || ೧ ||
ಕಲ್ಲುಮಣಿ ಕವಡಿಯನು ಕಾಡೊಳಹ ಗುಲುಗುಂಜಿ | ಸಲ್ಲದೊಡವೆಯ
ನೀನು ಸರ್ವಾಂಗಕೆ || ಅಲ್ಲೆಲ್ಲೆಸೆವ ಧರಿಸಿ ನವಿಲ | ಗರಿಗಳ ಗೊಂಡೆ | ಅಲ್ಲಿ
ಗೊಲ್ಲರ ಕೂಡಾ ಚಲ್ಲಾಟಾ ಮಾಡತಲಿ || ೨ || ಸಿರಿದೇವಿ ಬಂದು
ಸೇರಿದ ಬಳಕ ಲೋಕದಲಿ | ಸಿರಿ ಅರಸನೆಂದು ಸೇವಕರರಿವರೊ || ಶರ
ಣಾಗತರ ಪೊರೆವ ಶ್ರೀರಂಗವಿಠಲಯ್ಯ | ನರಸಿಂಗ ನೀನಿರುವ ಪರಿಯು |
ಮುಂದಿನ ಸಿರಿಯು || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೪೬. ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ, ಝಂಪತಾಳ.

ಮದನನಯ್ಯನ ಮನ ಮಧುಪನೆಂಬುವರೆ । ಮಧುರಿವು ಮಾರ
ಮಣ ವಿಠಲರೇಯ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಅರಿಯದ ಬಾಲೇರಿಗೆ ತನ್ನ ಪರಿಯ
ನಿರೂಪಿಸಿ ಮುನ್ನ । ನೆರೆದು ರತಿಪತಿಯಾ ಸುಖ ನೆರೆದೋರಿದಾ ॥
ತೊರೆದು ಬದುಕುವದೆಂತು ರತಿಪತಿಯ ಪಿತನಗಲಿ । ವಿರಹ ದುರಿತಾನ
ಲವಡರಿ ಸುಡುತಲಿಹುದೆ ॥ ೧ ॥ ನಡೆನುಡಿ ನಗೆಯವಾಡಿ ಬಾಲೆಯರನು
ಬ್ಬಿಸಿ । ಬಿಡದೆ ಎಮ್ಮನು ತನ್ನ ವಶವಾಡಿದಾ ॥ ಕಡೆಯಿಲ್ಲದನುಭವದಾ
ಸುಖವ ಸವಿಯನೆ ತೋರಿ । ಮಡದಿ ತಡೆದಳೊ ಮಧುರಿಯಲಿ ನಲ್ಲನಾ ॥
॥ ೨ ॥ ಎಂದೆಂದು ನಿಮ್ಮ ವಶವಲ್ಲಿಹೆನೆಂದು ಅಭಯವನಿತ್ತು । ಇಂದುಮುಖಿ
ನಾರಿಯರ ನೆರೆನಂಪಿಸಿ ॥ ನಂದನಂದನ ನಮ್ಮ ಕಾನನದೊಳೇಡಾಡಿ ।
ಇಂದು ಮಧುರಿಯ ನಾರಿಯರ ನೇತ್ರದಾ ॥ ೩ ॥ ಇವನ ವಚನದ
ಕಪಟ ತಿಳಿಯಲರಿಯದೆ ನಾವು । ಸವ ಹರಿಣಿಯಂತೆ ಮರುಳಾಗಿ
ಕೇಳೇ ॥ ವಿವರವರಿಯದೆ ನಾವು ಕಡುನೋಂದೆವೆಲೊ ಮಧುಪ । ಇವನ
ಗುಣವರಿಯದಲೆ ಕಡುಕರುಣೆಯೆಂಬುವರು ॥ ೪ ॥ ಪತಿಸುತರ ಭವಬಂಧ
ನಗಳೆಲ್ಲವೀಡಾಡಿ । ಗತಿ ನಮಗೆ ನೀನೆಂದು ಮರೆಹೊಕ್ಕೈವೋ ॥ ಕೃತಕ
ನರಿಯದೆ ನಮ್ಮ ವಸದಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ವೋದ । ಪತಿಯೊಡನೆ ಸಂಧಾನ
ವೆಂತೊ ಎಲೊ ಮಧುಪಾ ॥ ೫ ॥ ಮರುಳುಗಳು ನಾವು ಶ್ರೀಹರಿಯು ಕೂಟ
ಭಾಷಿ । ಇರುಳು ಹಗಲು ಜರೆಜರೆದಳಲುವ ॥ ಸಿರಿಯವನ ಉಂಗುಟದ
ಉಗುರುಗುಣ ಕಾಣಲೆಲೊ । ಹರಿನಮ್ಮ ನೆನೆವುದಚ್ಚರಿಯಲ್ಲವೆ ॥ ೬ ॥
ತುಂಗಗುಣನಿಲಯವನ ಅಂಗಜನ ಪಿತನೆಂದು । ರಂಗನಿಗೆ ಮನ
ಸೋತು ಮರುಳಾದೆವೋ ॥ ಹೀಗೆ ಬದುಕುವದೆಂತು ಭೃಂಗ ಮಧು
ರೆಗೆ ವೋಗಿ । ರಂಗವಿಟ್ಟಲನ ತಂದೆಮ್ಮನುಳುಹುವದೋ ॥ ೭ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೪೭. ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ, ಆದಿತಾಳ.

ನಲಿದಾಡಿ ಎನ್ನ ನಾಲಿಗೆ ಮೇಲೆ । ಶಾರದಾದೇವಿ ಕುಣಿದಾಡಿ ಎನ್ನ
ನಾಲಿಗೆ ಮೇಲೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಫಿಲು ಫಿಲು ಫಿಲು ಗೆಜ್ಜೆಯ ನಾದ । ಚಲುವ

ಅಂದುಗೆ ರುಳಿಪೆಂಡ್ಯಾನಿಟ್ಟೆ ಪುಟ್ಟಪಾದ | ಸುಖದನುತ ಪಾದಾ || ಸರಸಿ
ಜೋದ್ಧವನ ವದನನಿಲಯಳೆ ಕರುಣದಿಂದ | ಪರಿಪಾಲಿಸು ತಾಯಿ ||
|| ೧ || ನಸುನಗೆ ಮುಖವು ನಾಸಾಭರಣ | ಯೆಸವ ಕಪೋಲ | ಹೊಸ
ಮುತ್ತಿನ ಚಳತುಂಬಿಟ್ಟೆ ಶ್ರವಣ | ತಿಲಕದಹಸನಾ || ಶಶಿಸೂರ್ಯರ
ಆಭರಣ ಶೋಭಿತಳೆ | ಕುಸುಮ ಮುಡಿದ ಮೂರ್ಧಜವುಳ್ಳವಳೆ || ೨ ||
ಶೃಂಗಾರವಾದ ಜಡೆ ಭಂಗಾರ ರಾಕಟಚೌರಿ | ಪೊಂಗ್ಯಾದಿಗೆ ಗೊಂಡೆ
ಮುತ್ತಿನ ಹಾರಾ | ರಂಗುಮನೋಹರ || ಮಂದಗಮನೆ ಅರವಿಂದನ
ಯನೆ ಶ್ರೀ | ರಂಗವಿಠಲನ ತೋರೆ ಶುಭಾಂಗಿ || ೩ ||

೪೮. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟಿತಾಳ.

ಎಲವ್ಯಾಡಿ ಬಂದ್ಯೊ ಮುದ್ದು ರಂಗಯ್ಯ | ನೀನೆಲವ್ಯಾಡಿ ಬಂದ್ಯೊ
ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ || ಪಲ್ಲ || ಎಲವ್ಯಾಡಿ ಬಂದ್ಯೊ ಎನ್ನ ಕಣ್ಣಮುಂದಾಡದೆ |
|| ಅನುಪಲ್ಲ || ಆಲಯದೊಳಗೆ ನೀನಾಡದೆ | ಬಿಣ್ಣೆ | ಪಾಲು ಸಕ್ಕರೆಯ ನೀ
ಮೆಲ್ಲದೆ | ಚಿಕ್ಕ | ಬಾಲರೊಡಗೂಡಿ ಆಡದೆ | ಬಾಲಯ್ಯ ನೀನೆನ್ನ
ಕಣ್ಣ ಮುಂದಾಡದೆ || ೧ || ಪದಕ ರತ್ನವ ನೀನೊಲ್ಲದೆ | ದಿವ್ಯ | ಮಧುರ
ಭಾಷಣವ ನೀನಾಡದೆ || ಸುದತಿಯರೊಡಗೂಡ್ಯಾಡದೆ | ಮುದ್ದು |
ಚದುರಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಯೆನ್ನ ಕಣ್ಣಮುಂದಾಡದೆ || ೨ || ಅಷ್ಟದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ
ಅರಸಿಕಾಣದೆ | ಬಲು | ದೃಷ್ಟಿಗೆಟ್ಟಿತೊ ನಿನ್ನ ನೋಡದೆ || ನಾನೆಷ್ಟು
ಹೇಳಲು ಕೇಳಬಾರದೆ | ರಂಗ | ವಿಟ್ಟಲ ನೀನೆನ್ನ ಕಣ್ಣಮುಂದಾ
ಡದೆ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೪೯. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣ, ಅಟಿತಾಳ.

ಸೆದ್ದು ಮಾಡಲು ಬ್ಯಾಡವೊ | ನಿನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ | ಬಿದ್ದು ನಾ ಬೇಡಿಕೊಂಬೆ ||
|| ಪಲ್ಲ || ನಿಡ್ಡೆ ಗೈವರೆಲ್ಲ ನೀ ಬಂದುದ ಕಂಡು | ಪದ್ಧಿಯೆಂಬರು
ಕಾಣೋ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಬಳೆ ಘಿಲುಕೆನುತಲಿದೆ | ಎನ್ನ ಕೈಯ |
ಸುಮ್ಮನೆ ಪಿಡಿವರೇನೋ || ಮೊಲೆಗಳ ಪಿಡಿದು ನೀನೆಳೆಯುವಾಗ

కూర । కీలగిన హార తోరుతలదే ॥ ౧ ॥ నేరిక్యేయ తుడుక
దిరొ । కాంచదామ । టుడిఫంటి ధ్వనిదోయావ్రో ॥ తోరద
జేందుటిగళు సవిదు జప్పరిసదే । తరవల్ల గండ ఎచ్చిత్తు తామన
వ్రోల్లు ॥ ౨ ॥ నాడు మాతుగళ్యతకోల । సంగీత । పాడువ సమ
యవేనోల ॥ గాడిగార శ్రీరంగవితలన్న । పాడిపంథగళోడ
గూడువ సమయది ॥ ౩ ॥

శ్రీః ॥

౫౦. రాగ కాంబోధి, ఁకతాళ.

నూయితు ఈ రంగగే నోడిరమ్మ ॥ పల్ల ॥ ని । ధానిసి నమ
గిన్ను హేళరమ్మ ॥ అనుపల్ల ॥ పుట్టిదారభ్య కణ్ణముచ్చనమ్మ ।
౬౦ । దిష్టేనాదరు నోలేయనుణ్ణనమ్మ ॥ జట్టికే నోగవ
తాను యేత్తనమ్మ । ఇన్ను నా । నేమ్మ హేళలి బాయ ముచ్చ
నమ్మ ॥ ౧ ॥ కాయ కిరిదాగి వ్యే హేచ్చితమ్మ । హేత్త । తాయ కరు
ణవిల్లదాయితమ్మ ॥ నోయ నోటిదింద ఆట్టియారితమ్మ ।
అవన । బాయోళగే ఎత్తరూపు తోరితమ్మ ॥ ౨ ॥ హేచ్చిమాతుగళ
తానాడనమ్మ । రంగ । సత్యవాగి కుదురే తానేరిదనమ్మ ॥ నిత్య
నిదోపి గోపినాథనమ్మ । తన్న । భక్తర సలకువ రంగవిట్టిల
నమ్మ ॥ ౩ ॥

శ్రీః ॥

॥ శ్రీమధ్వేశాపణమస్తు ॥

శ్రీవాదరాయర కీర్తనగళు సంపూర్ణ.

। శ్రీకృష్ణాపణమస్తు ।

|| ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಾಯ ನಮಃ ||

|| ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಯರ ಕೀರ್ತನೆಗಳು.

೧. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣ, ಅಟತಾಳ.

ಸಿಕ್ಕಿದನೆಲೆಜಾಣೆ | ಶ್ರೀವೇಣುಗೋಪಾಲ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ದೇವನೂ ||
 || ಪಲ್ಲ || ಮಕ್ಕಳ ಚೆಂಡಿಕೆ ಮರದ ಕೂನೆಗೆ ಕಟ್ಟಿ | ಘಕ್ಕನೆ ಕೈ
 ಚವ್ವಾಳಕ್ಕೆ ಕೂಗುವ ರಂಗ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಬಚ್ಚಲೊ
 ಳಗೆ ಯೆಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿವೆಂದು | ಬಣ್ಣವಸ್ತ್ರವ ಬಿಟ್ಟು ಬರಿಯ ಮೈಯೊಳ
 ಗಿರೆ || ಬೆನ್ನಿಗೆ ಬಿಸಿನೀರು ಚೆಲ್ಲಿ ನೀರೆಯ ಒಯ್ದು | ಉನ್ನತ ವೃಕ್ಷವನೇ
 ರದ ಜಾಣಾ || ೧ || ಪಟ್ಟಿಮಂಚದ ಮೇಲೆ | ಪತಿಯಂತೆ ಮಲಗಿರೆ |
 ಎಷ್ಟು ಸ್ವತಂತ್ರವೆಂದು ಪೇಳಿದರೆನ್ನ || ಉಟ್ಟು ಶೀರಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಬಟ್ಟ
 ಕುಚಕೆ ಕೈಯ | ಯಿಷ್ಟು ಮಾಡಿದ ಬಗೆ ಯೆಷ್ಟೆಂಬೆನೆಲೆ ಗೋಪಿ ||
 || ೨ || ಸಡಗರದಲಿ ಸೋಳಾಸಾಸಿರ ಗೋಪೀರಾ | ಒಡಗೂಡಿ ಕೊಳಲ
 ನೂದುತ ನೊಸರನ್ನೆ || ಕಡೆವ ಗೊಲ್ಲತಿಯರ ಕೈಪಿಡಿದಾಡುವ | ಒಡೆಯನೆ
 ಇವ ನಮ್ಮ ಉಡುಪಿಯ ತಿರಿಕೃಷ್ಣ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೨. ರಾಗ ಮೋಹನ, ಆದಿತಾಳ.

ಕೊಳಲನೂದುವ ಚದುರನಾರಿ | ನೋಡವ್ಯಾ || ಪಲ್ಲ || ತಳಿರಂತೆ
 ತಾಂ ಮೊಳೆವ ಮಧುಕರ ಪಿಡಿದು || ಅನುಪಲ್ಲ || ನಾದದಿಂದ ತುಂಬಿತು

ಗೋವರ್ಧನ ಪರ್ವತವು | ಯಾದವಕುಲ ಘನವ ಸರಿಸಿದವು ಖಗಕು
ಲವು || ಶೋಧಿಸಿ ನೋಡಲು ಕೃಷ್ಣನ ಈಗಲೆ | ಸಾಧ್ಯವೇನೆ ವೃಂದಾ
ವನದೊಳಗೆ || ೧ || ಮೇವ ಮೇಯುತ ಮರೆತವು ಗೋವುಗಳೆಲ್ಲ | ಸಾವ
ಧಾನದಿಂಧರಿದಳು ಯಮುನಾದೇವಿ || ಅವು ಕಾಯುತ ಗೋವುಗಳ ಮರೆ
ತರು ಯಾ | ದವರಲ್ಲವೆ ವೃಂದಾವನದೊಳು || ೨ || ಸುರರು ಕೇಳ
ಸುಮಸುರಿದರಾಕಾಶದಲಿ | ಹರಿದು ಹೋಗಿ ನೋಡಲೆ ವೃಂದಾವನ
ದಲ್ಲಿ | ಸಾರಿಸಾರಿಗೆ ಕೃಷ್ಣನು ಈಗಲೆ | ತುರುಗಳ ಕಾಯುವ ಕದಂಬ
ವನದೊಳು || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೩. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಆದಿತಾಳ.

ನರನಾದ ಮೇಲೆ ಹರಿನಾಮ ಜಿಹ್ವೆಯೊಳರಬೇಕು || ಪಲ್ಲ || ಭೂತ
ದಯಾಪರನಾಗಿರಬೇಕು | ಪಾತಕವೆಲ್ಲವ ಕಳೆಯಬೇಕು || ಮಾತು
ಮಾತಿಗೆ ಹರಿಯೆನಬೇಕು || ೧ || ಶಾಂತಿಶಮ ದಮ ಹಿಡಿಯಲು
ಬೇಕು | ಭ್ರಾಂತಿ ಅವಗುಣ ಕಳೆಯಲು ಬೇಕು | ಸಂತತ ಸನ್ಮಾರ್ಗ
ದಲ್ಲಿ ಇರಲು ಬೇಕು || ೨ || ಕಾಮ ಕ್ರೋಧವ ತಾ ಬಿಡಬೇಕು | ಮಮತೆ
ಅಹಂಕಾರವ ನೀಗಲು ಬೇಕು | ಸೌಮ್ಯರ ಸಂಗದೊಳರಬೇಕು || ೩ ||
ವೇದಶಾಸ್ತ್ರವನೋದಲು ಬೇಕು | ಬೋಧತತ್ವವ ತಿಳಿಯಲು ಬೇಕು |
ಮಾಧವನ ಸ್ಮರಣೆಯ ಮಾಡಲು ಬೇಕು || ೪ || ತಂದೆ ಕೃಷ್ಣನ ದಯ
ಪಡೆಯ ಬೇಕು | ಬಂದದುಂಡು ಸುಖಪಡಬೇಕು | ಚಂದಾಗಿ ಜಗ
ದೊಳರ ಬೇಕು || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೪. ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ತೊಡವ್ಯಾಕೆ ಶ್ರೀರಾಮನಾಮ ನುಡಿನುಡಿ || ಪಲ್ಲ || ಅನ್ಯ ದೇವತೆಗಳ
ಇನ್ನು ಭಜಿಸದಿರು | ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹರಿಸದ ಪಿಡಿಪಿಡಿ || ೧ || ಮತ್ಸರ
ಮುರಿದು ಸುನಿಶ್ಚಲ ಭಕುತಿಯಲಿ | ಅಚ್ಯುತ ಪದ ಪಿಡಿಪಿಡಿ || ೨ ||
ಕಷ್ಟವ ಕಳೆದು ಮನೋಭೀಷ್ಟವ ಸಲಿಸನು | ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪಾದವ
ಪಿಡಿಪಿಡಿ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೫. ರಾಗ ನಾಟ, ಅಟಿತಾಳ.

ಶ್ರೇಣು ಶರಣು || ಪಲ್ಲ || ಶರಣು ಮತ್ಸ್ಯಕೂರ್ಮವರಾಹ | ನರಹರಿ
ವಾಮನ ಭಾರ್ಗವಾ | ಶರಣು ರಾಘವ ಕೃಷ್ಣ ಬೌದ್ಧ | ಶರಣು ಕಲ್ಕಿ
ರೂಪಗೆ || ೧ || ಬಿಡೆ ನಾ ನಿನ್ನ ಕೇಶವ | ನಾರಾಯಣ ಮಾಧವಾ | ಅಂ
ಬುಜಾಕ್ಷು ಗೋವಿಂದ ವಿಷ್ಣು | ಸಂಭ್ರಮದಿ ಮಧುಸೂದನ || ೨ ||
ಕರುಣದಲಿ ರಕ್ಷಿಸು ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ | ಕಲಿತವಾಮನ ಶ್ರೀಧರ | ಪರಮ
ಪಾವನ ಹೃಷೀಕೇಶ | ಪದ್ಮನಾಭ ದಾಮೋದರಾ || ೩ || ವಾಸವಾರ್ಚಿತ
ಸಂಕರ್ಷಣ | ವಾಸುದೇವ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಿ || ಶ್ರೀಶ ಅನಿರುದ್ಧ ಪುರುಷೋ
ತ್ತಮ | ನೀ ಸಲಹುವದಧೋಕ್ಷಜಾ || ೪ || ಕೃತಿಗೆ ಗೋಚರ ನಾರ
ಸಿಂಹನೇ | ಅಚ್ಯುತ ಜನಾರ್ದನ ಉಪೇಂದ್ರನೇ || ಚತುರ್ವಿಂಶತಿ ನಾಮ
ದಲ್ಲಿ | ಚತುರಹರಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ || ೫ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೬. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ತೋರಿಂಯೆ ನೀವೆಲ್ಲರು ತೋರಿಂಯೆ || ಪಲ್ಲ || ನಾರಾಯಣನಲ್ಲದ
ಅನ್ಯತ್ರ ದೈವವಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಮಾರಿ ಮಸಣಿ ಬೊಮ್ಮೆ ಯಾಗಾ |
ವರಾವಿಲ್ಲದೆ ಗತಿ ಇಲ್ಲವು || ಮೂರುಲೋಕದೊಡೆಯ ಎಂದೆನಿಸುವ
ಮು | ರಾರಿಯಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯತ್ರ ದೈವವಾ || ೧ || ಸುಡುಗಾಡದಾ ಸುಖದ
ಕಟ್ಟಿಯ ಕಾವ | ಒಡಲ ಹೊರೆವ ದೈವಗಳಲ್ಲವೆ || ಮೃಡನೊಡೆಯ
ಶ್ರೀರಾಮನೆಂದೆನಿಸುವ ಪಾಲ್ | ಗೊಡೆಯನಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯತ್ರ ದೈವವಾ ||
|| ೨ || ಮೃತ್ಯು ಮಾಯಾ ಸುದೇವತೆಗಳು ಯೆಲ್ಲ | ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಭೃತ್ಯ
ಕೆಲಸವ ಮಾಡುವವು || ಸತ್ಯಸದಾನಂದ ಸದಮಲಾತ್ಮಕ ಪರ | ತತ್ತ್ವ
ಪುರದ ರಾಯ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

2. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟಿತಾಳ.

ಓಲಗ ಸುಲಭವೋ | ರಂಗಯ್ಯನ | ಓಲಗ ಸುಲಭವೋ || ಪಲ್ಲ || ಓಲಗ
 ಸುಲಭವೋ ಹುಸಿಯಲ್ಲ ಕರು | ಣಾಲವಾಲನಾದ ಕರೀಜವರದನ ||
 || ಅನುಪಲ್ಲ || ಸಂತೆಗೆ ಮಾಡಿದ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ | ದಂತೆ
 ನಿಷ್ಫಲವನ್ಯಭಜಿಸಲೇಕೆ | ಅಂತರಂಗದಲೊಮ್ಮೆ ಹರಿನೀನೆ ಗತಿ
 ಯೆಂದು | ಚಿಂತಿಸಿದರ ಕಾಯ್ತು ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ || ೧ || ದೂರಹೋ
 ಗಲು ಬೇಡ ತೊಡೆಯ ಗುದ್ದಲು ಬೇಡ | ನೀರ ಹೊರಲು ಬೇಡ ನಿಗ
 ಡದಿ ಬೀಳಬೇಡ || ನಾರಾಯಣನೆಂಬೊ ನರರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ |
 ಭಾರ ತನ್ನದು ಯೆಂಬೊ ಪ್ರಹ್ಲಾದವರದನ || ೨ || ತಪ್ಪ ಸಾವಿರಗಳ
 ತಾಳಿ ರಕ್ಷಿಸುವನು | ಕಪ್ಪುಮೇಘದ ಕಾಂತಿಯೆಂದೆನಿಸುವನ || ಸರ್ಪ
 ಶಯನನಾದ ಸರ್ವಲೋಕೇಶನ | ಅಪ್ರಮೇಯ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಶ್ರೀ
 ಕೃಷ್ಣನ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೪. ರಾಗ ಸಾವೇರಿ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ನಿನಗೆ ನೀನೆ ಕೃಷ್ಣಾ ದಯಮಾಡಿ ಸಲಹೊ || ಪಲ್ಲ || ಯೆನಗೊಂದು
 ಸಾಧನ ಲೇಸ ಕಾಣಬಾರದು || ಅನುಪಲ್ಲ || ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ
 ಸಂಪದಿಪೆನೆಂದರೆ | ಸ್ನಾನಮಾಡದೆ ಕನ್ನೆ ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ || ಧ್ಯಾನ
 ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ಸಂಪದಿಪೆನೆಂದರೆ | ಧ್ಯಾನಮಾಡದೆ ಬಕ ಸರ್ವಕಾಲ
 ದಲಿ || ೧ || ಜಪವ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ಸಂಪದಿಪೆನೆಂದರೆ | ಜಪದಲ್ಲಿ ಮನಸು
 ಯೆನ್ನಾಧೀನವೆ || ಉಪವಾಸವೆ ನಿನ್ನ ಸಾಧನವೆಂಬೆನೆ | ಉಪವಾಸ
 ವಾಗಿರದೆ ಉರಗ ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ || ೨ || ಸನ್ಯಾಸವೇ ನಿನ್ನ ಸಾಧನ
 ವೆಂಬೆನೆ | ಸನ್ಯಾಸಿಯಿರನೆ ದುರುಳ ರಾವಣನು || ಕನ್ಯಾದಾನವೆ ನಿನ್ನ
 ಸಾಧನವೆಂಬೆನೆ | ಕನ್ಯಾದಾನ ಮಾಡನೆ ಕಂಸ ಜರಾಸಂಧಿಗೆ || ೩ ||
 ಜಾತಿಯೆ ನಿನ್ನ ಸಾಧನವೆಂಬೆನೆ | ದಿತಿ ಕಶ್ಯಪಸುತರು ದೈತ್ಯರಾ
 ದರು || ಭೂತಿಯೆ ನಿನ್ನ ಸಾಧನವೆಂಬೆನೆ | ಭೂತಿ ಇರದೆ ದುರುಳ
 ದುರ್ಯೋಧನಗೆ || ೪ || ಬಂಧುತ್ವದಲಿ ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಸೇರುವೆನೆನೆ |

ಬಂಧುತ್ವವಿರದೇನೊ ಶಿಶುಪಾಲಗೆ || ಮಂದಮತಿಯು ನಾನು ಮಧು
ಸೂದನನಯೆ | ನೆಂದೆಂದಿಗು ಯೆನ್ನ ತಂದೆ ಕಾಯೊ ನೀನೆ || ೫ ||
ಗರುವದಿಂದಲಿ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧ | ಧರಿಸದೆ ಸಲಹಯ್ಯ
ಗೋಪಾಲನೆ || ಶರಣಾಗತರನ್ನು ಪೊರೆನೆನೆಂಬೊ ಬಿರದು | ಧರಿಸಿ
ಮರೆವರೆನೊ ಪರಮಾತ್ಮ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ || ೬ || ಶ್ರೀಃ ||

(ಒಂದು ನುಡಿ ಕಡಿಮೆ ತೋರುತ್ತದೆ)

೯. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ಒಂಬೆಯ ತೋರೊ ಗೋಪಾಲ || ಪಲ್ಲ || ವಾರಿಜನಾಭ ಶ್ರೀವೈಕುಂಠ
ಲೋಲ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಸ್ವಕೃದೆ ಭವ ಕಡಲೊಳಗೆ | ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ಜಂತುಗ
ಳಗೆ || ದಿಕ್ಕೊಬ್ಬರು ಇಲ್ಲ ಯೆನಗೆ | ಕಕ್ಕಸವ ಕಾಯ್ದು ದಿವ್ಯ ಪಾದದೊ
ಳಗೆ || ೧ || ಗಜ ರಕ್ಷಕ ನೀನೆಂದು | ಅಜರುದ್ರಾದಿಗಳಂದು || ನಿಜವಾಗಿ
ಪೊಗಳುವರೆಂದು | ಸುಜನರ ನೋಡಿ ಕೇಳದೆ ನಾನೆಂದು || ೨ || ವರ
ದತುರಂಗವವನ ಬಾರೈ | ಕರದೆ ನಿನ್ನ ದಾರಿಯ ದೋರೈ || ಪರಮ
ಭಕ್ತರೊಳಗೆ ಇನ್ನಾರೈ | ಪರಮಪಾವನ ಕೃಷ್ಣ ನೀನಲ್ಲದೆ ಇನ್ನಾರೈ || ೩ ||

೧೦. ರಾಗ ಸಾವೇರಿ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ನಿನಗಾರು ಸರಿಯಿಲ್ಲವೆನಗನ್ಯ ಗತಿಯಿಲ್ಲ || ಪಲ್ಲ || ನಿನಗೆ ಯೆನಗೆ
ನ್ಯಾಯ ಪೇಳುವರಿಲ್ಲ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಒಂದು ಗೂಡಿನೊಳು ಒಂದುಕ್ಷಣ
ಅಗಲದೆ | ಯೆಂದೆಂದು ನಿನ್ನ ಪಾದ ಪೊಂದಿರಲಾಗಿ || ಬಂದ ವಿಷಯಂ
ಗಳಿಗೆ ಯೆನ್ನ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು | ಅಂಧಗಾರನಂತೆ ನೀ ನೋಡುವದು
ಧರ್ಮನೆ || ೧ || ಪರಸತಿಯರ ಕಂಡು ಪರಮ ಪಾಪಿಯೆಂದು | ಪರಿ
ಪರಿ ನರಕಗಳ ನೇಮಿಸುವರೆ | ಪರಸತಿಯರ ಒಲಿಮೆ ನಿನಗೆ ಒಪ್ಪಿತು
ಸ್ವಾಮಿ | ದೊರೆತನಕೆ ಅಂಜಿ ನಾ ಶರಣೆಂಬೆನಲ್ಲದೆ || ೨ || ನಿನ್ನಾಧೀನ
ದವ ನಿನ್ನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ | ಆನಂತ ವಿವಿಧ ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿದೆ ||

ಎನ್ನಪರಾಧಗಳು ಎಡೆಸದೆ ತಂದೆ ನೀ । ಮನ್ನಿಸೊ ಸತತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ
ಮೂರುತಿಯೆನ್ನ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

೧೧. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಎನ ಬಿಂಬ ಮೂರುತಿಯ ಪೂಜಿಸೆನು ನಾನು ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಮನಮುಟ್ಟಿ
ಅನುದಿನ ಮರೆಯದೆ ಮರೆಯದೆ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಗಾತ್ರವೇ ಮಂದಿರ
ಹೃದಯವೇ ಮಂಟಪ । ನೇತ್ರವೇ ಮಹದೀಪ ಹಸ್ತ ಚಾಮರವು ॥
ಯಾತ್ರಿಯೇ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಶಯನವೇ ನಮಸ್ಕಾರ । ಸ್ತೋತ್ರಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ
ಮಂತ್ರಗಳೂ ॥ ೧ ॥ ನುಡಿವ ಶಬ್ದಗಳೆಲ್ಲ ಪುಷ್ಪಗಳಾದವು । ನಡೆವುದೆ
ಲ್ಲವು ಬಹುನಟನೆಗಳು ॥ ಉಡುವ ಹೊದ್ದಿಕೆಯೆಲ್ಲವು ಚಿತ್ರವಾದ ವಸ್ತ್ರ ।
ತೊಡುವ ಭೂಷಣಗಳು ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಅಭರಣ ॥ ೨ ॥ ಧರಿಸಿದ ಶ್ರೀಗಂಧ
ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಗಂಧವು । ತಿರದೊಳೆ ಮುಡಿವ ಪುಷ್ಪವೆ ಮಾಲಿಕೆ ॥ ಸ್ಥಿರ
ವಾಗಿ ನೇಹದಿ ಕೂಡಿದಾ ಬುದ್ಧಿಯು । ಸ್ಮರಿಸಿ ಉಂಡನ್ನವೆ ಹರಿನೈವೇ
ದ್ಯವೂ ॥ ೩ ॥ ಎನ್ನ ಸ್ವರೂಪವೆಂಬ ರನ್ನದ ಕನ್ನಡಿ । ಎನ್ನ ಮನೋ
ವೃತ್ತಿಯೆಂಬುದೆ ಕ್ಷೇತ್ರವು ॥ ನಾನು ನುಡಿವ ಹರಿನಾಮಾಮೃತವೇ
ತೀರ್ಥ । ಎನ್ನ ಮಂದಿರ ಮಧ್ಯ ಮಹಸಿಂಹಾಸನಾ ॥ ೪ ॥ ಅನ್ಯಸಾ
ಧನವೇಕೆ ಅನ್ಯಪ್ರತಿಮೆಯೇಕೆ । ಅನ್ಯವಾದ ಮಂತ್ರತಂತ್ರಗಳೇಕೆ ॥
ಎನ್ನಲ್ಲಿ ಭರಿತ ಸಾಧನಗಳು ಇರಲಾಗಿ । ಚೆನ್ನಾಗಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿಗೆ
ಪೂಜಿಸೆ ॥ ೫ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೨. ರಾಗ ನೋಹನ, ಅಟಿತಾಳ.

ಔನುಮ ಜನುಮದಲ್ಲಿ ಕೊಡುಕಂಡ್ಯ ಹರಿಯೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಅನಿಮಿತ್ತ
ಬಂಧು । ಕೃಷ್ಣ ಯೆನಗೆ ನೀನು ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಮೆರೆವ ಊರ್ಧ್ವ
ಪುಂಡ್ರ ಯೆರಡಾರು ನಾಮವು । ಕೊರಳಲ್ಲಿ ತುಳಸಿ ವನಮಾಲೆಯು ॥

ಹೊಳೆನ ಸುದರ್ಶನ ಎಡದಲ್ಲಿ ಶಂಬವು | ಮೆರವುತ ಹಿಗ್ಗುವ ನೈಷ್ಣವ
ಜನ್ಮವ || ೧ || ತಾರತಮ್ಯ ಪಂಚಭೇದದಿಂದಲಿ | ತೋರುವ ಜಗತು
ಸತ್ಯವೆಂದೂ || ಮಾರಾಮುಖ ಸುರರು ನಿನ್ನ ಚರಣವ | ಸೇರಿದ
ವರು ನಿತ್ಯವೆಂಬೊ ಸನ್ಮತಿಯನು || ೨ || ಸಕಲ ಬುಧರೋತ್ತಮರಲ್ಲಿ
ನಮ್ರತೆಯು | ಸುಖತೀರ್ಥರಲ್ಲಿ ಗುರುಭಕುತಿಯು || ಸಕಲ ಸುರರೊ
ಡೆಯ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ | ಅಕಳಂಕವಾದ ನವವಿಧ ಭಕುತಿಯು || ೩ ||

೧೩. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಬಿಗಿಯದಿರು ಬಗೆಯದಿರು ಎಲೊ ಮಾನವಾ || ಪಲ್ಲ || ಧಿಧಿಧಿಧಿ
ಯೆನುವೆ ನಿನಗೇಕೊ ಗರುವಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ವಿರತಿಯಲಿ ಕುಮಾರನೆ
ವಿವೇಕದಲಿ ವಸಿಷ್ಠನೆ | ಶೂರತನದಲಿ ಶಾಂತನವನೇನೊ ನೀನು || ಸ್ವರ
ದಲ್ಲಿ ತುಂಬುರನೆ ನೃತ್ಯದಲಿ ನಾರದನೆ | ಪರಾಶರನೇ ನೀನು ಉಗ್ರ
ತಪಸಿನಲ್ಲಿ || ೧ || ಜಿಲುವಿಕೆಯಲಿ ರಾಮನೆ ಕ್ಷಮೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನೆ |
ಕುಲದಲ್ಲಿ ಋಷಿವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನೇನೊ || ಬಲದಲ್ಲಿ ವಾಲಿಯೆ ಭಲದಲ್ಲಿ
ಹಿರಣ್ಯಕನೆ | ಬಿಲುವಿದ್ಯೆಯಲಿ ವರಪರಶುರಾಮನೇನೋ || ೨ ||
ಭೋಗದಲಿ ಶತಮಖನೆ ತ್ಯಾಗದಲಿ ಕರ್ಣನೆ | ಯೋಗದಲಿ ಶುಕಸನಕ
ಜನಕನೇನೋ || ಭಾಗ್ಯದಲಿ ದಶಶಿರನೆ ಭೋಗದಲಿ ಇಂದ್ರನೆ | ದೀರ್ಘ
ದಲಿ ಮೇರುಮಂದರನೆ ನೀನೂ || ೩ || ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಭರತನೋ
ಭಾವದಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊ | ಯುಕ್ತಿಯಲಿ ನೀನೀಗ ಸೂತನೇನೊ |
ಶಕ್ತಿಯಲಿ ಕಾಲನೆ ಆಹಾರದಲಗಪ್ಪನೆ || ಮುಕ್ತಿಯಲಿ ಖಟ್ಟಂಗರಾ
ಯನೇನೊ || ೪ || ಶಾಪದಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನೆ ತಾಪದಲಿ ಸೂರ್ಯನೇ |
ಕೋಪದಲಿ ಮಹೇಶನೇನೊ | ತಪದಲ್ಲಿ ಹೆನುಮನೆ ವ್ರತದಲ್ಲಿ ರುಕ್ಮಾ
ಗದನೆ | ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇನೊ ನೀನೂ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೪. ರಾಗ ಮೋಹನ, ಆದಿತಾಳ.

ತೊರೀರೇ ಬೇಗನೆ ತೋಯಜನಯನೆ ಮದವಾರಣಗಮನೆ || ಪಲ್ಲ ||
ವಹರನ ತಾಪವ ಸೈರಿಸಲಾರೆನೆ | ನೀರೆ ನಿನಗೆ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರ

ಕೊಡುವೆನೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ನೀರೊಳು ಮುಣುಮುಣುಗಾಡುತ ಬಂದು |
 ಮಧಿಸಿದ ದಯಾಸಿಂಧು || ಧಾರುಣಿ ಚಿಮ್ಮಿ ಮೇಲಕೆ ತಂದು | ದನು
 ಜನ ಕೊಂದು || ಮೂರು ಪಾದವ ಬೇಡುತ ಬಂದ | ಮುನಿಕುಲ
 ದಯಾಸಿಂಧು || ನಾರಿ ಬಡದೆ ಪರನಾರಿಯರಾಳುವ | ತೋರ
 ಮಣಿಯು ಹಯನೇರಿ ಮೆರೆದನಾ || ೧ || ಕತ್ತಲೆಯೊಡನೆ ಕಾದಿದ
 ಧೀರ ನೆಗಹಿದ ಪರಿವಾರ || ಕಿತ್ತು ಮಣ್ಣಿಗಿದು ಮೆದ್ದನು ಬೇರ | ಕುಜನ
 ಕುಠಾರ || ವತ್ತಿದ್ದ ಬಲಿಯ ಕಾಯಿದನು ಶೂರದಾನವ ಸಂಹಾರ ||
 ಹತ್ತು ಶಿರವ ಕತ್ತರಿಸಿ ಗೋಳುಲದೊಳು | ಬತ್ತಲೆ ರಾಹುತನಾಗಿ ಮೆರೆ
 ದನಾ || ೨ || ನಿಗಮ ಕದ್ದವನ ನೀಗಿದ ದಿಟ್ಟ | ನೆಗಹಿದ ಘನಬಿಟ್ಟ ||
 ಮಿಗಿಲೊಮ್ಮೆ ಸ್ವಹಸ್ತತಳದಲಿಟ್ಟ | ಘಡಿಘಡಿಸುವ ಸಿಟ್ಟ || ಜಗವೆಲ್ಲ
 ನೋಡಿ ಯೆರಡಡಿ ಇಟ್ಟ | ಕೊಡಲಿಯ ಪೆಟ್ಟ || ಮೃಗವ ಕೆಡಹಿ ಕುಂಠಿ
 ಮಗನ ಸಾರಥಿಯಾಗಿ | ಜಗವ ನೋಹಿಪ ಹಯವದನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ || ೩ ||

೧೫. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಮುನ್ನಿಸೆನ್ನ ಮನ್ಮಥ ಜನಕ ಮಧುಸೂದನ | ಮಂದರೋದ್ಧರ ||
 || ಪಲ್ಲ || ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆ ನಿಶ್ಚಯದಿ ನಿರಂತರದಿ | ಇಹಪರದಲಿ ಕಾಯೋ ||
 || ಅನುಪಲ್ಲ || ಶ್ರೀರಂಗ ಖಗತುರಂಗ ಜಗದಂತರಂಗ | ವಿಧಿ ಕುರಂಗ
 ಧರನಮಿತ್ರ | ಸಾರಂಗ ಪರಿಪಾಲ ಸುಗುಣಜಾಲ ಲಕುಮಿಲೋಲ
 ಕೃ | ಪಾರಸತರಂಗಿತಾಪಾಂಗ | ದುರಿತ ಭಂಗಾ ಧೃತರಥಾಂಗ
 ಶುಭಾಂಗ || ೧ || ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ಹಿರಣ್ಯವತ್ಸಲ ಲೋಕ | ಶರಣ್ಯ ದೇವ
 ವರೇಣ್ಯ ಘನಶ್ಯಾಮಾ || ಚರಣಕಮಲಕ್ಕೆ ಶರಣುಹೊಕ್ಕೆ ತಾಮಸ
 ವೇಕೆ ಸಲಹೊ ಶ್ರೀ | ವರೇಣ್ಯ ಯದುವೀರ ದುರಿತದೂರಾ ವೇದ
 ಸಾರ | ಗಂಭೀರಾ || ೨ || ಸನಂದನಾದಿ ಮುನೀಂದ್ರ ಪ್ರಿಯ ಸಚ್ಚಿ | ದಾ
 ನಂದ ನಂದಗೋಪತನಯ | ಎನೆಂದು ಪೇಳಲಯ್ಯ ನಿನ್ನ ಮಾಯಾ ||
 ಮರೆಯಲರಿಯ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ | ಧನಂಜಯ ಸಹಾಯ ಕೃಷ್ಣರಾಯ
 ಸುಹೃದಗೇಯ ಸುಜೇಯ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೀಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೧೬. ರಾಗ ನಾಟ್ಯ, ಅಟಿತಾಳ.

ಎಂತು ಪೊಗಳುವೆ ನಿಮ್ಮ ಯತಿಕುಲಶಿರೋರನ್ನ || ಪಲ್ಲ || ಕಾಂತ
 ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯ ಶರಣು ಮುನಿವರ್ಯಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಪ್ರಥಮಾವತಾ
 ರದಲಿ ಪ್ರಥಿತ ರಾಮನ ಭಜಿಸಿ | ಅತಿಸಂಧದಿಂದ ಶರಧಿಯನು ಪ್ಲವಿಸಿ ||
 ಪೃಥ್ವಿಜೆಗಂಕಿತವಿತ್ತು ಪೂದೋಟವನು ಕಿತ್ತು ಪ್ರತಿಯಾರೊ ನಿನಗೆ |
 ಅಪ್ರತಿಪರಾಕ್ರಮನೆ || ೧ || ದ್ವಿತೀಯಾವತಾರದಲಿ ದೇವಕಿಜನ ಕಂಡೆ |
 ಸತಿಗೆ ಕಾಮಿಸಿದವನ ಸಾಹಸದಿ ಸದೆದೆ || ಮತಿಗೆಟ್ಟ ಮಾಗಧನ ಕಾಳ
 ಗದಿ ಛೇದಿಸಿದೆ | ಮಿತಿಯ ಕಾಣೆನೊ ನಿನಗೆ ಮೂರ್ಛೋಕದೊಳಗೆ || ೨ ||
 ತೃತೀಯಾವತಾರದಲಿ ತ್ರಿಜಗವು ನುತಿಸುವ ತೆರದಿ | ಅತುಳ ತಪದಿಂದ
 ಪರಮ ಮಹಿಮನ ಭಜಿಸಿ || ಕ್ಷಿತಿಗಧಿಕ ಉಡುಪಿಯಲಿಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ನಿಲ್ಲಿಸಿ |
 ಪ್ರತಿಮತವ ಮುರಿದೆ ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞತೆಯ ಮೆರೆದೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೭. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಅಡಿತಾಳ.

ಮಹಿಮೆ ಸಾಲದೆ | ಇಷ್ಟು | ಮಹಿಮೆ ಸಾಲದೆ || ಶ್ರೀಪಾದರಾಯರ
 ಮಹಿಮೆ ಸಾಲದೆ || ಪಲ್ಲ || ಅಹಿಶಯನನ ಒಲಿಮೆಯಿಂದ | ಮಹಿಯೊ
 ಕೊಮ್ಮೆ ಶ್ರೀಪಾದರಾಯರ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಮುತ್ತಿನ ಕವಚ ಮೇಲ್ತು
 ರಾಯಿ | ರತ್ನ ಕೆತ್ತಿದ ಕರ್ಣಕುಂಡಲಾ || ಕಸ್ತೂರಿಲಕ ಶ್ರೀಗಂಧ
 ಲೇಪನ | ವಿಸ್ತಾರದಿಂದ ಮೆರೆದು ಬರುವ || ೧ || ವಿಪ್ರಗೆ ಹತ್ಯ
 ದೋಷ ಬರಲು | ಕ್ಷಿಪ್ರಶಂಖೋದಕವ ತಳಿಯೆ || ಅಪ್ರಬುದ್ಧರು
 ದೂಷಿಸೆ ಕೇರೆಣ್ಣೆ | ಕಪ್ಪುವಸನ ಶುಭ್ರವಾಡಿದ || ೨ || ಹರಿಗೆ ಸಮ
 ಪಿಸಿದ ನಾನಾ | ಪರಿಯ ಶಾಕಗಳನ್ನು ಭುಂಜಿಸೆ || ನರರು ನಗಲು
 ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ | ಕರುಣದಿಂದ ವಾಸಿಯ ತೆಗದ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೧೮. ರಾಗ ನಾಟ್ಯ, ಅಟಿತಾಳ.

ವೌದಿಗಜಮುಕ್ತಕಾಂಕುಶ ಸುಜನ ಬುಧಗೇಯ | ಮೇದಿನೀಸುರ
 ವಂದ್ಯ ಶ್ರೀಪಾದರಾಯ || ಪಲ್ಲ || ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರ ಕಲಾಪ ಸನ್ಯಾಸಕುಲ

ದೀಪ | ಸಕಲ ಸತ್ಯಸ್ಥಾಪ ಸುಜ್ಞಾನಲೇಪ || ಸಕಲ ಪಾವನ ರೂಪ
 ಅರಿಕುಲಜನಮತಲೇಪ | ಸಕಲವರ್ಜಿತ ಪಾಪ ಕೀರ್ತಿ ಪ್ರತಾಪ || ೧ ||
 ಹರಿಪದಾಂಬುಜ ಭೃಂಗ ಪರಮತಾ ವಿಹಂಗ | ಪರಮ ಸುಗುಣಾಂಶ
 ರಂಗ ಪರಹಿತೋತ್ತುಂಗ || ಪರಮ ಸುಕೃತಾಸಂಗ ಶ್ರುತಿ ತಿಮಿರಪ
 ತಂಗ | ಶರಣು ಶುಭಚರಿತಾಂಗ ಪಟ್ಟಾಪ್ರಸಂಗ || ೨ || ಸಿರಿಕೃಷ್ಣ
 ದಿವ್ಯ ಪಾದಾಬ್ಜಾತುಲಲೋಲ | ನರ ಹೇಮವರ್ಣ ಮುನಿಪತಿಯ
 ಸುಕುಮಾರ || ಗುರುತಿಲಕ ಶ್ರೀವಾದರಾಯ ಅಮಿತೋದ್ಧಾರ | ಕರುಣ
 ನಿಧಿ ಸುರಭೇನು ಭಕ್ತಮಂದಾರ || ೩ || ಶ್ರೀಃ |

೧೯. ರಾಗ ನಾಟ, ಅಟತಾಳ.

ದೇಯ ಜಯ ಜಯರಾಯಾ || ಪಲ್ಲ || ದಯದಿಂದ ಪಾಲಿಸೊ ಮಹ
 ರಾಯ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಪ್ರತಿ ಜನ್ಮದಿ ತ್ವಚ್ಚರಣದಲಿ ಸ | ದ್ರತಿಯನಿತ್ತು
 ಕಾಯೊ ಕರುಣದಲಿ || ಅತಿ ಬಲದಿಂ ಹೃದ್ಗತ ತಮವಳಿದು || ನ್ನತಿ
 ಯನು ಕೊಡು ಸನ್ನತ ಬರದಿ || ೧ || ಅಚ್ಯುತ ಪದಾಂಬುಜ ಭೃಂಗ
 ನಿ | ನ್ನರ್ಚನೆಯನು ಕೊಡು ಕಮಲಾಂಗ ಗುರು || ತ್ವಚ್ಚರಿತೆಯ
 ತೋರೊ ಗುಣಸಾಂದ್ರಾ | ಪ್ರಚ್ಯುತದೂಷಣ ಸಚ್ಚಿತಭೂಷಣ ಮೆಚ್ಚಿನೆ
 ನಿನ್ನನು ಮುನಿತುಂಗ || ೨ || ಬೃಂದಾರಕ ವೃಂದಾರಾಧ್ಯ ಅಘ | ಬೃಂದ
 ವಿಧುರ ಕುಜನಾಭೇದ್ಯ ಆ || ನಂದತೀರ್ಥರ ಮತಜನಬೋಧ್ಯ |
 ಸುಂದರಕಾಂಡದಿಂದಿಹ ಕೃಷ್ಣನ ವಂದಿಪ ಸದ್ಗುರು ನಿರವಧ್ಯ || ೩ ||

೨೦. ರಾಗ ತೋಡಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಧೀರನ ನೋಡಿರೈ | ಕರುಣಾ | ಪಾರನ ನೋಡಿರೈ | ಪಲ್ಲ | ವಾರಿಜವದನ
 ಸವಿಾರಜ ಕಪಿನ್ಯಪ ದ್ವಿಜನಾಭಾವಿಅಜನಾ || ಅನುಪಲ್ಲ | ಕಣಕಾಲಂ
 ದುಗೆ ಒಪ್ಪುವಸರ ಕಂಠಮಣಿಯಾ | ವಜ್ರದ ಕಣಿಯಾ | ಮಣಿಯದ
 ಬಹಳ ಕಠಿಣ ದಿತಿಜರನೆಲ್ಲ ಹಣಿಯ | ದೇಕೆಂಬ ಧಣಿಯಾ | ಪ್ರಣು
 ತಿಸಿ ಸಾರಾಯಣ ಪದ ಭಕ್ತಾಗ್ರಣಿಯ | ಚಿಂತಾಮಣಿಯ | ತೃಣಕೃತ

ಮರಸತಿ ವೀಶೋಮಾಧವ ಘನೆಯ | ಕಪಿಶಿರೋಮಣಿಯ || ೧ || ಮಂದ
 ಸ್ಮಿತಯುತ ಕುಂದಕುಡ್ಡಲ ಸಮರದನಾ | ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ವದನಾ | ಇಂ
 ದುಧರಾದಿ ಸುರವೃಂದ ವಂದಿತ ಪದಯುಗನಾ | ಹಸ್ತದ ನಗನಾ ||
 ಬಂದೀಕೃತಮರ ಸುಂದರಿ ಸಮುದಯ ಸದನಾ | ಜಿತನಿಕಮದನಾ ||
 ಮಂದಮತ ಜರಾಸಂಧನಂಗವ ಸೀಳಿದನಾ | ಬಹು ಬಲ್ಲಿದನಾ || ೨ ||
 ಮುದ್ದು ಮುಖವ ನೋಡಿ ತಿದ್ದಿವಾಡಿದ ವೈಸಿರಿಯಾ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ
 ಧೂರಿಯಾ | ಒದ್ದಕ್ಕು ಕುವರನಾ ಗುದ್ದಿ ಬಿಸುಟಿ ಹೊಂತಕಾರಿಯಾ |
 ಘರತಿ ಧೂರಿಯಾ || ಶುದ್ಧಾನಂದ ಸಮುದ್ರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗೆ ತಿರಿಯ | ಮಿಕ್ಕ
 ಜನಕ್ಕರಿಯ | ಅದ್ವೈತತಾಶ್ರದ ಸದ್ಗಡಗಿಸಿದ ಆರ್ಯಾ | ನಮ್ಮ ಮಧ್ಯಾ
 ಚಾರ್ಯ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇತಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೧. ರಾಗ ಮೋಹನ, ಅಟಿತಾಳ.

ವೃತ್ತವ ಕಳುಹಿದಳಾ ರುಕ್ಕಿಣಿದೇವಿ | ಪತ್ರವ ಕಳುಹಿದಳು | ಪಲ್ಲ |
 ಪತ್ರವ ನೋಡಿ ಗೌರಿಯಾತ್ರಾ ಕಾಲದಿ ಕೃಷ್ಣ | ಗಾತ್ರಪವಿತ್ರ ಮಂಗಳ
 ಸೂತ್ರ ಕಟ್ಟೆಂದು || ಅನುಪಲ್ಲ || ನಮ್ಮಣ್ಣ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಾ ಮಾತು
 ಕೇಳದೆ | ನಿಮ್ಮ ದೂಸಿಸಿ ನೀಚಗೆ || ನಮ್ಮನು ಇತ್ತು ಮೂರೇಳು ಕುಲ
 ಗಳನೂ | ಘಮ್ಮನೆ ನರಕದೊಳ್ ಮುಣುಗಿಸುತ್ತಾನೆಂದು || ೧ ||
 ಸುಣ್ಣಜಾಜಿಗಳಿಂದ ಗ್ರಾಮಗ್ರಾಮಗಳ ಪೂಸಿ | ರನ್ನದ ತೋರಣಗಳ
 ಕಟ್ಟಿ || ಪುಣ್ಯವಾಚನೆ ಮಾಡಿಸಿ ವಿಪ್ರರಿಂದ | ಪೂರ್ಣಫಲ ಮಂಟಪ
 ಸ್ಥಾಪಾಯಿತೆಂದು || ೨ || ನೀ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಹಬ್ಬಸುರಾಯಿತು | ತಬ್ಬಿಬ್ಬು
 ಅಗೋದು ಕುಲಕೆಲ್ಲ | ಅಬ್ಬರದಿಂದ ಗರುಡಗಮನ ಬಂದು | ತಬ್ಬಿಕೊಂ
 ಡೊಯ್ಯೊ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಬೇಗಾ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೨೨. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ದೂರಕೆ ದೂರನೆಂದು ಹೊರಸಾರಲು ಬೇಡಿ || ಪಲ್ಲ || ಸಾರರ ಸಾರಿ
 ನಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣನ ಸಾರಿಯೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಅನಂತ ರೂಪದೊಳು ಒಂದು

ರೂಪವಾ । ಅನಂತ ಗುಣದೊಳು ಒಂದು ಗುಣವಾ ॥ ಅನಂತ ನಾಮ
 ದೊಳೊಂದೆ ನಾಮವ । ಮನಸಿಲಿ ನೆನದರೆ ಬೆನ್ನಹತ್ತಿ ಬಿಡನಯ್ಯು ॥
 ॥ ೧ ॥ ಅನಂತ ಜೀವರೊಳಾವನಾದರು ಒಮ್ಮೆ । ಅನಂತ ಜನ್ಮದೊ
 ಳೊಂದೆ ಜನ್ಮವಾ ॥ ಅನಂತ ಕ್ಷಣದೊಳೊಂದೆ ಕ್ಷಣವಾ । ಕನಸಿಲಿ ನೆನ
 ದರೆ ಋಣಿಯಾಗಿಪ್ಪನಯ್ಯು ॥ ೨ ॥ ಒಂದೆ ಹೂವು ಮೊಂದೆಫಲ ಮೊಂದೆ
 ಬಿಂದುಜಲ । ಒಂದೆ ತುಳಸಿದಳ ಮೊಂದೆ ಪದಾನೆ ॥ ಒಂದೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ
 ಅವರ್ಗರ್ಪಿಸಿದರೆ । ಎಂದೆಂದು ಕುಂದದ ಆನಂದ ವೀವನಯ್ಯು ॥ ೩ ॥
 ಹರಿಚಿಹ್ನಾಂಕಿತ ಹರಿದಿನ ಉಪವಾಸ । ಹರಿಯೂರ್ಧ್ವಪುಂತ್ರ ತುಳಸಿ
 ಮಾಲಿಕೆ ॥ ಹರಿಉತ್ಸವ ಸೇನೆ ಹರಿದಾಸರ ಸಂಗ । ದುರಿತ ಅಬ್ಧಿಗೆ
 ಕುಂಭಸಂಭವನಲ್ಲವೆ ಕೃಷ್ಣ ॥ ೪ ॥ ಹರಿಪಾದ ತೀರ್ಥ ಹರಿನೈವೇದ್ಯ ।
 ಹರಿಆರತಿ ಧೂಪ ಶ್ರೀಷ್ಠಾಂಗಾರ ॥ ಹರಿನಿರ್ಮಾಲ್ಯ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಶಂಖೋ
 ದಕ । ದುರಿತರಾಶಿಗಳ ಸೋಲಿಸಿ ಸುಡುವದಯ್ಯಾ ॥ ೫ ॥ ಒಮ್ಮನೆ ನಡೆ
 ದಡೆ ಒಮ್ಮನೆ ಕರೆದಡೆ । ಮೊಮ್ಮೆ ಪಾಡಿದಡೆ ಮೊಮ್ಮೆ ಮೊಗಳಿದಡೆ ।
 ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿದಡೆ ಒಮ್ಮೆ ನೆನಸಿದಡೆ । ಎಂದೆಂದು ಕುಂದದ ಆನಂದ
 ವೀವನಯ್ಯು ॥ ೬ ॥ ತನ್ನಲಿಪ್ಪಾನಾಗಿ ದೂರನೆಂತೆನಬೇಡ । ಹೊನ್ನು
 ಹಣವು ಬೇಡ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಗೆ ॥ ಅನ್ಯವೇತಕೆ ಪೂರ್ಣಾನಂದಗೆ ।
 ನಿನ್ನವನೆಂದರೆ ತನ್ನನೀವ ಕೃಷ್ಣ ॥ ೭ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೨೩. ರಾಗ ಸಾವೇರಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಹೊಂದಾಸರ ಸಂಗಕೆ ಸರಿಯುಂಟೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನಿಮ್ಮ । ಗುರು ಕರುಣಕೆ
 ಇನ್ನು ಸಾಟಿಯುಂಟೆ ॥ ಯೆಲೊ ದೇವಾ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ದಾವನಲತಪಿಸೆ
 ಕಾಡಾನೆಯು । ದೇವ ಗಂಗೆಯ ತಂದು ಹೊಗಿಸುವದುಂಟೆ ॥ ಅವಾಗ
 ಸುಡುವ ಪಡ್ಡರ್ಗ ರಾಶಿಗಳನು । ಶ್ರೀವರ ಕರುಣಾವೃತದಿಂದ ಕೊಯಿ
 ಸುವಾ ॥ ೧ ॥ ಬಂದಾ ಭೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನೊಂದ ಚಕೋರನ್ನು । ಚಂದ್ರ
 ಬಿಂಬಕೆ ತಂದು ಹೊಗಿಸುವದುಂಟೆ ॥ ಬಂಧುರ ಮುತೆಯ ಬಿಡಿಸೆನ್ನ
 ಮನದಾ । ನಂದಾಬ್ಧಿಯೊಳಗೋಲಾಡುತಲಿಪ್ಪ ॥ ೨ ॥ ಕುರುಡಗೆ

ದಿವ್ಯ ಅಂಜನ ಹಚ್ಚಿ ಕಣ್ಣೆತ್ತು | ತರತರ ಉಂಬಾ ನಿಧಿಯನೀವಂತ ||
 ಸರಮ ಮೂರ್ಖನಾದ ಎನಗೆ ಜ್ಞಾನವನಿತ್ತು | ನರಹರಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯ
 ಲ್ಲಿರುವ ದಾರಿಯ ತೋರೊ || ೩ || ಬಲಿದ ಹರಿಯ ಎಳೆಹುಲಿಯ
 ಮರಿಯ ತಾ | ನಲವಿನಿಂದಲಿ ತಾಯಿ ನಲಿಸುವಂತೆ || ಬಾಲ ಇಂದ್ರಿ
 ಗಳೆಂಬ ಶರೆಯ ಬಿಡಿಸಿ ಸಿರಿ | ಹರಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ದಾರಿಯ ತೋರು
 ವರಾ || ೪ || ದಡೆಯ ಕಾಣದೆ ಮಹನದಿಯೊಳು ಹೋಹನ | ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ
 ತಡಿಯ ಸೇರಿಸುವದುಂಟಿ || ಬಿಡದೆ ಭವಾಬ್ಧಿಯೊಳು ಮುಣುಗಿ
 ತೆರನಾ | ತಡೆಯದೆ ಕೃಷ್ಣನ್ನ ಮೇಲಡಿಯ ಸೇರಿಸುವರಾ || ೫ ||

೨೪. ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ, ಅಟತಾಳ.

ಲಿವಾವ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಿಸೆಯಾ | ಪಲ್ಲ || ದೇವಾದಿದೇವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ
 ಸ್ವಾಮಿಯನ || ಪಲ್ಲ || ಹಿಂದಿನ ಕಾಲವು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಳೆದೆನೊ |
 ಮುಂದಿನ ಗತಿ ಚಿಂತೆ ಲೇಶವಿಲ್ಲ || ಕುಂದಿತು ದೇಹದ ಬಲವೆಲ್ಲ | ಶಿರಿ
 ಕೃಷ್ಣ | ಮಂದವಾಯಿತು ಇಂದ್ರಿಯ ಗತಿಗಳೆಲ್ಲ || ೧ || ಆಶೆಯೆಂಬು
 ವದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಮುಟ್ಟುತಲಿದೆ | ಕಾಸು ಹೋದಡೆ ಕ್ಲೇಶವಾಗುತಿದೆ ||
 ಮೋಸವಾಡಿ ವ್ಯುತ್ಕೃ ಬಾಹೋದು ನಾನರಿಯೆ | ವಾಸುದೇವ ರಂಗ
 ದಯದಿಂದ ಪಾಲಿಸೊ || ೨ || ಜನರು ದೇಹವ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಹದ ನಾ
 ಕಂಡು | ಎನದೇಹ ಸ್ಥಿರವೆಂಬೊದೆ ತಿಳಿದು || ದಾನ ಧರ್ಮ ಬಿಟ್ಟು
 ಹರಿಯ ಧ್ಯಾನವ ಮರೆದು | ಹೀನ ವಿಷಯಂಗಳಿಗೆ ಎರಗುವೆ ಸಿರಿ
 ಕೃಷ್ಣ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೨೫. ರಾಗ ರೇಗುಪ್ಪಿ, ಆದಿತಾಳ.

ನಿನ್ನಾಜ್ಞಾದವನು ನಾ ಎನ್ನನೊಪ್ಪಿಸದೆ | ಬಿನ್ನಹ ಚಿತ್ರಿಸಿ ಎನ್ನ
 ಪಾಲಿಸೊ ಕೃಷ್ಣ || ಪಲ್ಲ || ಏಳು ಸುತ್ತಿನ ಕೋಟಿಯ ಯಮು
 ನಾಳು ಮುತ್ತಿಕೊಂಡು | ಹಾಳು ಮಾಡ್ಯರೆಂದು ಹೇಳುತಿರೆ || ಅಳು
 ಸಮಗ್ರ ಅಪಾರ ಬಲವಾಡಿ | ಕೊಳ್ಳೆ ಹೋಗದ ಮುನ್ನ ಕೊಟ್ಟು

ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು || ೧ || ಮೂರು ಆರರ ಬಾಧೆ ಆರು ಎಂಟರ ಬಾಧೆ |
 ಕ್ರೂರರೈವರ ಬಾಧೆ ಹೋರುತಿವೆ | ಆರಿಂದ ನಿರುವಾಹ ಆಗಾದು ಈ
 ನರನು | ವಿಾರಿ ಇರುವನೊಬ್ಬ ಧೀರನು ಬಲವಾಡಿ || ೨ || ಲಕ್ಷವಂಭ
 ತ್ತನಾಲ್ಕು ರಾಶಿಯೊಳು ನಾನು | ಸೂಕ್ಷ್ಮದ ಕೋಟಿಂದುಪೇಕ್ಷಿಸದೆ ||
 ಪಕ್ಷಿವಾಹನ ನೀನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೀತಾರೇ | ಅಕ್ಷಯ ಬಲವೆನಗೆ ಶ್ರೀ
 ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ರಕ್ಷಿಸೊ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೨೬. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಯಾಕೆ ವೃಂದಾವನ ಯಾಕೆ ಗೋಕುಲ ನಮಗೆ | ಯಾಕೆ ಬಂದೆಲೊ
 ಉದ್ಧವಾ || ಪಲ್ಲ || ಯಾಕೆ ಸ್ನೇಹದ ಮಾತನೇಕಮಹಿಮನು ತಾನು
 ಆ ಕುಬ್ಜಿಯನು ಕೂಡಿದ | ರಂಗ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲ ವೈಯ್ಯ
 ನಾ ಬ್ಯಾಟೆ ನಗೆನುಡಿ ನೋಟೆ ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತಲ್ಲ | ತಲ್ಲಣಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ
 ತಾಪ ವೈಯೊಳಘೆಚ್ಚಿ ತನುವು ಪರವಶವಾಯಿತು || ಎಲ್ಲರನು ಆಗಲಿ
 ಸಿದ ಋಲ್ಲ ಆಕ್ರೂರ ನಮ್ಮ ವಲ್ಲಭನ ಕರದೊಯ್ದರೆ | ಮಲ್ಲರನು
 ಮರ್ದಿಸಿದ | ಮಾವಕಂಸನ ಕೊಂದ ಸಿರಿವಲ್ಲಭನ ತೋರಿಸೆಯ್ಯ || ೧ ||
 ಆರು ದಿನವು ಆದರಿಸಿ ಆಧರ ಅಮೃತವನಿತ್ತು ಆನಂದವನು ತೋರುವ |
 ಮನಸು ಮರ್ವವ ತಿಳಿಯೆ ಕಿನಸು ದೇಹದ ಕೂಟ | ಮಧುರ ಮಾತಿಲಿ
 ದಣಿಸುವ | ರಂಗನು || ತನುಮನ ತನ್ನಧೀನದಲ್ಲಿ ದೇವ ಮುನಿವಂದ್ಯ
 ತಾನೆ ಬಲ್ಲ | ವನಜಾಕ್ಷ ವಾಸುದೇವನ ತಂದು ತೋರಿಯವನ ಕೂಡಿ
 ಸಯ್ಯ ನೀನೆ ಉದ್ಧವಾ || ೨ || ಕರುಣಾಭಿಯೆಂಬರಾ ಕಪಟೆ ನಾಟಕ
 ದವಾ | ಸರಸ ವಿರಸ ಮಾಡಿದ | ಸ್ಮರಿಸಿದವರ ಕಾಯ್ಯ ಬಿರಿದುಳ್ಳ ಶಿರಿ
 ಕೃಷ್ಣ | ಮರತನೇತಕೆ ರಂಗನೂ || ವರ ವಾಸುದೇವನ ಪದ ಭಕು
 ತಿಯೆ ಸಾಕು | ಸುರವಂದ್ಯ ತಾನೆ ಬಲ್ಲ | ನೆರೆನಂಬಿದರನ್ನೀರ ಮರತನೇ
 ಮುಡ್ಡು ರಂಗಗೆ ನೆನಹೆ ಇಲ್ಲ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೨೨. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ಛೇದಿ ಛೇದನವೆ | ನಾಚದ ತನುವೆ || ಪಲ್ಲ || ನೀಚವೃತ್ತಿಯ ಬಿಟ್ಟು
 ನೆನೆಯೊ ಶ್ರೀಹರಿಯ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಘಂಟಾನಾದಕ್ಕೆ
 ಹುಲ್ಲೆಯ ನಿವಹ | ಬಲೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದನರಿಯಾ || ನವ ಯೌವನೆಯರ
 ಕೋಕಿಲಾಲಾಪದ | ಸವಿಗಳಸದೆ ಅಚ್ಯುತನ ಕಥೆಯ ಕೇಳಾ || ೧ ||
 ಹಣ್ಣೆಂದು ಭ್ರಮಿಸಿ ಪತಂಗ ದೀಪದಿ ಬಿದ್ದು | ಉಣ್ಣುದುರಿವುದ ಕಂಡು
 ಕಂಡರಿಯಾ || ಬಣ್ಣದ ಬಾಲೆಯರ ರೂಪಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ | ಮಣ್ಣು
 ತಿನ್ನದೆ ಮಾಧವನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಾ || ೨ || ಗಾಣದ ತುದಿಯ ಮಾಂಸವ
 ಮತ್ಸ | ಪ್ರಾಣಬಿಡುವ ಅಂಗನೆಯರಧರವ || ಮಾಣದೆ ಬಯಸಿ
 ಕೂಡುವಂತೆ ಕೆಡದೆ ಶ್ರೀ | ಮನ್ನಾರಾಯಣ ನಾಮಾವೃತ ಉಂಡು
 ಸುಖಿಸೋ || ೩ || ಅಳಿಯ ದುಃಖರಿಯಾ ಕರಿಯು ಸ್ವರ್ಶನಕಾಗಿ |
 ಗುಳಿಯ ಬಿಟ್ಟದ ನೀ ಕಂಡು ಕಂಡರಿಯಾ || ಲಲನೆಯಾಲಿಂಗನ ಕೆಳ
 ಸದೆ ಶ್ರೀ | ಲಲನೇಶನಂಘ್ರಿಯನಪ್ಪಿಕೊ ಮನವೇ || ೪ || ಅಳಪರಿಮಳ
 ಕಾಗಿ ನಳಿನದೊಳಗೆ ಸಿಲುಕಿ | ಉಳುವಂಗನೇರ ಸಂಗವ ಬಯಸಿ ||
 ಅಲಸದೆ ವರದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿಯೊಳಿಪ್ಪ | ತುಳಸಿಯ ನಾಘ್ರಾಣಿಸು
 ಕಂಡ್ಯ ಮನವೇ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೨೩. ರಾಗ ಕೇದಾಗೌಳ, ಅಟಿತಾಳ.

ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಮಾರಿಗೆ ಸಿಲುಕಿದೆ || ಪಲ್ಲ || ಕಂಸಾರಿ ಕರುಣದಿಂದೆನ್ನ
 ನೋಡಯ್ಯ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಬಲಿಗಾಯತವಾದ ಕುರಿ ಮೆಲುವಂತೆ
 ಹೆಡೆ | ತಲೆ ಮೃತ್ಯುವನರಿಯದೆ ಮತ್ತನಾಗಿವೆ || ೧ || ಕಂಡು ಕಂಡು
 ಪತಂಗವು ಕಿಚ್ಚಿನೊಳು ಬೀಳುವಂತೆ || ಕಂಡಕಂಡ ಹೇಯ ವಿಷಯಂ
 ಗಳಿಗೆರಗುವೆನಯ್ಯ || ೨ || ಪತಿಯಿರಲು ಸತಿಗನ್ಯಾದರಿಸುವಂತೆ ಕಂಡ
 ಕಂಡ || ಗತಿನೀನಿರಲು ಅನ್ಯವೆ ಗತಿಯೆಂಬೆನೆಯ್ಯ || ೩ || ಒಂದು
 ಮೊಲಕೆ ಆರು ಹುಲಿ ಬಂದೆಡರುವಂತೆ || ಬಂದೆಳವುತಲಿದೆ ಅರಿಷಡು
 ವರುಗವು || ೪ || ಜಲಕ್ಕಾಗಿ ಕೋಡಗ ಪಾಟುಬಡುವಂತೆ |

ಭೂಲೋಗರಿಗಾಗಿ ನಾ ತೋಳಲಿ ಬಳಲುವೆ || ೫ || ಶುಕನ ಓದುಗಳಂತೆ
ಯೆನ್ನ ಓದುಗಳೆಯ್ಯೆ || ಅಕಟಕಟನೆನಗೆ ಬಂಧವಾಯಿತು ನೋಡೊ ||
|| ೬ || ಮಿಂದು ನಿಂದಾನೆ ಹುಡಿಯ ಹೊಯ್ದು ಕೊಂಬುವಂತೆ || ಮಂದ
ಮತಿಯಾದೆನೆಯ್ಯೆ ತಂದೆ ಕರುಣಿಸೊ ಕೃಷ್ಣ || ೭ || ಶ್ರೀಃ ||

೨೯. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಟತಾಳ.

ಲಿಲಾಭಸಾಲದೆ | ಇಂಥ | ಲಾಭಸಾಲದೆ | ಪಲ್ಲ || ಲಾಭವಿದೆ ಮಿಕ್ಕ
ದೊಂದು ಲಾಭವು ಲೆಖ್ವವು ಹೇಳಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ನರಹರಿದಾಸರ
ಚರಣ ಸೇವೆಯು ಎಂಬ | ಹರಿಚಂದನಕೆ ಸಾಕಿದ ಮಾರನಂತಿಪ್ಪ
ದೊಂದು || ೧ || ಹರಿಚರಿತಾಮೃತ ಸವಿಗೆ ಕಿವಿ ಮೆಚ್ಚಿ || ಪರಿಮಳಕರ
ಗುವ ಮರಿದುಂಬಿಯಂತಿಪ್ಪ || ೨ || ಜಲಜನಾಭನ ಚೆಲುವಿನ ಜಲ
ನಿಧಿ || ಯೊಳಗೆ ಎನ್ನ ಕಂಗಳು ವಿನಾಂತೆ ಲೋಲಾಡುವ || ೩ ||
ನಳನಾಕ್ಷನ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಮನಮೆಚ್ಚಿ ಮರಿಯದೆ | ಎಳೆಗರು ತನ್ನ
ತಾಯ ಹಲುಬುವ ಪರಿಯಿಪ್ಪ || ೪ || ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಭಕುತಿ ಸುಧೆಸವಿಗೆ
ಮುಕ್ತಿಯು | ಸರಿಯಲ್ಲ ಸಾರನೆಂದು ಹರಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿಪ್ಪ || ೫ ||

೩೦. ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ದ್ವಿದಿಯಾರೊ | ಗುರುವೆ | ನಿಮಗೆ ಸಮರ್ಪರೊ || ಪಲ್ಲ || ಮದನ
ಗೋಪಾಲನ ಪ್ರಿಯ ಜಯರಾಯಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ವ್ಯಾಸಮಂತ್ರಗ
ಳೆಂಬ ಮಂದರವನು ನೇದ | ರಾಸಿಗಳೆಂಬ ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿಯೊಳಿಟ್ಟು ||
ಶ್ರೀಸರ್ವಜ್ಞರ ವಾಕ್ಯಪಾಶದಿ ಕಟ್ಟಿ | ಭಾಸುರ ನ್ಯಾಯ ಸುಧಪಡದ್ಯೋ
ಯತೀಂದ್ರ || ೧ || ಕುಟಿಲ ಮತಗಳೆಂಬೊ ಪಟು ಅಂಧಕಾರಕ್ಕೆ | ಪಟು
ತರತತ್ವ ಪ್ರಕಾಶಿಕೆಯೆಂಬ || ಚಟುಲಾತಪದಿಂದ ಬಂಡಿಸಿ ತೇಜೋ |
ತೃಟದಿ ಮೆರೆದ ಬುಧಕಟಕಾಬ್ಬ ಮಿತ್ರ || ೨ || ನೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಂಬ
ಶೃಂಗಗಳಿಂದ | ಸು | ಧಾದಿ ಗ್ರಂಥಗಳೆಂಬ ಸ್ತನಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ ತತ್ವ ||
ಬೋಧಿನಿಯೆಂಬ ದುಗ್ಧಶಿಷ್ಯವತ್ಸಗಳಿಗೆ | ಆದರದಿಂದ ಇತ್ತ ಯತಿ

ಸುರಧೇನು || ೩ || ವನಜನಾಭನ ಗುಣಗಳು ಸರ್ವಜ್ಞ | ಮುನಿಕೃತ
 ಗ್ರಂಥ ಅವನಿಯೊಳಡಗಿ || ೪ || ಜ್ಞನರಿಗೆ ಟೀಕಾಜನರಿಂದ ತೋರಿಸಿ | ಘನ
 ಸುಖ ಸಾಧನ ಮಾಡಿದ ಧೀರಾ || ೫ || ಕಡು ಗರ್ಜಿಸುವ ಕೇಸರಿಯಂತೆ
 ವಿಮ್ಬವಾದ | ಗಡಣಿಯ ಕೇಳುತ ನುಡಿಯೊಂದಾಡಲು || ಗಡಗಡ ನಡು
 ಗುವ ಮಾಯಿಗೋವಾಯುಗಳು | ಅಡವಿಯೊಳಡಗಿ ನಿನ್ನ ಭೀತಿ
 ಯಲಿ || ೬ || ಅಮಿತ ದ್ವಿಜಾವಳಿ ಕುಮುದಗಕರಳಿಸಿ | ವಿಮತರ ಮುಖ
 ಕಮಲಂಗಳ ಬಾಡಿಸಿ || ಸ್ವಮತರ ಹೃತ್ತಂತಾಸಗಳೋಡಿಸಿ | ವಿಮಲ
 ಸುಕೀರ್ತಿಯ ಪಡದಿಯೋ ಚಂದ್ರಾ || ೭ || ಅರ್ಥಮಂದಾರ ವೇದಾರ್ಥ
 ವಿಚಾರ ಸ | ಮರ್ಥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪಾದಾಂಬುಜಲೋಲ || ಪ್ರತ್ಯ
 ಛಿಮತ್ತೇಭ ಕಂಠೀರವಾಕ್ಷೋಭ್ಯ | ತೀರ್ಥಕರಜ ಜಯತೀರ್ಥಯ
 ತೀಂದ್ರ || ೮ ||

ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೩೧. ರಾಗ ಕಾಂಬೋದಿ, ಅಟತಾಳ.

ನುನೆಂಬೆ ನಿನ್ನ ಕರುಣಪಡೆವ ಪರಿಯಾ || ಪಲ್ಲ || ಶ್ರೀಮ | ದಾನಂದ
 ತೀರ್ಥಾರ್ಯ ಹರಿಕಾರ್ಯ ಧುರ್ಯ || ಅನುಪಲ್ಲ || ವಾರಿಧಿಯ
 ಗೋಷ್ಠಾದ ನೀರಂತೆ ದಾಟಿ ಅಂದು | ಮಾರುಮಲತಾಕ್ಷನ ಮುರಿದು
 ಮೆರೆದೆ || ಸಾರಿ ಬಹ ರಕ್ತಸರ ಗೆಲಿದು ನೀ ನಿಂದು | ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದೆ
 ಭವಾಂಬುಧಿಯ ದಾಟಿಸಿದೆ || ೧ || ದಾನವನ ಅಶೋಕವನವ ಕಿತ್ತಾಡಿ |
 ಶ್ರೀನಾಥನೆನುತ ಲಂಕೆಯನುರುಪಿದೆ || ದಾನವರಶೋಕವನಗಳ ಬೇರ
 ಕಿತ್ತುತಂದು | ದಾನವಾರಿಯ ಪುರವ ಪೂರೈಸಿದೆ || ೨ || ಬೇಗ ಸಂಜೀ
 ವನವ ತಂದು ನೀ ಹೊರಟೆ | ನಾಗಪಾಶದಿ ನೊಂದೆ ಕಪಿಕಟಕವ ||
 ಈಗ ಶ್ರೀಹರಿ ಭಕುತಿ ಸುಧೆಯನೆರೆದು ಸಲಹಿದೆ | ರಾಗದಿಂ ಭವಪಾಶ
 ಬದ್ಧಜನರುಗಳ || ೩ || ಮೂಲ ರಾಮಾಯಣವ ಪಾಡಿಪಾಡಿ ಅಂದು |
 ಓಲಾಡಿ ಹರಿಭಕ್ತಿ ಸಾಗರದೊಳು || ಈ ಲೋಕದೊಳಗೆಲ್ಲ ಅದರ
 ಸಾರವ ಬೀರಿ | ತೇಲಿಸಿದೆ ಭವಾಬ್ಧಿ ಮಗ್ನಜನರುಗಳ || ೪ || ಹತ್ತು

ದಿಕ್ಕನು ಗೆಲಿಮ ರಾಜಸೂಯದಿ ಹರಿಯು । ಚಿತ್ತ ಬರಲಗ್ರಪೂಜೆಯ
ಮಾಡಿದ ॥ ಹತ್ತಿರತು ಮತ್ತೊಂದು ದುರ್ಭಾಷ್ಯಗಳ ಜರೆದು । ವಿಶ್ವ
ರಸಿದ್ಯೋ ಭಾಷ್ಯದಗ್ರಪೂಜೆಯನೂ ॥ ೫ ॥ ದ್ರೌಪದಿಯ ಸಂತವಿಟ
ನೆಂದು ಮುಡಿಪಿಡಿದ । ಪಾಪಿ ದುಶ್ಯಾನನ ಬಸುರ ಬಗೆದೆ ॥ ಪಾಪಿ ಜನ
ರೆಳದೊಯ್ಯೆ ವೇದಾಂತ ದೇವಿಯರ । ಶ್ರೀಪತಿಯು ಸೇರಿಸಿದ ಭಾವವರಿ
ತೆಂದೂ ॥ ೬ ॥ ಅಂದು ಕಲಿಯಂಶ ದುರ್ಯೋಧನನ ಸಂದುಗಳ । ಕುಂ
ದದೆ ಮುರಿದೆ ಗದೆಯಿಂದ ನೀನು ॥ ಇಂದು ಕಲಿಯನೇಕಶಾಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರಗ
ಳಿಂದ । ಕೊಂದೆಳದೆ ಹರಿಯು ಮಂಡಲದೊಳು ನೀನು ॥ ೭ ॥ ಶ್ರುತಿಪಂ
ಕಜಗಳರಳೆ ಅಜ್ಞಾನ ತತಿಯೋಡೆ । ಗತಿಯಡಗೆ ವಿಭ್ಯಾವಾದಿ ಜೋರರ ॥
ಕು । ಮತಗಳು ಮುರಿಯೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಕಾಣಿಸಲು । ವಿತತವಾಯಿತು
ನಿನ್ನ ಪ್ರಭೆಸೂರ್ಯನಂತೆ ॥ ೮ ॥ ಜ್ಞಾನಚಂದ್ರಿಕೆ ಹೊಳೆಯೆ ಭಕ್ತವಾ
ರಿಧಿಯುಕ್ಕೆ । ದಾನಚಕೋರನಲಿಯೆ ವಿಷ್ಣುವಾರ್ಗ ದೊರಿಯೆ ॥
ಮಾನವರ ಭಯವೋಡೆ ತಾಪತ್ರಯಗಳಡಗೆ । ನೀನುದಿಸಿದೆ ತೀರ್ಥೇಂದು
ಕೃಷ್ಣನೊಪ್ಪೆ ॥ ೯ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೩೨. ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ, ಅಟಿತಾಳ.

ಎಂದೆಂದೆನ್ನ ಮನದಿಂದ ಅಗಲದಿರೊ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನಂದನಂದನನೆ
ಅನಂದ ಮೂರುತಿಯೆ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಬಹುಕಾಲ ನಿನ್ನ ಶ್ರವಣವೆಂಬ
ಪೊನ್ನೋರೆಯು । ಬಹುಮಾನದಿಂದ ಯೆನ್ನ ಕಿವಿಯಲಿಟ್ಟು ॥ ಮಹಿಮ
ಮಂಗಳ ಸೂತ್ರವೆಂಬ ದಾಸ್ಯವನಿತ್ತು । ಮಹದಾನಂದದಲಿ ಯೆನಗೆ
ಕಟ್ಟಿದ್ಯಾಗಿ ॥ ೧ ॥ ಸುಲಲಿತ ಸೌವರಣ ಮೊದಲಾದ ಭೂಷಣವಿತ್ತು ।
ಬೆಳಸಿದೆ ಬನವಾಸಖೇದದಿಂದ ನೀನು ॥ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದ ಸುಜ್ಞಾನವೆಂಬಾ
ನಿಧಿಯೊಳಿಟ್ಟು । ಜಲಜಾಕ್ಷ ಒಲಿಸೆನ್ನ ಸೆರಗಪಿಡಿದೆಳೆದೆಯಾಗಿ ॥ ೨ ॥
ಎಲ್ಲ ನೀನೆಲಸಿದಲ್ಲೆನಗೇನು ಇನಿತಿಲ್ಲ । ಬಲ್ಲೆ ನೀ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕನೆಂಬು
ದನೂ ॥ ಸಲ್ಲದು ಮುನಿಸೆನ್ನೊಳು ಕೃಷ್ಣ ನೀನಗೆ ಇಂ । ತಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕರ
ಹಿಡಿದೆಳೆದೆಯಾಗಿ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೩೩. ರಾಗ ರೇಗುಪ್ಪಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ರೌಣದೆ ನಿಲ್ಲಲಾರೆ. ಕಮನೀಯ ಮೂರುತಿಯ | ಪ್ರಾಣೇಶನನು ತೋರೆ
 ಗಣೆಯೆ || ಪಲ್ಲ || ಮಾಣಕೃ ಪದಕವನು | ಮನ್ನಿಸೆ ನಿನಗೀವೆ | ಜಾಣೆ
 ಕೃಷ್ಣನ ತೋರೆ ಗಣೆಯೆ | ಅನುಪಲ್ಲ || ಮಕರ ಕುಂಡಲ ಧರನ |
 ಮಕರ ಧ್ವಜ ಪಿತನ | ಮಕುಟ ಭೂಷಣನ ತೋರೆ ಗಣೆಯೆ || ಮಕ
 ರಾಕ್ಷ ಸಂಹರನ | ಮಕರಾಂ ರಕ್ಷಕನ | ಮಕಂ ಶಿಕ್ಷಕನ ತೋರೆ
 ಗಣೆಯೆ || ೧ || ಇಂದುಕುಲ ಪಾವನನ | ಇಂದುರವಿ ಲೋಚನನ |
 ಇಂದು ನೀ ಕರತಾರೆ ಗಣೆಯೆ || ಇಂದು ಶೇಖರನುತನ | ಇಂದಿರಾ
 ರಮಣನ | ತಂದು ತೋರೆ ಮುದ್ದು ಗಣೆಯೆ || ೨ || ಒಂದು ನಿಮಿಷವು
 ಒಂದು | ಯುಗವಾಗಿ ತೋರುತಿದೆ | ಸೌಂದರ್ಯವತಿ ತೋರೆ
 ಗಣೆಯೆ | ಮಂದಮಾರುತ ಸೋಕೆ | ಮರುಳು ಗೊಂಡೆನೆ ಯೆನ್ನು |
 ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಕರತಾರೆ ಗಣೆಯೆ || ೩ || ಕಾಯಜನ ಬಾಣದಲಿ |
 ಕಾಯವೆಲ್ಲವು ಬಹು | ಘಾಯವಾದವು ನೋಡು ಗಣೆಯೆ | ಮಾಯೆ
 ಗಳ ಮಾಡದೆ | ಮಮತೆಯಿಂದಲಿ ಯೆನ್ನು | ನಾಯಕನ ಕರತಾರೆ
 ಗಣೆಯೆ || ೪ || ಪಂಕಜೋದ್ಯವ ಪಿತನ | ಪಂಕಜ ಲೋಚನನ |
 ಪಂಕಜನಾಭನ ತೋರೆ ಗಣೆಯೆ || ಪಂಕಜೋದ್ಯವ ಶಿರಿ | ಕೃಷ್ಣನ ಪಾದ
 ದೊರಕಿತು | ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ತೋರೆ ಗಣೆಯೆ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೩೪. ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ, ಅಟಿತಾಳ.

ಯಲವು ಪರಿಯಲಿ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಸೇವಿಸುವ ಗೋ | ಕುಲದ ತರುಣಿ
 ಯರ ಪುಣ್ಯವಿನ್ನೆಂತೋ || ಪಲ್ಲ || ಮಲಿನವಳಿದು ಜಲವೆರೆದು ಗಂಧವ
 ಪೂಸಿ | ಕೆಳಗೆ ಕರ್ಪೂರ ತುಂಬಿ ಕಸ್ತೂರಿಯ || ಅಲತಿಗಸಾಧ್ಯ ಕೆಂಪುಳ್ಳ
 ಅಂಗಕ್ಕೆ ದೇವ | ಮಲಗುವ ಮನೆಯೆಂದು ಹಿತದಿ ಶೃಂಗರಪದು || ೧ ||
 ಜ್ಯಾಮುಡಿ ಚಾಮರ ಸುವಸನ ಮೇಲ್ಗಟ್ಟು | ಹಾರವೆ ಕನ್ನಡಿ ಸಾಲು
 ಗಳು || ಊರು ಬಾಳೆಯ ಕಂಬ ಶೆರಗ ಪತಾಕೆಯು | ಮಿಾರಿದನಿಲಗಳೆ
 ಕುರುಜುಗಳಂತಿರೆ || ೨ || ಕರಪಲ್ಲವ ನರಬೀಗು ಸುಮಗಳಾಗಿ ಬೆ |

ಮರು ಮರಂದ ಜಾಲದಂತಿರೆ || ವರಬಾಹುಲತೆಯಲಿ ರಾಮಚಂದ್ರ |
 ವರಿನಾ ಸಿಲುಕಿ ನೀ ಬಿಂಬಾಧರ ಧರಾವೆನುತ || ೩ || ಅತಿಆತಿ
 ಮೃದುವಾದ ತನುವೆನ್ನ ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆ ಉ | ನ್ನತವಾದ ಭುಜವೆರಡು
 ವೊರಗೂ || ಹಿತವಾದ ಕುಚಯುಗ ಬಟುತಿಮಿಗಳೂ ಅ | ಚ್ಯುತಗೆ
 ತಮ್ಮೊಡಲೆ ಶಯ್ಯಾದಂತೊಪ್ಪಿರೆ || ೪ || ನೊಗವೆಂತೊ ತಿಂಗಳ ತಳಿಗೆ
 ಯೊಳಗೆ ನಯ | ನಗಳೆಂಬೊ ಬಟುವಾರತಿ ನೇಹದಿ || ಸೊಗಸುವ
 ಕಂಗಳ ಪ್ರಭೆ ದೀಪವೆನಲು | ಖಗವಾಹನ ಕೃಷ್ಣಗೆ ಚಂಚಲನೋ
 ಟವಾರತಿಯೆತ್ತಿ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೩೫. ರಾಗ ಮುಪಾರಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣಯೆಂದು ಮೂರುಭಾರಿ ನೆನೆಯಿರೋ ಸಂ | ತುಷ್ಟ
 ನಾಗಿ ಮುಕುತಿಕೊಟ್ಟು ಪಾತಕ ಭರವಾ ಪೊರಿನಾ || ಪಲ್ಲ || ಕಮಲ
 ನಾಭನ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೆರಿಯಿರೋ || ಯಮನ ಭಟರು
 ಕಂಡು ಅಂಜಿ ಅಡವಿಗೆವೋಡುವರೋ || ೧ || ಸಕಲವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪಠಿಸಿ
 ಸಾರವನ್ನು ತಿಳಿದರೇನು || ಮಕರಕುಂಡಲಧರನ ನಾನುಕೆ ಮಾತ್ತ ಸರಿ
 ಯಿಲ್ಲವೋ || ೨ || ಜನ್ಮಮುಕ್ತಿ ಮಧ್ಯಮತವ ಅನ್ನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯಿರೋ ||
 ಒಮ್ಮನದಿ ಸಿಂಕೃಷ್ಣ ತನ್ನ ಲೋಕವ ಕೊಡುವನು || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೩೬. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ವೃಂದಾವನದಿ ನೋಡುವ ಬಾರೆ | ಗೋ | ವಿಂದನಾಡುವ ಸಂದಣಿ
 ಸಾಲದೆ ಸಖಿ || ಪಲ್ಲ || ಮುನಿಗಳ ತರು ಸಕ್ಷಿ ಮೃಗಂಗಳಾಗಿರೆ | ಸನ
 ಕಾದಿಗಳು ಗೋವುಗಳಾಗಿರೆ || ಅನಿಮಿಷರೆಲ್ಲರು ಗೋಪಾಲಕರಾಗಿ |
 ದನುಜಾಂತಕನು ಮನುಜನಂತಾಗಿರೆ || ೧ || ತಳಿತ ತೋರಣದಿಂ
 ತಂಪಿನ ನೆರಳಿಂ | ಮಳೆಯಾಗಿ ಸುರಿವ ಮಕರಂದ ಜಲದಿಂ || ಫಲ

ವುಂಜಗಲಿಂ ಶುಕ ಚಾಟುಗಲಿಂ । ನಳಿನನಾಭನನುಪಚರಿಸ ತರುಗ
 ಕೆಲ್ಲ ॥ ೨ ॥ ತಳಿತಿರುವ ಸಲೆ ತಮತಮ ಜಾತಿಯ । ಉಳಿದಾ ನಲಿದು
 ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ತೆರೆಯುತ್ತ ॥ ನಳಿನನಾಭನ ವೇಣುನಾದಕೆ । ಮುಳುಗಿ
 ಮುನಿಗಳಂತಿಪ್ಪಪಕ್ಷಿ ಜಾತಿಗಳೆಲ್ಲ ॥ ೩ ॥ ಚಿತ್ತಜನ್ಮಿಯನ ವೇಣುನಾ
 ದಕೆ । ಎತ್ತಿದ ಕಿವಿಯಿಂದ ಸವಿಯುತಲಿ ॥ ಮತ್ತಾದ ಸುಖಜಲ ಕಡ
 ಲಾಗಿ ಹರಿಯಲ್ಲಿ । ಚಿತ್ರದಂತಿಪ್ಪವು ತುರುವಿಂಡುಗಳೆಲ್ಲ ॥ ೪ ॥ ರಂಗ
 ಪಾದನಖಂಗಳ ಬಿಳಕಿಗೆ । ತುಂಗ ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆ ಒಸರೆ ಸಲೆ ॥
 ಹಿಂಗದೆ ಹರಿದು ಕಾಳಿಂದಿಯ ಕೂಡಲು । ಗಂಗೆ ಯಮುನೆಯ ಸಂಗ
 ದಂತಿರೆ ॥ ೫ ॥ ಸರಸಿಜನಾಭನ ನಗೆಮುಖ ಜೆಂದುಟಿ । ವರ ಕೌಸ್ತುಭ
 ವೆಂಬೊ ಬಾಲರವಿಯೂ ॥ ಎರಡು ಕಣ್ಣು ಚಕೋರಚಕ್ರವಾಕ ।
 ಇರುಳು ಹಗಲಯೆಂದು ಹೋರ್ಯಾಡುತಿಪ್ಪವು ॥ ೬ ॥ ಹರಿಯ
 ಕೊಳಲಧ್ವನಿ ಅತಿಮೋಹನಕರ । ತರು ಮೊಗೆಗಳು ಉಲುಕಿದ
 ವಾಗಾ ॥ ನಿರಜರ ದಿವ್ಯ ಸರಸಕರದಿಂ । ತೊರೆಗಳ ಸಲಹದ ನೆಪ
 ದಿಂದಾ ನಲಿವ ॥ ೭ ॥ ಅಳಿಗಳು ಗಾನದಿಂದೊಲಿದೊಲಿದಾಡುವ ।
 ಹಲವು ವನದ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ ॥ ಹೊಳೆವ ಕುಂಡಲರವಿ ತಾಳ ಮೇಳಕೆ ।
 ನಲಿನಲಿದಾಡುವ ವನನೀರುಗಳೆಲ್ಲ ॥ ೮ ॥ ನಳಿನಳಿಸುವ ವನಮಾಲೆಯ
 ಬಾಪ್ಪ । ಪೊಳೆವ ಪೊಂಬಟ್ಟಿ ಮಿಂಚು ವೇಣುನಾದಾ ॥ ಎಳೆಯ ಗರ್ಜಿತ
 ಮೇಘಶ್ಯಾಮನಾದ ಕೃಷ್ಣ । ಮಳೆಮೇಘವೆಂದು ಚಾತಕ ನಲಿ
 ಯಲೂ ॥ ೯ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೩೭. ರಾಗ ಜುಂಜೋಟಿ, ಅದಿತಾಳ.

ಬೌದೋ ಸೇರೋ ಯೆಲೊ ಜೀವ । ಮಾರನೈಯನ ಬಿಡದೆ ನೀನು ॥
 ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಘೋರವಾದ ಸಂಸಾರಕಿನ್ನು ತಾರಕ ಕಮಲಾ ದೇವನು ॥
 ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಸುಲಭರಿಗೆ ಸುಲಭನಿವನೂ । ನಳಿನನಾಭನು ತ್ರಿಜಗ
 ದೊಳಗೆ ॥ ಎಳೆಯ ತುಲಸಿ ದಳಗಳನು ನಲಿಯುತಲರ್ಚಿಸಿ । ಒಲುಮೆ
 ಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ॥ ಒಲಿದು ಕೊಡುವ ದೇವನಿವನು । ಬಲಿಯ

ಸಲಹಿವಂತೆ ಭಕ್ತರ ಸಲಹುವನು ಕಾಣೆರೋ || ೧ || ಕಮಲನಾಭನ
 ಪಾದಕಮಲಗಳನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ | ಕಮಲಗಳನು ತಂದು ಕರಕಮ
 ಲದಲರ್ಚಿಸುವೆ || ಕಮಲಪತಿಯ ತನ್ನ ಹೃತ್ಕಮಲದೊಳಗೆ ಇಟ್ಟು
 ಕೊಂಡು | ಕಮಲಜೆಯನ್ನು ಮುದದಿ ಕಮಲಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಸೇರನೇ || ೨ ||
 ತೊಡೆಯನೇರ ಬಂದ ಮಗನ | ಮಡದಿ ದುಷ್ಟಮಾತ ಕೇಳಿ | ಕಡೆಗೆ
 ನೂಕಿ ತಂದೆ ತನ್ನ | ಪಡದ ತಾಯ ಹೇಳಲು ಯೆ || ನ್ನೊಡೆಯ
 ಪಾಲ್ಗಡಲಿನಲ್ಲಿಹನು | ತಡವು ಮಾಡದೆ ಪೂಜಿಸುಯೆನಲು || ದೃಢ
 ಭಕುತಿಯಿಂದ ಧ್ರುವನು ಪೂಜಿಸೆ | ಪಡೆದುದಿಲ್ಲವೆ ರಾಜ್ಯವಾ || ೩ ||
 ಕರಿ ಮಕರಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ | ಸಲಹುವರ ಕಾಣೆನೆಂದು ಪುರಿ || ಅರಸು
 ಕಾಯೊ ಯೆನ್ನು | ಕರುಣದಿಂ ಮೊರೆಯಿಡೆ || ಉರಗ ಮಂಚದಿಂದ
 ಧುಮುಕಿ | ಗರುಡವಾಹನನಾಗಿ ಬಂದು | ಭರದಿ ಚಕ್ರವಿತ್ತು ಮಕರಿಯ
 ನರಿದು ಕರಿಯ ಕಾಯ್ದನೆ || ೪ || ದುಷ್ಟ ದುರ್ಯೋಧನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ
 ಪಾಂಡವರು ತನ್ನ || ಕಷ್ಟಪಡಿಸೆ ಮನದಲೊಮ್ಮೆ | ವಿಷ್ಣು ಸಲಹೊ
 ಯೆನಲು | ನಷ್ಟವಾದ ಕುರುಕುಲವನ್ನು | ಕುಟ್ಟಿಬಿಸುಟು ಬೇಗದಿಂದ
 ಉ | ತೃಪ್ತ ಮನಸ್ಸರು ಕೃಷ್ಣನು ಅವನಿಗೆ ಪಟ್ಟಿಗಟ್ಟಿದಿಲ್ಲವೆ || ೫ ||

೩೮. ರಾಗ ಕಾಂಬೋದಿ, ಅಟತಾಳ.

ಹೊಂದಿನ ಪಾತಕ ಪರಿಹರ | ಪಲ್ಲ || ದುರಿತಾರಿ ಕರುಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣ
 ಮನುಜಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಗಂಗೆ ಮೊದಲಾದ ತೀರ್ಥಂಗಳೆಣೆಯೆ | ಶ್ರೀ |
 ರಂಗ ಮೊದಲಾದ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಸರಿಯೆ ಉ || ತ್ತುಂಗ ಜಪತಪ ಹೋಮ
 ಗಳಿದರೆ | ಭು | ಜಂಗಶಾಯಿ ದಿಸಮೊಂದುಪವಾಸಕ್ಕೆ || ೧ || ಹಿಂದೆ
 ಮಾಡಿದ ಪಾತಕನಾಶವು | ಇಂದು ಮಾಡುವ ಸುಕೃತಕ್ಕೆ ಬೆಳವು ||
 ಮುಂದಣ ಮುಕುತಿಗೆ ಕಲ್ಪಲತೆಯೂ | ಇಂದಿರೇಶನ ದಿನದಿ ಉಪವಾ
 ಸವೂ || ೨ || ರುಕುವಾಂಗದ ಮೊದಲಾದ ಭಕತರೆಲ್ಲ | ಸಕಲವು
 ಬಿಟ್ಟು ಏಕಾದತಿಯೆ || ಭಕುತಿಯಿಂದಲಿ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ |
 ಮುಕುತಿಯ ಸೂರೆಗೊಂಡದನರಿಯಾ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೩೯. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ಲೆರು ನಿನಗಿದರೊ ಅಖಿಳ ಧಾರುಣಿಯೊಳಗೆ || ಪಲ್ಲ || ಪರಮ | ಕಾರು
ಣಿಕ ಗುರುಮಧ್ಯ ಜಾರುಚರಿತಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಆರೊಂದು ವೈರಿಗಳ
ತಂದು ವೈಷ್ಣವರಿಗೆ | ಆರೆರಡು ಉರ್ಧ್ವವುಂಡ್ರಗಳನೆ ಇತ್ತು || ಆರು
ಮೂರರ ಮೇಲೆ ಮೂರಧಿಕ ಕುಮತಗಳ | ಬೇರರಿಸಿ ಕಿತ್ತೊಮ್ಮೆ
ಬಿಸುಟ ಧೀರಾ || ೧ || ಆರು ನಾಲ್ಕು ತತ್ವದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳೊಡೆಯ |
ಮಾರುತಿಯ ಮೂರನೆಯವತಾರನೆನಿಸಿ || ಆರುಐದರ ಮೇಲೆರಡಧಿಕಾ
ಲಕ್ಷಣವುಳ್ಳ | ಮೂರುತಿಯೊಳೊಪ್ಪುತಿಹ ಮುನಿವರೇಣ್ಯ || ೨ ||
ಆರಾರು ಮೇಲೊಂದು ಅಧಿಕ ಲೇಖದಿ ಗ್ರಂಥ | ಸಾರವನು ರಚಿಸಿ
ಸಜ್ಜನರಿಗೊಲಿದೂ || ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಭೇದ ಪಂಚಕವ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಉ |
ದಾರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ದಾಸರೊಳು ಮೆರೆದೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೪೦. ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ, ಝಂಪತಾಳ.

ಲಾಭವಹದು ಹರಿಕಥಾವ್ಯತ || ಪಲ್ಲ || ಪದಮ | ನಾಭನ ಪದದ
ಪಥದಿ ಹವುದು ಸಜ್ಜನ ಗಣಕೆ ಸತ್ಯ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳ
ಜರಿದು | ಜರಿದು ತಾಪತ್ರಯವ ಕಳದು || ಮುರಹರನ ಪದದ ಪಥದಿ |
ಇರಿಸು ಸಜ್ಜನ ಗಣಕೆ ಸತ್ಯ || ೧ || ಏಳುದಿನವು ಪರೀಕ್ಷಿತನು | ವೇಳೆ
ಯರಿತು ಹರಿಕಥೆಯ || ಕೇಳಿ ಮುಕ್ತನಾದ ಮೇಲೆ | ಕೇಳದ ಕಥೆಯು
ಕೇಳಬೇಕು || ೨ || ಎರಡು ಘಳಗೆ ಬಟ್ಟಂಗರಾಯ | ಕರಣವುಟದಿ
ಕೃಷ್ಣನ ಕಥೆಯು || ಸ್ಮರಿಸಿ ಮುಕ್ತನಾದ ಮೇಲೆ | ನಿರುತ ಕಥೆಯು ಕೇಳ
ಬೇಕು || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೪೧. ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ತೊಂಡನ ಕಂಡು ನಾ ಬಿನ್ನೈಸುನೆನು || ಪಲ್ಲ || ವರ | ಪಾಂಡವ ಪ್ರಿಯ
ಈತಪ್ಪ ಕಾಯಯ್ಯ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಹರಿ ನಮ್ಮ ನಾಮವೆಂಬ ಕಾಮ

ಧೇನುವಿಗೆ । ದುರತದೊಂಡಿಲಿ ಮೇವುಪಟ್ಟರೆ । ಭವಾಂಬುಧಿ । ಅರಸಿ
ಕುಡಿದ ನೀರು ಯರದು ಯೆನ್ನಲ್ಲದೆ । ಭರಿತವಾಗದ ಬೇರೆ ಅರಸಲೇ
ತಕೆ ಹರಿಯೆ ॥ ೧ ॥ ಮುನಿಗಳ ಮನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ । ಘನ ಭಕ್ತಿಪಾ
ಶದಿ ಸಿಲುಕಲೇಕೆ । ಯೆನಮನ ಚಂಚಲದುಯ್ಯಾಲೆ ಇರಲು । ನಿನ
ಮನ ಬಂದಂತೆ ತೂಗಾಡಲಾಗದೆ ಹರಿ ॥ ೨ ॥ ಕರ್ಣದ ರಂಧ್ರವ
ಪೊಕ್ಕು ನಿನ್ನ ವರಪಾವನ । ಯೆನ್ನ ಪಾಪದಿ ಕಳವಳಿಸಲೇಕೆ ॥ ಎನ್ನೊ
ಳಹೊರಗೆ ಪಾಪದ ರಾಶಿ ತುಂಬಿರಲು । ನಿನ್ನ ಮನಬಂದಂತೆ ಸೂರೆ
ಗೊಳ್ಳೊ ಕೃಷ್ಣ ॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೪೨. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಅಟತಾಳ.

ನಿದ್ರೆಬರುತಿದೆ । ಯೆನಗೆ । ನಿದ್ರೆಬರುತಿದೆ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನಿದ್ರೆಬರುತದೆನೆಗೆ
ಅನಿ । ರುದ್ಧನ್ನ ಸೇವೆಗೆ ವಿಘ್ನಬಡಿಸುತ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಅಸ್ತಮಾನ ಉದ
ಯವಾಗುವ ತನಕ । ಸ್ವಸ್ಥದಿ ಪಗಡೆ ಪಂಥವನಾಡುತ ॥ ಎಸ್ತಾರದಿಂ
ದಲಿ ಬೇರೆ ಕುಳಿತಾ । ಪುಸ್ತಕ ಬಿಚ್ಚಲು ಮಸ್ತಕ ಬಾಗುತ ॥ ೧ ॥ ಹರಿ
ಕಥಾಶ್ರವಣ ಮಾಡುವೆನೆನುತ । ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಲು ॥ ಕರಿ
ಗಣ್ಣಿಂದ ನೋಡುತ । ಕೊರಳ ಸ್ಮರಣೆ ತಪ್ಪಿ ಗುರುಗುರುಯೆನುತಲಿ ॥
२ ॥ ಇಲಿಗೆ ಬೆಕ್ಕು ಸಾಧಿಸುವಂದದಿ । ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ ನಿದ್ರೆಯು ।
ಚಲದಿ ವ್ಯಥೆಯಪಡಿಸುತಿದೆ । ಉಳುಹೊ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಯೇಕಾದಶಿ ॥ ೩ ॥

೪೩. ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಎನ್ನ ಮನ ಕಂಡಕಡೆಗೆ । ಎರಗುತಿದೆ । ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿ ಕಾಯೊ ॥
॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಚಕ್ಷುರಿಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ । ಚದುರೆಯರ । ನೀಕ್ಷಿಸಿ ನೊಂದೆ
ನಯ್ಯ ॥ ಶಿಕ್ಷಕನು ನೀನೆ ಯೆನಗೆ ಸಿರಿಮೊಗವ । ಸಾಕ್ಷಾತ್ತವಾಗಿ
ತೋರೊ ॥ ೧ ॥ ಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ । ದುರ್ಗಂಧ । ಘ್ರಾಣಿಸಿ ನೊಂ
ದೆನಯ್ಯ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶ ನಿನಗರ್ಪಿತ ನಿರ್ಮಾಲ್ಯವಾ । ಘ್ರಾಣಿಸುವಂತೆ
ಮಾಡೊ ॥ ೨ ॥ ರಸನೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ । ಪದಾರ್ಥ । ಹಸಿವರಿತು

ಉಂಬುವನಯ್ಯ || ವಸುಧೇಶ ನಿನಗರ್ಪಿತ ನೈವೇದ್ಯ | ರಸಸವಿಯು
ವಂತೆ ಮಾಡೊ || ೩ || ಶ್ರೋತ್ರೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ | ಸತತ ದು | ವಾರ್
ತೆಯ ಕೇಳಿ ನೊಂದೆ || ಕರ್ತನಿಗೆ ಕರ್ತುಸರ್ವತ್ರ ಹರಿ | ಕಥೆಯ ಕಿವಿ
ಯೊಳಿರಿಸೊ || ೪ || ತ್ವಕ್ಕು ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ | ಕಾಮದಿ | ಸೊಕ್ಕು ನಾ
ನೊಂದೆನಯ್ಯ | ಕಾಕುವಾಡದೆ ಯೆನ್ನನು ಸಲಹಯ್ಯ | ಸಾಕಾರ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೆ || ೫ || ಶ್ರೀಃ |

೪೪. ರಾಗ ತೋಡಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಏನು ಸುಕೃತವ ಮಾಡಿದಳೊ ಯಶೋದೆ || ಪಲ್ಲ || ಶ್ರೀನಿಧಿಯಾದ
ಕೃಷ್ಣನ ಕರದೆತ್ತಿಕೊಂಬುವಳಂತೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಗಂಗಾಜನಕನಿಗೆ
ಗಡಿಗೆ ನೀರೆರೆವಳಂತೆ | ಮಂಗಳಾಂಗನ ಶೃಂಗರಿಸುವಳಂತೆ || ತುಂಗ
ಭೂಧರನನ್ನು ತೊಟ್ಟಿಲೊಳಿಡುವಳಂತೆ | ಕಂಗಳಿಗಗೋಚರನನ್ನು ಕರದ
ಪ್ಪಿಕೊಂಬುವಳಂತೆ || ೧ || ಜಗವನೆತ್ತಿದವನ್ನು ಮಗುವೆಂದೆತ್ತುವ
ಳಂತೆ | ನಿಗಮಗೋಚರನ ನಿಟ್ಟಿಪಳಂತೆ || ಅಗಣಿತ ಸಂಪನ್ನನ
ಹಗ್ಗದಿ ಕಟ್ಟುವಳಂತೆ | ಮಿಗೆ ನಿತ್ಯ ತೃಪ್ತನಿಗೆ ಪಾಲನ್ನೆರೆವಳಂತೆ || ೨ ||
ಬಹುಮುಖನಿಗೆ ಭಾವೆ ಮದ್ದು ಚೆಪ್ಪುವಳಂತೆ | ಅಹಿತಲ್ಪನಿಗೆ ಹಾವು
ತುಳಿದೈಂಬೊಳಂತೆ || ಬಹು ದೈತ್ಯಸೂದನೆದೆ ಬಟ್ಟಿಬಟ್ಟಿ ಚುರ್ವಿರಿವ
ಳಂತೆ | ಮಹಿಮ ನಾರಸಿಂಹಗೆ ಗುಮ್ಮನ ತೋರುವಳಂತೆ || ೩ || ಚತು
ರ್ಮುಖ ಪಿತನನ್ನು | ಸುಶನೆಂದೆತ್ತುವಳಂತೆ | ಶ್ರುತಿವಿನುತಗೆ ಜೋಗುಳ
ವಾಡುವಳಂತೆ | ಶತರವಿ ತೇಜಗಾರತಿಯನೆತ್ತುವಳಂತೆ | ಗತಭೀತನಿಗೆ
ಭಾವೆ ರಕ್ಷೆಕಟ್ಟುವಳಂತೆ || ೪ || ಕಡಗೋಲನೆಣ ಕೈಯೊಳಗೆ ಹಿಡಿದು
ಕೊಂಡು | ಪಡುವಲಗಡಲ ದ್ವಾರಕನಿಲಯ || ಬಿಡದೆ ನಿಲಿಸಿದ ಹಯವ
ದನ ಮೋಹನ್ನು ಮುದ್ದು | ಉಡುಪಿ ಕೃಷ್ಣನ್ನು ಮಡಿಯೊಳೆತ್ತುವಳಂತೆ || ೫ ||

೪೫. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಝಂಪಿತಾಳ.

ಸೇರಿದೆನು ಸೇರಿದೆನು ಜಗದೀಶನಾ || ಪಲ್ಲ || ನರಜನ್ಮದ ಭಯವು ಎನಗೆ
ಇಲ್ಲ || ಅನುಪಲ್ಲ || ನೇತ್ರಗಳು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಮೂರ್ತಿ ನೋಡುತಲಿನೆ |

ಶ್ರೋತ್ರ ಹರಿಕಥಾಶ್ರವಣಮಾಡುತಲಿಹದೊ || ರಾತ್ರಿಹಗಲು ಯೆನ್ನ
ಮನಸು ಶ್ರೀರಂಗನಲ್ಲಿ | ಮಾತ್ರವಾಡುತಿದೆನ್ನ ಗಾತ್ರ ಕೃಷ್ಣನ ಮುಂದೆ ||
|| ೧ || ಹಸ್ತಗಳು ಮಂಟಪ ಶುದ್ಧಿಯನು ಮಾಡುತೆವೆ | ಹಸ್ತಮಸ್ತಕವು
ಹರಿಚರಣಕ್ಕೇರಗುತಿದೆ ಇದಕೊ || ವಿಸ್ತಾರಪಾದ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯ ಮಾಡು
ತಿದೆ | ಕಸ್ತೂರಿಗಂಧ ಮೂಗು ಆಘ್ರಾಣಿಸುತಿದೆ || ೨ || ಹರಿನಾಮ
ಸ್ಮರಣೆಯನು ನುಡಿಯುತಿದೆ ಯೆನ ಜಿಹ್ವೆ | ಹರಿಭಕ್ತುತಿಥಿಮತ್ತೆ ಪಾವ
ನಗಳಿಂದ || ಹರಿಪ್ರೀತಿಯಾಗಿದೆ ನೋಡಿದರೆ ಯೆನ್ನ ದೇಹ | ಶಿರಿಕೃಷ್ಣ
ಬಾರೆಯ್ಯ ಯೆನ್ನ ಮಂದಿರಕೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೪೩. ರಾಗ ಪುನ್ನಾಗತೋಡಿ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ಅಂಗನೆ ನೋಡುವ ಬಾರೆ || ಪಲ್ಲ || ಹೀಂಗಿರಲಾರೆ ನಿನ್ನಾಣೆ | ಕಂ
ಗಳು ಪಡೆದ ಫಲವಾ | ರಂಗ ಕೊಳಲನೂದುತ ಗೋ | ಪಾಂಗನೇರು
ನೆರದುಯೆಲ್ಲಾ | ಸಂಗಡ ಲೋಲಾಡುತಿಪ್ಪದು || ಅನುಪಲ್ಲ || ಎಣ
ಲೋಚನೆ ಕೇಳವ್ವು | ದಾನವಾಂತಕನ ಕೈಯು | ವೇಣು ಮಾಡಿದ
ಸುಕೃತ ಫಲವಾ || ಪ್ರಾಣದೊಲ್ಲಭೆಯರೆಲ್ಲ | ಮಾಡದೆ ಸವಿವ ಅಧರ
ಪಾನವಾ ತಾ ಸೂರೆಗೊಂಬುದಾ || ತಾನು ನಿಲಿಸಿದ ವೃಕ್ಷಮೂಲಗ |
ಕೇನು ಪುಣ್ಯಮಾಡಿದವೋ || ಭೂ | ವನದಾ ಪುಣ್ಯಗಳನೇನೆಂಬೆ |
ನಾನು ಮಾಡಿದ ಪೂರ್ವಸಂಚಿತ | ಯೇನು ಒದಗಿತೊ'ಕೃಷ್ಣರಾಯನ |
ವೇಣುಗೀತಾಮೃತವ ಸವಿಯದೆ || ೧ || ಹುಲಿಯು ಹಿಂಡುಗಳೆಲ್ಲ | ಪುಲ್ಲ
ನಾಭನ ಕೊಳಲಾಧ್ವನಿಯು | ಸೊಲ್ಲಾನೋಲೈಸುತ ವೇಗದೀ | ಚಲ್ಲ
ಗಂಗಳೆರಂತೆ ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತವೆರಗಿ ಅನ್ಯ | ಎಲ್ಲದಿಪ್ಪ ಸಡಗರವನೂ ||
ಪಲ್ಲವಾಧರ ಪಾಣಿಯಿಂದಾ | ಮೆಲ್ಲನೆ ಮಧುರ ಗೀತವಾ | ಕಲ್ಲು ಬೆವ
ರುವಂತೆ ಹಾಡಲು | ಹುಲ್ಲುಮೇವೊ ತುರುಗಳೆಲ್ಲ ತಲ್ಲಣದಿಂದಲಿ
ಬಂದಾ | ಎಲ್ಲಭೇರ ಮಾರಂತೆ ನೋಡಲು || ೨ || ಅರಗಿಳಿ ಹಂಸಗ
ಳೆಲ್ಲ | ತರುಗಳ ಕೊಂಬೆಗಳನೇರಿ | ಪರಮ ಹರುಷದಿಂದ ಕುಳ್ಳಿದ್ |

ಕೊರಳ ಕಲಕಲಾರವಗಳುಳುಹಿ | ಪರಮ ಪುರುಷನ ಧ್ಯಾನಾದಿಂದಾ |
 ಕರಗಿ ಕಂಬನಿಗಳನೆ ಸುರಿವುತ್ತ | ಸರಸೀಜಾಕ್ಷನ ವೇಣುಗೀತಾ | ಸ್ವರ
 ವನಾಲೈಸಿ ಬಾಹ್ಯವಾ | ತೊರೆದು ಯೋಗಿಗಳಂತೆ ಕುಳ್ಳಿದುರ್ | ಪರ
 ಮಹಂಸರಂತೆ ದಿನವನೂ | ಮರೆವೂ ಕೃಷ್ಣನಪಾದ ಭಕುತಿಯಾ |
 ಶರಧಿಯೊಳೋಲಾಡೊ ಸುಖವಾ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೪೨. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ರೂಪಕತಾಳ.

ರಂಗ ಬಾರ ಬಾಲೆ ಕುರಂಗನಯನೆ ಕೇಳೆ || ಪಲ್ಲ || ಹೀಂಗಿರಲಾರೆನೆ
 ಹರಿಯಸಂಗ ಬಿಟ್ಟಿ ಮೇಲೆ ಈ | ತಂಗಾಳಿಯ ಧಾಳೆ ಬೆಳದಿಂಗಳನ
 ಧಾಳೆ | ಗಿಳಿಭೃಂಗದ ಸ್ವರಗಳೆ | ದೇವಾಂಗನೇರ ಗಾಯನಗಳೆ | ಅ |
 ನಂಗಗದು ವೇಳೆ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಅನ್ನುವುದಕ ತೊರೆದೆ ಬಣ್ಣದೊಪ್ಪವ
 ಮರೆದೆ | ಬಿನ್ನಣದಿ ಇಡುವಾ ತೊಡುವಾ | ಹೊನ್ನ ವಸ್ತುವ ಜರಿದೆ |
 ಸಣ್ಣವಳ ಮಾಡಿ | ಆರನ್ನೆಯಳ ಕೂಡಿ | ಯೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೋಪದಿಂದ
 ಸಣ್ಣನುಡಿಗಳಾಡಿ | ಕಣ್ಣ ತೆರೆದು ನೋಡಿ | ಕಾರಿನ್ಯ ರೂಪವ ತಾಳಿ |
 ಮಣ್ಣು ಕೆದರೀಡಾಡಿ | ದುರು | ಳನ್ನ ಉದರವ ತೋಡಿ | ಬಲಿ | ಯನ್ನು
 ದಾನವ ಬೇಡಿ | ತಾ | ತನ್ನೊಳು ಕಡದಾಡಿ | ಅ | ರಣ್ಯವಾಸವ ಮಾಡಿ |
 ಪರ | ಹೆಣ್ಣುಗಳನೆ ಕೂಡಿ | ಬಲು | ಬಣ್ಣಗೆಟ್ಟೋಡಾಡಿ | ಕಲಿ | ಯನ್ನು
 ಸಂಹರ ಮಾಡಿ || ೧ || ಯುಗಳಸ್ತನಗಳ ಮೇಲೆ | ಒಳ್ಳೆ | ಮುಗುಳು
 ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಾಲೆ | ಬಗೆ | ಬಗೆ ಅಲಂಕಾರದಿ | ಸೊಗಸಿಲಿದ್ದ ವೇಳೆ | ಖಗ
 ವಾಹನ ಬಂದುಯೆನ್ನ | ಬಿಗಿದವು ವೆನೆಂದ | ನಗುತ ಮಾತಾನಾಡಳ
 ವಳು ಸುಗುಣೆಯಲ್ಲವೆಂದ | ನಿಗಮ ಜೋರನ ಕೊಂದ | ನಗವ ಬಿನ್ನಿ
 ಲಿತಂದ | ಜಗವ ಸಲಹುವೆನೆಂದ | ಬಗೆದು ಕಂಬದಿ ಬಂದ | ಚಿಕ್ಕ
 ಮಗುನಿನಂದದಿ ನಿಂದ | ಯಾತ್ರೆಗಳ ಮಾಡೇನೆಂದ | ಅನ್ನಗಳ ಒಲ್ಲಿ
 ನೆಂದ | ಬಿಣ್ಣೆಗಳ ಕಡ್ಡುತಿಂದ | ನಗುತ ಒತ್ತಲೆನಿಂದ ತಾ | ಸಿಗದೆ
 ಓಡುವೆನೆಂದ || ೨ || ನಾರಿ ಈಗ ನಾನು | ಮುರಾರಿಯ ಕಂಡೆನು |
 ವಾರಿಜಾಕ್ಷ ಬಾರೆಯೆಂದು | ಶಿರವ ಬಾಗಿಡೆನೆ | ಮಾರನಯ್ಯ ಜಾಣೆ

ಯೆನ್ನು । ಮೋರೆ ನೋಡಿದನೆ । ಜಾರನಾರಿಯವಳೆಂದು ತಾ ಶೀರದೆ
ಪೋದನೆ ॥ ನೀರೊಳಗಡಗಿ ತಾನು ಮೋರೆ ಮುಟ್ಟಿದಾನೆ । ಕೋರೆ
ತೋರಿದನೆ । ಅಘೋರ ರೂಪಾದನೆ । ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಂತಾದನೆ । ಕ್ಷತ್ರೀ
ಯರ ತಂದನೆ । ವಾರುಧಿಯ ದಾಟಿದನೆ । ಬಲು । ಜಾರನೆನಿಸಿದನೆ ।
ನಾರೇರ ವ್ರತವಲದನೆ । ಕುದುರೆ । ಯೇರಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೆ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೪೮. ರಾಗ ಪುನ್ನಾಗವರಾಳಿ, ಅಟತಾಳ.

ಪುಟ್ಟಿದೆ ಭುವಿಯಲ್ಲಿ ಬಲು ದಿನಗಳು ದೇವ । ಪುಟ್ಟಿಸಬೇಡ ಯೆನ್ನು ॥
॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮನೆ ಪರಮ ಪುರುಷನೆ । ಘಟ್ಯಾಗಿ ನಿನ್ನು ವಾದ
ಗಳ ನಂಬಿದೆನೊ ದೇವಾ ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಎಂಭತ್ತನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷಗಳೆಂಬ
ಜೀವರ ಯೋನಿಗಳಲಿ ಬಂದೆನಾ । ಕುಂಭಿನಿಯೊಳು ಪುಟ್ಟಿ ಬಹು
ಪಾಪಂಗಳ ಮಾಡಿ । ಕುಂಭಪಾತಕದಿ ಬೆಂದೆನೊ । ಅಂಬುಜ ಮಿತ್ರನ
ಸುತನಾಳುಗಳ ಕೈಯ । ಅಮಿತ ಯಾತನೆಗೊಂಡೆನೊ । ಅಂಬುಜ
ನಾಭ । ಅಖಿಳ ಸುರರೊಡೆಯ । ಆರ್ತಾರ್ಥಹರನೆಂದು ಬೇಡಿದೆ
ನಾನು ॥ ೧ ॥ ಜೀನಿನೊಳು ಬಿದ್ದ ನೊಣನಂತೆ । ಸತಿಸುತ ಜನಪ ಬದ್ಧ
ನಾದೆನೊ । ವಿನಾನು ಮಾಂಸದ ಆಸೆಗೆ ಹೋಗಿ । ಸಿಕ್ಕಿದಂತೆ ಮೋಸಹೋ
ದೆನೊ । ನಾನು ಬಂದೆ ಎಣವು ಕಿಂಕಿಣಿ ಧ್ವನಿಗೆ ಮರುಳಾದ ತೆರನಂತೆ ।
ಇಳೆಯೊಳಗೆ ಮುಂಕಾದೆನೊ । ಯೇನೆಂಬೆ ದಾಸನ ಕೋಡಗನಂದದಿ
ಯೆಲ್ಲರಿಗಾಗಿ ನಾ । ಕುಣಿದೆ ಜನರ ಮುಂದೆ ॥ ೨ ॥ ಕಾಯ ಪೋಷಣೆ
ಗಾಗಿ । ಹೇಯಕರ್ಮಂಗಳ ಕಾಲಕಾಲ ಮಾಡಿದೆನೊ । ಬಾಯಾತಿಗಳ
ರಕ್ಷಣೆಯ ಮಾಡಿ । ಅವರಿಂದ ಜಾಗರೂಕನಾದೆನೊ । ಭಯರಹಿತ
ಸಾಗಿ ಗುರುಹಿರಿಯರ । ವಾದ ಭಜನೆಮಾಡದೆ ಪೋದೆನೊ । ಕಾಯ
ಜನಯ್ಯನೆ । ಸಿರಿ ಕೃಷ್ಣದೇವನೆ । ಕಾಯಬೇಕೆನ್ನಪರಾಧಗಳನೆಲ್ಲ ॥ ೩ ॥

೪೯. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ನೀನೆ ವರಗುರು ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ । ನಿರಂತರವು ನಂಬಿದನು ॥ ಪಲ್ಲ ॥
ನಿಖಿಳ ಗುಣಪೂರ್ಣ ಜಾಣೆ ಕೋಮಲೆ ಭಾರತೀಶ । ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ

ಹೃದಯದಲಿ ವಾಸ ಸುರೇಶ || ಅನುಪಲ್ಲ || ವಾತಸುತನಾಗಿ ರಘುನಾಥ
 ಪ್ರಿಯ | ದೂತ ಬಲು ಯೂಥ ಲಂಕೆಯ ಪೊಕ್ಕು | ಖ್ಯಾತಿಯನೆ
 ಪಡದಿ | ಸೀತೆಗುಂಗುರವಿತ್ತು || ವಿಲಾಸೋತ್ತಮೆ ಪರಮ ಪ್ರೀತನೆನಿಸಿ |
 ದಾತ ದಿತಿಜಾತರಿಗೆ ಭೀತಿಕರ || ೧ || ಲಂಡಕೀಚಕ ಬಕನ ಮಂಡೆ
 ಯನೆ ಒಡದು | ಉ | ಧ್ವಂಸ ಮಗಧೇಶನ ದಂಡವನು ಶೀಳೆ | ಲಂಡ
 ಕೌರವರಶಿರ ಚೆಂಡಾಡಿ ಪ್ರಬಲ ರಣ | ಮಂಡಲದಿ ಚಂಡರಿಪು ಬಂಡ
 ರನು ದಂಡಿಸಿದ || ೨ || ಸಾಂಗದಲಿ ಮಧ್ವಮತದಂಗವನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ |
 ಕಂಗೆಟ್ಟು ಕುಮತ ದುಸ್ಸಂಗವನೆ ಅಳಿದು || ಗಂಗೆಸಿತ ಕೃಷ್ಣ ಪದ
 ಭೃಂಗ ಮೂರ್ಜಗದೋಳಗೆ | ತುಂಗ ಭವಭಂಗ ದಯಾಸಾಂಗ ಯತಿ
 ಪುಂಗವನೆ || ೩ || ಶ್ರೀಃ ||

೫೦. ರಾಗ ಕಾಂಭೋಧಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಉಕ್ಕುವ ತುಪ್ಪದಿ ಕಯ್ಯ | ನಿಕ್ಕುವೆನಯ್ಯ || ಪಲ್ಲ || ಚಿತ್ರಧರ ಪರ
 ಮಾತ್ಮ | ನೊಬ್ಬನಲ್ಲದಿಲ್ಲವೆಂದು || ಅನುಪಲ್ಲ || ಪರಮಾತ್ಮನೆ ಗತಿ
 ಯೆಂದು ಕರಿಮೋರೆ ಇಡಲು ಕೇಳಿ | ನೆರೆದ ಬೃಂದಾರಕರೆಲ್ಲ | ಪೊರೆದರೆ
 ಬಂದು ಕರೆದಲೊಪ್ಪುವ ಮುಕ್ತಿಗೆ | ಕನ್ನಡಿಯ ನೋಡಲೇಕೆ | ಭರದಿ
 ಗಜೇಂದ್ರನ ಕಾಯ್ದಿ ಹರಿಯೆ ಪರದೈವನೆಂದು || ೧ || ಮತಾಂತರ
 ದಿಂದದೈತನೆಂದು | ವಾತವನು ಗುದ್ದಿ ಕೈನೋಯಲೇಕೆ | ಏತತ್ಸ
 ವಾಣಿಯೆಂಬೊ ಗೀತಾರ್ಥವ ತಿಳಿದು | ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯನ ಕಿರೀಟಿಸು
 ತನಂತರ್ಯಾಮಿ ಯೆಂದು || ೨ || ತಾನೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮನೆಂಬೊ | ಮನು
 ಷ್ಯಾಧಮನು ತನ್ನ | ಜ್ಞಾನಹೀನನಾಗಿ ಲೋಕ | ದಾನವನೆಂಬು
 ವನು | ಭಾನುಕೋಟಿ ತೇಜೋತ್ತಮ | ಪರತರ ಶ್ರೀಹರಿಯೆಂಬೊ |
 ಜ್ಞಾನದ ಸೋಪಾನನಿಧಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ || ೩ || ತಪ್ಪುವಚನಗಳೆಂದು | ತತ್ತ
 ರಗೊಂಬುವದೇಕೆ | ತಪ್ಪು ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೋದಿ ದೇಹದಂಡಿಸಲೇಕೆ |
 ಕಲ್ಪಕಲ್ಪಾಂತರದಿ ವಟಪತ್ರಶಯನನೆಂದು | ಮುಪ್ಪುಮೊದಲಿಲ್ಲದ
 ಮುಕುಂದನೆ ಪರದೈವನೆಂದು || ೪ || ಶಕ್ತಿಶೂನ್ಯನೆಂದು | ಸಂತಯ

ಪಶುವದೇಕೆ ಕೃತ್ಯದಿಂ ನೋಡಲು | ವಿಷ್ಣುವೊಬ್ಬನೆ ಹತ್ತಾರು ಸಾವಿರ
ಗೋಪಿಕಾಪ್ರಿಯರನಾಳ್ | ನಿತ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಲ್ಲದಿಲ್ಲ
ವೆಂದು || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೀಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೫೦. ರಾಗ ಸುರುಟಿ, ಅಟತಾಳ.

ರಂಗಯ್ಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ ಅಂತ | ರಂಗದಿ ಗುಡಿಕಟ್ಟು ಕುಣವೆನೊ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಎಳೆತುಲಸಿಯ ವನಮಾಲೆಯು | ಹೊಳೆವ ನೀಲದ ವೈಧಾ
ಳವು || ಪೊಳೆವ ಪಂಜರದ ಗಿಣಿಯಂತೆ ನಮ್ಮಂ | ಗಳಕೆ ಬಂದ
ಭಾಗ್ಯವ ನೋಡೆ || ೧ || ಬಾಡಿದ ಮಾವು ಪಲ್ಲವಿಸಲು ಯೆಲ್ಲಿ |
ನೋಡಲು ಜಗವು ಪುಟ್ಟಿಸಲು || ಮಾಡಿದ ಮನದ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲ |
ಎತ್ತ | ಲೋಡಿತ್ತು ಹರಿಬಂದ ಭರದಿಂದ || ೨ || ಬಿಸಿಲು ಬೆಳದಿಂಗಳಾ
ದವು ತ | ಮಸು ಹೋಗಿ ಉದಯವಾಯಿತು ನೋಡೆ || ವಸುದೇವ
ಸುತ ನಮಗೊಲಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ | ವಿಷ ಹೋಗಿ ಆವೃತವಾಯಿತು ನೋಡೆ ||
|| ೩ || ಹಾವು ನೇವಳವಾಯಿತು ಅಲ್ಲಿ | ದಾವಾನಲ ತಂಪಾಯಿತು ||
ಬೇವು ಸಕ್ಕರೆಯಾಯಿತು ನಮ್ಮ | ದೇವಕಿಸುತ ಬಂದರೆ ನೋಡೆ || ೪ ||
ಜಾಣೇರರಸ ಕೇಳು ರಂಗನು | ತನ್ನ | ಸೇರಿದವರ ಬೆನ್ನು ಬಿಡನಮ್ಮ ||
ಎನಾದರು ನಮ್ಮನಗಲನೆ | ನಮ್ಮ | ಮಾನಾಭಿಮಾನಾದೊಡೆಯ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೫೧. ರಾಗ ರೇಗುಪ್ಪಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

ನಿನ್ನ ಮಗನೇನೆ ಗೋಪಿ ಗೋಪ್ಯಮ್ಮ || ಪಲ್ಲ || ಚನ್ನರ ಜಿಲುವ ಶ್ರೀ
ಉಡುಪಿನ ಕೃಷ್ಣರಾಯ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಮುಂಗುರುಳು ಮುಂದಲೆಗೆ
ಭಂಗಾರದರಳೊಲೆ | ರಂಗಮಾಣಿಕದ ಹೊಸ ಉಂಗುರವನಿಟ್ಟು || ಪೊಂ
ಗೆಜ್ಜೆ ಕಾಲ್ಗಡಗ ಘುಲು ಘುಲು ಘುಲುಕೆನುತ | ನ | ಮ್ಮಂಗಳದೊ
ಳಾಡುತಿಹ ಈ ಮುದ್ದು ಕೃಷ್ಣಬಾಲಾ || ೧ || ಕಟಿವಾಯಿ ಬೆಣ್ಣೆ ಕಾಡಿಗಿ

ಕಣ್ಣು ಕಟಿಸೂತ್ರ । ಪಟ್ಟವಾಳ ಕೌಪೀನ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಪದಕ ॥ ಸಟೆ ಇಲ್ಲ
 ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಹೃದಯದೊಳೆಂಬಿಟ್ಟಿ । ಮಿಟೆ ಮಿಟೆಯೋಡುತಿಹನೀಮುದ್ದು
 ರಂಗಾ ॥ ೨ ॥ ಹರಿವ ಹಾವನೆ ತಂದು ಹೆಡೆ ಹಿಡಿದು ನಿಲಿಸುವ । ಕರು
 ವಾಗಿ ಆಕಳ ಮೊಲೆಯ ತಿಂಬ ॥ ಅರಿದಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಅಂತರಂಗ
 ಸ್ವಾಮಿ । ಧರೆಯೊಳಂಬುಧಿ ತೀರದುಡುಪಿಯ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥ ೩ ॥

೫೩. ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ಧನ್ಯನಾದೆನೊ । ಹೇ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನಿನ್ನ ನೋಡಿ
 ಧನ್ಯನಾದೆ । ನೆನ್ನ ಮನದಿ ನಿಂತು ಸುಕ್ರ । ಸನ್ನ ದಯಮಾಡಿ ನೀನು ।
 ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಸಲಹಬೇಕು ॥ ಅನುಪಲ್ಲ ॥ ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣ ಪಕ್ಷಿವಹನ ।
 ಕಕ್ಷ ನಿನ್ನದಲ್ಲ ಪಾಂಡು ॥ ಪಕ್ಷ ದೈತ್ಯರ ಶಿಕ್ಷ । ರಕ್ಷಿಸೆನ್ನ ಕಮಲಾಕ್ಷ ॥
 ॥ ೧ ॥ ದೇಶದೇಶವನ್ನು ತಿರುಗಿ । ಆತೆ ಬದ್ಧನಾದೆ ಸ್ವಾಮಿ ॥ ವಾಶ ನನ್ನ
 ದಲ್ಲ ಜಗ । ದೀಶ ಕಾಯೊ ವಾಸುದೇವ ॥ ೨ ॥ ಕಂತುಜನಕ ಕೇಳೊ
 ಯೆನ್ನ । ಅಂತರದ ಸೇವೆಯನ್ನು ॥ ಅಂತರವಿಲ್ಲದೆ ಸಲಹಬೇಕು । ಹೊಂ
 ತಕಾರಿ ಮುದ್ದು ಕೃಷ್ಣ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೫೪. ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ರಿಂದೆ ಇಂದು ಮುಂಡೆ ಎಂದೆಂದಿಗು । ಬಂಧು ನಮಗೆ ಗೋವಿಂದನೆ
 ಕಾಣೆರೊ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ತನುಮನ ಕರಣ ಭೋಗಂಗಳ ನಿರ್ಮಿಸಿ । ಅನಿಮಿ
 ಷರನ್ನು ಪ್ರೇರಕರ ಮಾಡಿ ॥ ದಿನದಿನದಲಿ ಬಹು ಎಡರುಗಳ ತಪ್ಪಿಸಿ ।
 ದನುಜಾರಿ ನಮ್ಮನು ವೊರೆವ ಕಾರುಣ್ಯದಿ ॥ ೧ ॥ ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೆ
 ಬಹು ದೋಷ ರಾಶಿಯ ನೋಡಿ । ಮತ್ತೆ ಯಮ ದೂತರು ಎಳವಾ
 ಗಲು ॥ ಮತ್ತೆ ಪಾಪಂಗಳು ಸ್ಮರಣೆ ಮುಂದೊಳಿಸಿ । ತತ್ತಿಗನಂದದಿ
 ವೊರೆವ ಕರುಣದಿ ॥ ೨ ॥ ಭವದ ಬೇಗೆಯಿಂದೆ ತೆಗದೆತ್ತಿ ತನ್ನಯ ।
 ನವವಿಧ ಭಕುತಿರಸವನುಣಿಸಿ ॥ ಸವಿಯಾದ ಸುಖವಿತ್ತು ಪಕ್ಷದೊಳಿಟ್ಟು
 ತ । ನ್ನವನೆಂದು ಸಲಹುವ ಕರುಣದಿ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ॥ ೩ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೫೫. ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಯುಂಪತಾಳ.

ನಾನೆಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಿಯು ನಾನೆಲ್ಲಿ ಸುಜನಾ | ಹೀನ ವಿಷಯಗಳುಂಟು
ಶ್ವಾನನಂತಿರುವೆ || ಪಲ್ಲ || ಮೂತ್ರದ ಮನೆಗಾಗಿ ಗಾತ್ರಬಳಲಿಸು
ಮದನ | ಸೂತ್ರ ಬೊಂಬೆಯುಯೆನಿಸಿ ನೇತ್ರದಿಂದ || ಪಾತ್ರದವರ
ನೋಡಿ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುತ ಹಿಗ್ಗಿ | ರಾತ್ರಿಹಗಲು ಕೆಟ್ಟವಾರ್ತೆಯಲ್ಲಿ
ರುವೆ || ೧ || ಧನದಾಶೆ ಘನವಾಗಿ ಅಣುಮಹ ಕಾರ್ಯದೊಳು | ಸೆಣೆಸಿ
ದಣಿಯಲು ತೃಣವು ದೊರೆಯದಿರಲು || ಮನೆ ಮನೆ ಬಾಯ್ಕೆರೆದು
ಶುನನಂತೆ ದಿನಗಳೆನೆ | ಮನುಜ ಪಶುವಿಗೆ ಇನ್ನು ಮುನಿಯೆಂಬೆ
ಯೆಂತೋ || ೨ || ನಾಲಿಗೆಯ ರುಚಿಯಿಂದ ಸಾಲದಾಯಿತು ಬಯಕೆ |
ಕಾಲ ಕಾಲಕೆ ನೆನೆಸಿ ಹಾಳಾದರು || ಶೀಲಗಳ ಕಳಕೊಂಡು ಚಾಲುಪರಿ
ಯುತ ಪರರ | ಅಲಯದ ಉಚ್ಚಿಷ್ಟ ಮೇಲಾದ ಸವಿಯು || ೩ || ಸ್ನಾನ
ಧ್ಯಾನವನರಿಯೆ ಸಾಸುರಾಗದಿ ಭಕ್ತಿ | ಖೂನವಿಲ್ಲದ ಡಂಭ ಮೌನಿಯೆ
ನಿಸಿ || ನಾನಾ ವಿಷಯ ಮನದಿ ನಾನೆನೆಸುವೆ ನಿತ್ಯ | ಏನಾದರು ಕಷ್ಟ
ಕಾಣದಂತಿರುತ್ತಿಪ್ಪೆ || ೪ || ಪತಿತರೊಳು ಎನ್ನಂಥ ಪತಿತರೊಬ್ಬರ
ಕಾಣೆ | ಗತಿಯು ನೀನಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯರಿಲ್ಲ || ಪತಿತ ಪಾವನನೆಂಬೊ ಬಿರು
ದುಂಟುವಾಡುವ | ಕ್ಷಿತಿಪತಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯ ನೀನಹುದು || ೫ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೫೬. ರಾಗ ಧನಾಸಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಗೋವರ್ಧನ ಗಿರಿಧರ ಪಾಹಿ | ಸಿರಿಧರ ಗಿರಿಧರ ಶ್ರೀಧರ ಪಾಹಿ ||
|| ಪಲ್ಲ || ಮಧ್ವತೀರ್ಥವಾಸಾ | ಪದ್ಮಾಲಯಾರ್ಧಿಶ || ಹೃದ್ಯಾನನ
ಮೂರುತಿ ಪಾಹಿ || ೧ || ತಂತ್ರಸಾರಸ್ಥಿರ | ಮಂತ್ರ ಸುಪೂಜಿತ | ಮಂತ್ರಾ
ಲಯ ಮೂರುತಿ ಪಾಹಿ || ೨ || ರಜತಪೀಠವಾಸಾ ರಾಜಕಿರಿನೇಶಾ |
ರಾಜಾನನ ಮೂರುತಿ ಪಾಹಿ || ೩ || ವಕ್ರಕುಂಡ ಪಿತ ಶಕ್ರಮುಖಾ
ರ್ಚಿತ | ವಕ್ರಾನನ ಮೂರುತಿ ಪಾಹಿ || ೪ || ವಾಸುದೇವ ಸರ್ವರ |
ಶ್ರೇಷ್ಠದಾಯಕ | ಕಂಸಾಂತಕ ಶಿರಿಕೃಷ್ಣ ಪಾಹಿ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

జి. రాగ సావేరి, అట్టతాళ.

ఘోటకాచల వాసియ నోడి । శిష్యురు కూడి । ఇష్టవ బేడి ॥
 ॥ పల్ల ॥ జతుర్భుజ ముఖ్యప్రాణనేంద్రసిఱి । జతురాధిపతి
 యిత్తధికనిసిఱి ॥ జతురతనది నమ్మ కడెకాయసి । జతువిధ
 ఇష్టార్థవ కరీసిఱి ॥ ౧ ॥ అందు కనుమంతనాదవనితా ।
 బందు రామర సేవిసిదాతా ॥ సింధువనుల్లంఘిసిదాతా । ఇందు
 ముఖిగే టుంగుర కౌట్టతా ॥ ౨ ॥ ద్వాపరదలి భిమసేననాగి ।
 పాపి కేళకన కౌపది కౌందు ॥ శ్రీపతి కృష్ణగే రరణేందు ।
 నమ్మ । పాపవ పరికరిసువ బందు ॥ ౩ ॥ శ్రీతాయుగది నిఱనవ
 తారిఱి । నేనేవర కృదయదలధికారిఱి ॥ పౌగళువరిగే బకు సాకారిఱి ।
 నమ్మ । సులభ నరసింహగే అనుసారిఱి ॥ ౪ ॥ కలియుగదలి యతి
 రూపనాగి । కులఱిఱన సంకర మతవనిఱిఱి ॥ సులభదిందలి
 సన్మతవ బాగిఱి । నమ్మ । భళిరే శ్రీకృష్ణన బంటినాగిఱి ॥ ౫ ॥

జి. రాగ పూర్వి, రూపకతాళ.

వైదిగళిల్లర గేద్ద । వాదధిఱిఱి ॥ పల్ల ॥ వాదిరాజ గురురాయ ।
 సాధుప్రియ గేయకాయ ॥ అనుపల్ల ॥ ముందువరిదు బంద వాది
 యవ్యందగళను । ఒందు వాతినింద అవర ముందే కడిసి ॥ కుం
 దిసి కుందిసి నందది నలివ ॥ ౧ ॥ మత్తరాద జనగళిల్ల సుత్త
 ముత్త నోడుతిరలు । మత్తే అవర నేత్తియ పౌణేదు । కత్తిదే
 ముత్తిన గద్దిగేయన్ను ॥ ౨ ॥ నినగే ఎణిగాణి నవదినపతేజ
 మద్దమునియ । మనద ఒడియ ముద్దు శ్రీకృష్ణన । నేనేదు
 నేనేదు తనువనల్లనే ॥ ౩ ॥

శ్రీః ॥

జి. రాగ పూర్వి, రూపకతాళ.

వేర్ణిసలళవే గుణసాంద్రన ॥ పల్ల ॥ కర్ణజనక కౌటికేజ
 శ్రీశభజక జయ మునిఱిఱంద్రన ॥ అనుపల్ల ॥ మద్వశాస్త్ర దుగ్ధ

ನಿಧಿಯು | ಬುದ್ಧಿಯೆಂಬ ಮಂದರಗಿರಿಯು | ಶುದ್ಧಸೂತ್ರ ನೇತ್ರದಿಂದ |
 ಬದ್ಧವ ಮಾಡಿ ಪಿಡಿದು ಕಡೆದು | ಶುದ್ಧ ಯುಕ್ತ ಸುಧೆಯತೆಗದನಾ |
 ಶಿಷ್ಯಜನಕೆ | ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಅದನು ಎರದನ | ಕ್ರೋಧದಿಂದ | ಕೃದ್ಧ
 ವಾದಿ ದೈತ್ಯರ ಗೆಲಿದನ | ಜಯ ಮುನೀಂದ್ರನ || ೧ || ಮಾನಿವಿ
 ಯರ ಶೀಲರಾದ | ಮಾನವರನು ಜರೆದು ಹರಿಯು | ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ
 ಒಲಿಸಿ | ಹಾನಿಯಿಲ್ಲದ ಮುಕ್ತ ಪಡೆದ | ಜ್ಞಾನ ಮತವಜಗಕೆ
 ಸಾರ್ದನ | ಶಿಷ್ಯಜನಕೆ | ಸಾನುರಾಗದಿ ತತ್ತ್ವ ಪೇಕ್ಷನ | ಜಯ ಮುನೀಂ
 ದ್ರನ || ೨ || ಸರಸದಿಂದ ಮೂರುಯೇಳು | ವಿರಸ ದುಷ್ಟ ಭಾಷ್ಯಗ
 ಳನು | ಗೆಲಿದಕ್ಕೋಭ್ಯತೀರ್ಥಯತಿಪ | ಕರ ಸಂಜಾತ ರಮ್ಯಚರಿತ |
 ಶರಣಜನರ ಪೊರವ ಯತಿಪನ | ಶಿಷ್ಯಜನರ | ದುರುಳ ಮೋಹತಿಮಿರ
 ದಿನಪನ | ನಮ್ಮ ಪರಮ | ಗುರು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪಾದಭಜಕನ | ಜಯ
 ಮುನೀಂದ್ರನ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ

೬೦. ರಾಗ ತೋಡಿ, ಅದಿತಾಳ.

ರೊಂದನಿಗೆ ಕಾಲಿಲ್ಲವಮ್ಮ | ಪುಟ್ಟ | ದಂದಿನಿಂದಿಗೂ ಈ ಕಂದನಿಗೆ |
 ಅಂಬೆಗಾಲು ಬಿಡನಮ್ಮ || ಪಲ್ಲ || ಮಳೆಹೊಳೆಯು ಕತ್ತಲೊಳು ತರಳ
 ಮಗ ಬೇರನೊ | ಕಳೆಯುಳ್ಳ ಮುಖಕ್ಕೇಗ ಗ್ರಹ ಸೋಂಕಿತೋ ||
 ಎಳೆಯ ಬೆಳದಿಂಗಳೊಳು ಎತ್ತಣ ದೃಷ್ಟಿ ತಾಗಿತೋ | ಲಲನೆ ವಾಸಲು
 ಹಾಲು ಮರೆದೆರೆದ ಪರಿಯೊ || ೧ || ಬೆಣ್ಣೆಯ ಮೆಲ್ಲುತ ತಾ ಬಳಲಿ
 ಬಾಯಾರಿದನೊ | ಉಣ್ಣೆ ಪೂತನಿ ನೊಲೆಯ ವಿಸಸೋಂಕಿತೋ ||
 ಅಣ್ಣ ಪಾಪಿಯ ಭಯಕೆ ಅಂಜಿ ಕಾಲ್ಕೆಟ್ಟನೊ | ಹೆಣ್ಣು ದೈತೇಯರ
 ಕಾಲಲ್ಲಿ ಬಂದ ಸರಕೋ || ೨ || ಧುರವಿಜಯ ಕೃಷ್ಣರಾಯಗೆ ನಿಮ್ಮ
 ಚಿಕ್ಕ | ಹರದೇರಂದಿನ ತೋರ ಬಂದ ಪರಿಯೋ || ಧರೆಗಧಿಕನೆಂದೆನಿಸ
 ವಿದ್ಯನಗರ ಒಳತೆಂದು ಉದ್ದ | ಗಿರಿಯಿಂದ ಬಂದ ಮುದ್ದು ಬಾಲಕೃಷ್ಣ
 ನಮ್ಮ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೬೦. ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ, ಅಟತಾಳ.

ಜಿವಿಣ ನೀನಹುದೋ | ಗುರು ಮುಖ್ಯ | ಪ್ರಾಣ ನೀನಹುದೋ ||
 || ಪಲ್ಲ || ರಾಣಿ ಭಾರತಿರಮಣಗೆಣೆಗಾಣೆ ತ್ರಿಭುವನದೊಳಗೆ ಸಕಲ | ಪ್ರಾಣಿ
 ಗಳ ಹೃದಯದಲಿ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ ನೀನೆಲೆ ಪ್ರಾಣನೆನಿಸಿದ || ಅನುಪಲ್ಲ ||
 ಧೀರ ನೀನಹುದೋ | ನಾಯುಕು | ಮಾರ ನೀನಹುದೋ || ಕೋರಿದರಿಗೆ
 ಮನೋವ್ರತಗಳ | ಭಾರಿಭಾರಿಗೆ ಕೊಡುವೆನೆನುತಲಿ | ಕ್ಷೀರ ನದಿಯು
 ತೀರ ನೆಲಸಿದ | ಮಾರುತಾವತಾರ ಹನುಮ || ೧ || ದಿಟ್ಟ ನೀನಹುದೋ |
 ಬೆಟ್ಟವ ತಂ | ದಿಟ್ಟವ ನೀನಹುದೋ || ಅಟ್ಟ ಬಡದು ಆ ಅಕ್ಷುಕುಮಾ
 ರನ | ಕುಟ್ಟಿ ಬೇಗದಿ ಕೆಡಹಿ ಲಂಕೆಯ | ಸುಟ್ಟು ಸೀತೆಗೆ ಉಂಗುರವನೆ |
 ಕೊಟ್ಟ ಮೂಜಗ ಜಟ್ಟಿ ಹನುಮಾ || ೨ || ಚಂಡನು ನೀನಹುದೋ |
 ದುರಿತ ಮಾ | ತಾಂಡನು ನೀನಹುದೋ || ಅಂದುಗೆ ಕಿರುಘಂಟೆ ಉಡಿ
 ಯಲಿ | ಚಂದದಲಿಯೋಲಾಡುತಿರಲಾ | ನಂದದಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿ |
 ಪುಂಡರೀಕಕೆ ಕೈಮುಗಿದಾ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೬೧. ರಾಗ ಬಿಲಾರಿ, ಅಟತಾಳ.

ರೊಡಗೋಲ ತಾರೆನ್ನ ಚಿನ್ನ | ಮೊಸ | ರೊಡದರೆ ಬೆಣ್ಣೆಬಾರದು
 ಮುದ್ದು ರಂಗಾ || ಪಲ್ಲ || ಅಣ್ಣನೊಡಗೊಂಡು ಬಾರೈಯ | ಸವಿ |
 ಬೆಣ್ಣೆಯ ಮುದ್ದೆ ಮೆಲುವಿರಂತೆ || ಬಣ್ಣಸರವನ್ನು ನಿನ್ನ ಕೊರಳೊಳು
 ಹಾಕುವೆ | ಚಿಣ್ಣರೊಡನೆ ಆಡಕಳುಹುವೆ ರಂಗಾ || ೧ || ಪುಟ್ಟ
 ಬಚ್ಚಿಯ ತಂದು ನಿನ್ನ | ಚಿನ್ನದ | ತೊಟ್ಟಿಲ ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಸುವೆ |
 ಬಟ್ಟಲುತುಂಬಿ ಸಕ್ಕರೆ ನಿನಗೀವೆ | ಕಟ್ಟಾಣಿಮುತ್ತಿನ ಮಣಿಯೆ ಅರ
 ಗಿಣಿಯೆ || ೨ || ಬಡವರ ಭಾಗ್ಯನಿಧಿಯೆ | ಗೋಕುಲದಯ್ಯ
 ಯೆ | ನೊಡೆಯ ಮಾಣಿಕದರಳೆ || ಕಡು ಮುದ್ದು ಉಡುಪಿಯ
 ತಿರಿಕೃಷ್ಣಯ್ಯ | ಪೊಂ | ಗೊಡದೊಳು ದುಡುಕುಮಾಡುವರೇನೋ
 ರಂಗಾ || ೩ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೬೩. ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ದ್ರೌಪದಿಂ ದರೆ ಪುರಂದರದಾಸರಯ್ಯ || ಪಲ್ಲ || ವಾಸುದೇವ ಕೃಷ್ಣನು
 ಸೂಸಿ ಪೂಜಿಸುವ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಗ್ರಾಸಕೆಲ್ಲದೆ ಪೋಗಿ ಪರರ ಮನೆಗಳ
 ಪೋಕ್ಕು | ದಾಸನೆಂದು ತುಳಸಿವಾಲೆ ಧರಿಸಿ | ಬೇಸರಿಲ್ಲದೆ ಅವರ
 ಕಾಡಿಬೇಡಿ ಬಳಲಿಸುತ | ಕಾಸುಘಳಿಸುವ ಪುರುಷ ಹರಿದಾಸನೇ |
 || ೧ || ಡಂಬಕದಿ ಹರಿಸ್ಮರಣೆಮಾಡಿ ಜನರ ಮುಂದೆ | ಸಂಭ್ರಮದಿ
 ತಾನುಂಬೊ ಊಟಬಯಸಿ | ಅಂಬುಜೋದ್ಭವ ಪಿತನ ಆಗಮಗಳಿ
 ಯದೆ | ತಂಬೂರಿಯ ವಾಟಿದವ ಹರಿದಾಸನೇ | ೨ || ಯಾಯಾವ
 ರನೆಮಾಡಿ ವಿಪ್ರರಿಗೆ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನು | ಪ್ರಿಯದಲಿ ತಾನೊಂದು ಕೊಡದ
 ಲೋಭಿ || ವಾಯಸಂಸಾರದಲಿ ಮಮತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಟ್ಟು | ಗಾಯನವ
 ಮಾಡಿದವ ಹರಿದಾಸನೇ || ೩ || ಪಾಠಕನತೆರನಂತೆ ಪದಗಳ ತಾ ಬೊಗಳಿ |
 ಕೂಟಜನರಾ ಮನ ಸಂತೋಷಬಡಿಸಿ || ಗೂಟನಾಮಗಳಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟ
 ರಿಯಾ ತಾನೆನುತ | ತಾಟತೂಟಕ ಮಾಡಿದವ ದಾಸನೇ || ೪ || ನಿತಿ
 ಯಲ್ಲವನಂತು ನಿಗಮನೇದ್ಯನ ನಿತ್ಯ | ವಾತಸುತನಲ್ಲಿಹನ ವರ್ಣಿಸು
 ತಲೀ || ಗೀತನರ್ತನದಿಂದ ಕೃಷ್ಣನ ಪೂಜಿಸುವ | ಪೂತಾತ್ಮ ಪುರಂದ
 ರಾದಾಸರಿವರಯ್ಯ || ೫ || ಶ್ರೀಃ ||

೬೪. ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಶ್ರೀವದನ ಕುಮುದ ಚಂದ್ರ | ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಮಯ | ಸೇವಕ ಪ್ರಿಯ
 ವಿಜಯಕೃಷ್ಣ || ಪಲ್ಲ || ದೇವಕಿನಂದನ ಸನಾತನ ಪರಬ್ರಹ್ಮ | ದೇವಾ
 ದಿದೇವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ || ಅನುಪಲ್ಲ || ಗೋಕುಲಾರಾಧ್ಯ ಗೋವಿಂದ ನಿತ್ಯ
 ತ್ವನರ | ಗೋಕುಲ ಸುಗಂಭೀರ ಕೃಷ್ಣ || ಗೋಕುಲಾನಂದಕರ ಬಾಲ
 ಭಾಸ್ಕರಕೋಟೆ | ಗೋಕುಲಮಯಾನಂತಕೃಷ್ಣ || ೧ || ಹಂಸವಾಹನ
 ಜನಕ ಗೌಂಶನುತ ಪರಮ | ಹಂಸ ನಿರ್ದೋಷ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ || ಹಂಸ
 ಸಂಕುಲ ಮನೋಧ್ಯಾನಗಮ್ಯ ಮುಕುಂದ | ಹಂಸಲೋಚನ ರಾಮ
 ಕೃಷ್ಣ || ೨ || ನಾಗೇಂದ್ರಶಯನ ದಾಮೋದರ ಹೃಷೀಕೇಶ | ನಾಗೇಂದ್ರ

ವರದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ || ನಾಗಾರಿವಾಹನ ನಿರಾಲಸ್ಯ ವಿಷ್ಣುದ್ರತ | ನಾಗಾದಿ
 ಪದ್ಮ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ || ೩ || ಗಾಂಗೇಯಜೇಲ ಭೂಷಿತ ಜಗದ್ಭರಿತ ಜಿತ |
 ಗಾಂಗೇಯಮಿತ್ರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ || ಗಾಂಗೇಯ ನುತಿಪಾತ್ರ ಪರಮ ಪಾವನ
 ಗಾತ್ರ | ಗಾಂಗೇಯನಾಥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ || ೪ || ಉಡುಪಿ ಪುರವಾಸ ಸಜ್ಜನ
 ಘೋಷ ಪರಮೇಶ | ಉಡುರಾಜವದನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ || ಜಡಜಮಾರ್ಗಣ
 ಕೋಟಿಲಾವಣ್ಯ ಮಧ್ವಪತಿ | ಕಡಗೋಲ ಪಿಡಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ || ೫ ||

೬೫. ರಾಗ ಪಂಶುವರಾಳಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಸೌಂದರೋ ಡಂಗುರವ || ಪಲ್ಲ || ನಮ್ಮ | ಭಾರತಿರಮಣ ವಾಯುವೆ
 ಜಗದ್ಗುರುವೆಂದು || ಅನುಪಲ್ಲ || ಭೋಂಡುತಲಿಪ್ಪ ಸಮುದ್ರವ ಲಂಘಿಸಿ |
 ಧಾರುಣಸುತೆಯ ದುಃಖವ ಕಳೆದು || ಚೋರರಾವಣನಂದನಾನಳಗಾಹು
 ತಿಯಿತ್ತು | ಶ್ರೀರಾಮಗೆರಗಿದಾತನೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧನೆನುತ || ೧ || ಕುಶಲದಿ
 ಕುಂತಿಗೆ ಮಗನಾಗಿ ಭೀಮನೆ | ನಿಸಿ ಆ ಕೌರವ ಕಪಟದಲಿ ಕೊಟ್ಟ ||
 ವಿಷದ ಕಜ್ಜಾಯವ ತಿಂದು ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಂಡ | ವಿಷಮ ಬಲಾಧ್ಯ
 ಮಾರುತಿ ಬದ್ಧನೆಂದು || ೨ || ಕಲಿಯುಗದಲಿ ಮಧ್ಯಗೇಹಾಭಿಧಾನದ |
 ತೌಳವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಲಿಯವತರಿಸಿ || ಒಲಿದು ಅಚ್ಯುತಪ್ರೇಕ್ಷಾಚಾ
 ಯರ | ಕೈಲಿ ಆಶ್ರಮವಗೊಂಡ ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞನೆಂದು || ೩ ||
 ಖೂಳ ಸಂಕರ ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಕಪಟದಿ | ಕಾಳಾಹಿ ವೇಷದಿ ಬಂದಿ
 ರಲು || ಕಾಲಪ್ರಳಯದ ಶಿಡಿಲು ಬಂದೆರಗಿದಂತೆ | ಕಾಲಿಂದ ತುಳದಾ
 ತನಸುವಗೊಂಡನುಯೆಂದು || ೪ || ಬಳಕಾ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ದುರ್ಭಾ
 ಸ್ಯಂಗಳ | ಕಳೆದು ವೇದಾಂತ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲೀ || ಉಳುಹಿದ ವೈಷ್ಣವ
 ಮತವನಿವಗೆ ನಮ್ಮ | ಸಲಹುವ ಮಧ್ಯೇಶ ಕೃಷ್ಣ ಪ್ರಿಯನೆಯೆಂದು || ೫ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

೬೬. ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಆದಿತಾಳ.

ಮಂಗಳಂ ಜಯ ಮಂಗಳಂ || ಪಲ್ಲ || ಗೋಕುಲದಲಿ ವೋಗೊಳ
 ಲೂದುತ | ಗೋವಳೆಯರ ಕೂಡೆ ನಲಿದಾಡುತ | ಶಕಟನ ತುಳಿದು

కాళింగన ముద్దిసి । భకతర పోరెవ గోపాలకృష్ణగే ॥ ౧ ॥ సర
 సిజమిత్ర సుతన కాయ్దు । సురపతి సుతన బాణది తరిదు ।
 జరణ నఖాగ్రది స్పర్తిసి తిలీయన్న । తరుణేనాడిద శ్రీరామ
 జంద్రగే ॥ ౨ ॥ శంకరాభరణశయననిగే । పంకజోద్భవన పడిద
 వగే ॥ సంఖ్యే ఇల్లద ద్యృత్యసంఘగళ తరిదగే । శంఖచక్రవ పిడిద
 శ్రీకృష్ణగే ॥ ౩ ॥ శ్రీః ॥

౨౨. రాగ పూర్వి, అట్టతాళ.

మంగళ ముఖ్యప్రాణేశగే ॥ పల్ల ॥ జయ । మంగళ వాయుకుమా
 రగే ॥ అనుపల్ల ॥ అంజనదేవియ కందగే మంగళ । కంజాస్వ హను
 మంతగే మంగళ । సంజీవనవ తందాతగే మంగళ । సద్జన పరిపా
 లగే మంగళ ॥ ౧ ॥ అతి బలవంత శ్రీభీమగే మంగళ । ప్రతిమల్లర
 గేలిదగే మంగళ । సతీయ శీరీయ సేళేవ ద్యృత్యన కేంద । క్షీతి
 యోళప్రతిమల్లగే మంగళ ॥ ౨ ॥ సీతాదేవియ బాలగే మంగళ ।
 శ్రీరామర బంటగే మంగళ ॥ గోపాలకృష్ణన పూజీయ
 మాడువ । గురు మధ్యమునిరాయగే మంగళ ॥ ౩ ॥ శ్రీః ॥

॥ శ్రీమధ్వేశాంకమస్తు ॥

శ్రీవ్యాసరాయర కీర్తనెగళు సంపూర్ణ.

• శ్రీకృష్ణాంకమస్తు ॥

॥ ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಾಯ ನಮಃ ॥

ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಯರ ಸುಳಾದಿಗಳು.

೧. ಸುಷುಪ್ತಿ ಸುಳಾದಿ.

ಧ್ರುವತಾಳ ॥ ಆಲದೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದಂದು ನಿನ್ನ । ಲಾಲಿಯೆಂದು ಲಾಲಿಸಿದರಾರ್ಯೆ । ಮತ್ತೆ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯಲೊರಗಿದಂದು ನಿನ್ನ । ತ್ಪುವಿತ್ರವ್ವಿಯೆಂದು ತೂಗಿದರಾರ್ಯೆ । ಆ ಜಲಧಿಯ ದರ್ಭಶಯನದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ । ಜೋಜೋಯೆಂದು ಪಾಡಿದರಾರ್ಯೆ ॥ ಆರಮೆ ಸ್ತುತಿಮಾಡಿ ಪೊಗಳುವಂತೆ । ಶ್ರೀರಮಣ ನಿನ್ನ ಪಾಡಬಲ್ಲೆನೆ ॥ ನಾರದ ಮಹತೀಯ ವಾಟುವಂತೆ । ಸ । ವಿಾರಜ ಸ್ವರವೆತ್ತಿ ಪಾಡುವಂತೆ । ಶ್ರೀರಮಣ ನಿನ್ನ ಪೊಗಳಬಲ್ಲೆನೆ ನಾನು । ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚು ಪಾಲೂಡುವೆನೆಂತೆನೆ ಗೋಪಿ । ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಕೃಷ್ಣ ಕಿವಿಯಾಂತು ನಗುತಿದ್ದ ॥ ೧ ॥

ಮುಟ್ಟಿತಾಳ ॥ ತನ್ನರದ ಮೋಹದರಸಿಯಾ । ಜೆನ್ನ ಜೆಲುವ ಸರಸಂಗಳಿಂದ । ಇನ್ನು ನಿದ್ರೆಬಾರದೆ । ನಿನ್ನ ಪೊಕ್ಕಳ ಬೊಮ್ಮನ ನಾಲ್ಕು ವದನದ ವೇದಘೋಷಣೆಗಳಿಂದ । ಇನ್ನು ನಿದ್ರೆಬಾರದೆ । ನಿನ್ನದ ರದ ಜಗದುರುಪಿನಿಂದ ಇನ್ನು ನಿದ್ರೆಬಾರದೆ । ನಿನ್ನ ಭಕತರು ಕರೆವ ಚೀರಾಟದಿಂದ । ಇನ್ನು ನಿದ್ರೆಬಾರದೆ ॥ ಇಂತೆಂಬ ಗೋಪಿದೇವಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಕೃಷ್ಣ ನಾಚಿ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿದಾ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳ ॥ ಶುಭಗುಣಂಗಳ ಕಣೆಯೆ ಜೋಜೋ । ಭಕತರ ಚಿಂತಾಮಣಿಯೆ ಜೋಜೋ । ಮುನಿಶ್ವದಯಾಂಬುಜ ಹಂಸ

ಜೋಜೋ | ಸರ್ವದೇವೋತ್ತಂಸನೆ ಜೋಜೋ | ಮುಕುತಿ ಕಾರಣ ಪುಣ್ಯ
ನಾಮನೆ ಜೋಜೋ | ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ವೈಕುಂಠ ಧಾಮನೆ ಜೋಜೋ || ೩ ||

ಝಂಪೆತಾಳ || ಪರಬೋಮ್ಮನೆ ಯೆನ್ನ ತಮ್ಮ ಬಾಯೆಂಬ |
ಅಜನ ತಂದೆಯೆನ್ನ ಅಪ್ಪಾ ಬಾಯೆಂಬ | ಹರಿಯೆ ನೋಡೆಲೊ ಎನ್ನ
ಮರಿಯೆ ಮುಡ್ಡುಯೆಂಬ | ಗೋಪಿದೇವಿಯ ನೋಂಪು ತಾನೆಂತೊ |
ಇದಕೆ ಬಂದಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಿಸಿ ಒಲಿವ | ಮುಡ್ಡು ವೈಯ ಕೃಷ್ಣ ನಿನ್ನ
ದಯೆ ತಾನೆಂತೆಂತೊ || ೪ ||

ತ್ರಿಪುಟತಾಳ || ಶ್ರೀಲೋಲುಪಲಾಲಿ ಗೋಪಾಲಕ ಜಾರ
ಲಾಲಿ | ಮೂಲಕಾರಣ ಮುಕ್ತರೊಡೆಯನೆ ಲಾಲಿ | ಗೋಪಾಲ ಬಾಲ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಯ್ಯನೆ ಲಾಲಿ || ೫ ||

ಅಟತಾಳ || ಒಮ್ಮೆ ನೆನೆವರ ಪುಣದ ಚಿಂತೆ | ಆವಾಗ
ಭಕತರು ಕರೆದಾರೆಂಬ ಚಿಂತೆ | ನಿರುಪಾಧಿಕ ಭಕ್ತರ ಹಂಗಿನ
ಚಿಂತೆ | ತನ್ನ ನಿಜವೆಲ್ಲಿ ಅರಿವರೊ ಎಂಬ ಚಿಂತೆ | ಇನಿತು ಚಿಂತೆ
ಯುಳ್ಳ ನಿನಗೇ ನಿದ್ರೆ | ಇನ್ನು ಬಾರದೆ ಯೆಂದರೆ ಕೃಷ್ಣ ನಗುವಾ || ೬ ||

ಏಕತಾಳ || ಬಾಲಲೀಲೆಯು ಬೇಕಾದರೆ | ಮೂಲೋಕ
ಬಾಯೊಳು ತೋರುವನೆ || ಮಕ್ಕಳಾಟಕೆ ಬಲ್ಲದನಾದಡೆ | ರಕ್ಕಸರಿಗೆಲ್ಲ
ಕಕ್ಕಸನಪ್ಪನೆ | ಚಿಕ್ಕತನವು ನಿನಗಳವಡುವುದೆ | ಯೆನ್ನ | ದಿಕ್ಕುದೆಸೆಯು
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ರಕ್ಷಿಸೊ ತಂದೆ || ೭ ||

ಜತೆ || ಚೆನ್ನಕೃಷ್ಣನ ಮುದ್ದಿಗೆ ಗೋಪ | ಕನ್ನೆಯರೆಲ್ಲರು ತನ್ನ
ಯವಾಗಿಪ್ಪರು || ೮ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೨. ಶ್ರೀದೇವಿ ಸುಳಾದಿ.

ಧ್ರುಪತಾಳ || ಶ್ರೀದೇವಿಯ ಶ್ರೀಮಂತ ಸಿಂಧೂರಗಳಂ ಅತಿ
ಅತಿ ರಂಜಿತವಾದ | ಶ್ರೀದೇವಿಯ ಕಸ್ತೂರಿ ತಿಲಕದಿಂ ಅತಿ ಅತಿ ವಾಸಿತ
ವಾದ | ಶ್ರೀಕುಚಿಕುಂಭ ಕುಂಕುಮದಿಂ ಅತಿ ಅತಿ ತೋರಿತವಾದ |
ಶ್ರೀದೇವಿಯ ಕರಕಂಜ ಸುರೇಖೆಗಳೆಂಪ | ಅತಿ ಅತಿ ಅಂಕಿತವಾದ |

ಶ್ರೀವನಜಭವಾದಿ ಹೃತ್ಪರೋವರದಿಂ ಸರಸಿಜದಂತೆ ನಿಲಿಸಿಪ್ಪು । ಸನ
ಕಾದಿ ಹೃದಯಾಂಬುಜದಿಂ ಹಂಸೆಯಂತೆ ನಲಿಯುತಿಪ್ಪು । ಮನುಜೋ
ತ್ತಮರ ಹೃದಯಾಂಬರದಿಂ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಹೊಳಹೊಳೆವ । ಶಿರಿ
ಕೃಷ್ಣನ ಚರಣಕಮಲ ಶರಣುಯೆನಗೆಂದೆಂದು ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟಿತಾಳ ॥ ನಿಧಿಯ ನೇಲೆ ಇದ್ದು ನಿಧಿಯನರಿಯದಂತೆ ।
ತನ್ನ ಕಂಠಮಣಿಯ ತಾ ಮರೆದಂತೆ । ಕಣ್ಣೆರೆಯದ ಹಸುಳೆ ತಾಯನ
ರಿಯದಂತೆ । ಎನ್ನಲಿ ಹೊಂದಿಪ್ಪು ನಿನ್ನನರಿಯದಂತೆ । ನಿನ್ನ ತೋರಿದ
ರೆನಗೆ ನಿನ್ನ ದಾಸರು ಶಿರಿಕೃಷ್ಣ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳ ॥ ಜನನಮರಣ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತೊಳಲಿ ಬಳಲಿ
ಸ್ವರ್ಗ । ನರಕಕ್ಕೇರಿ ಮಮತೆಯೆಂಬ ಭಾರವ ಪೊತ್ತು । ಬಳಲಿ ತಾಪ
ತ್ರಯ ತಾಪದಿಂ ಬೆಂದೆನಾಗಿ । ನಖಚಂದ್ರಿಕೆ ಗಂಗಾ ಶೀತಕರದಿಂ ತಂ
ಪಾದ । ಶಿರಿಕೃಷ್ಣನ ಚರಣ ನೆಳಲು ನೆಲೆಮನೆಯಾಯಿತು ॥ ೩ ॥

ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ ॥ ಕಾಮಿತ ಫಲವೀವ ಬಹುಶಾಖೆಗಳಿಂ ಕೋಮ
ಲಕರ ಚರಣಯುಗಳ ಪಲ್ಲವದಿಂ । ಹೊಸ ಕುಸುಮದಿಂದಾದ ಮಕ
ರಂದದಿಂ । ಶ್ರೀಸತಿ ಕಲ್ಪಲತಾ ವಿಲಾಸಗಳಿಂ । ಶುಕ ಮುಖ್ಯ ದ್ವಿಜಗಣ
ದಿಂದ ಸೊಗಸಿಪ್ಪು । ಶಿರಿಕೃಷ್ಣ ಕಲ್ಪತರುವಾ ಸಾರಿದೆವಯ್ಯು ॥ ೪ ॥

ಅಟಿತಾಳ ॥ ಕರುಣಾ ಜಲದಿಂ ಚರಣಾಬ್ಜ ಗಾಳಿಯಿಂ । ವರ
ನಾಭಿ ಸುಳಿಯಿಂ ಪರಮಹಾಸಕೂಲದಿಂ । ಮೆರೆವ ಅಗಾಧ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ
ಪರೋ । ವರದಿ ಮುಳುಗಿ ಕಳದೆನೊ ಭವತಾಪವಾ ॥ ೫ ॥

ಆದಿತಾಳ ॥ ಜಿಜ್ಞಾಸುವಿಗೆ ಜ್ಞಾನಕಾರಣ । ಜ್ಞಾನಿಗೆ ಅಪ
ರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಸಾಧನ । ಅಪರೋಕ್ಷಿಗೆ ಅಧಿಕಾನಂದಜನಕ । ಮುಕ್ತಿಗೆ
ತಾನೆ ಫಲರೂಪ । ಶಿರಿಕೃಷ್ಣನ ಪಾದಸೇವೆ । ಇದರ ತೂಕಕ್ಕೆ ಸಾಕೆ
ಕೈವಲ್ಯ ॥ ೬ ॥

ಏಕತಾಳ ॥ ಪಾಪಾಟವಿಗೆ ದಾವಾನಲ । ಕಾಮಾನಿಲ ಕಾಲಾಂ
ಬುದ । ಮೋಹಾಂಬುದ ಝಂಝಾನಿಲ । ಕೋಪಾನಿಲ ಭುಜಂಗಮ ।
ಶಿರಿಕೃಷ್ಣನ ಪದಸೇವೆ ಭವಭುಜಂಗ ಗಡುಡಾ ॥ ೭ ॥

ಜತೆ || ಶಿರಿಕೃಷ್ಣ ನಿನ್ನ ಪಾದನಖ ಚಂದ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ | ಸಾಕೆನ್ನ
ಚಿತ್ತ ಚಕೋರಾವಾದ ಧರ್ಮ || ೮ || ಶ್ರೀಃ ||

೩. ಕಾಮ ಸುಳಾದಿ.

ಧ್ರುವತಾಳ || ಕಾಮವೆಂಬ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಡುಗಿಜ್ಜೊಂದು ಕಡೆ
ಯಲ್ಲೆನ್ನ ಸುಡುತಲಿದೆ | ಕ್ರೋಧವೆಂಬ ಹೆಬ್ಬಲಿ ಹಸಿದು ಒಂದು
ಕಡೆಯಲೆನ್ನ ತಿನ್ನುತಿದೆ | ಲೋಭವೆಂಬ ಮಹರಕ್ಕಸನೊಂದು ಕಡೆ
ಯಲೆನ್ನ ಹೀರುತ್ತೈದಾನೆ | ಮೋಹವೆಂಬ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯು ಕವಿದು
ದಿಕ್ಕುದೆಶೆಯೇನೂ ತಿಳಿಯದು | ಮದವೆಂಬ ಮದಸೊಕ್ಕಿದ ಕಾಡಾನೆ
ಒಂದು ಕಡೆಯಲೆನ್ನ ಸೀಳುತಿದೆ | ಮತ್ಸರವೆಂಬ ಮಹಾವಿಷದ
ಚೀಳೊಂದು ಕಡೆಯಲೆನ್ನ ಊರುತಿದೆ | ಈ ಪರಿಯ ಭಯವೆಂಬಡವಿ
ಯಲಿ ನಾನಾಪರಿ ಶತ್ರುಗಳೊಳಗಾದೆ | ಶ್ರೀಪತಿ ಪರಮ ದಯಾನಿಧೀ
ದೀನನಾಥನೆನ್ನೊಡೆಯ ರಕ್ಷಿಸು ಶಿರಿಕೃಷ್ಣ || ೧ ||

ಮುಟ್ಟಿತಾಳ || ಆಗದ ಹೋಗದ ಮನೆಮನೆವಾರತೆ ಬೇರೊಬ್ಬ |
ಲೋಗರಿಗಾಗಿ ಹೊತ್ತು ಭವಾಟವಿಯಲ್ಲಿ | ರಾಗವೆಂಬ ಘನ ತೃಷೆ
ಯಿಂದ ಬಾಯೊಣಗಿ | ಭೋಗವೆಂಬ ವ್ಯಗತ್ಯಷ್ಟೆಗೋಡುತ | ಬೇಗೆ
ಯಿಂದ ಬಿದ್ದೆನೊ ನರಕಕೂಪದಲಿ | ನಾಗಶಯನ ಯೆನ್ನನುಧರಿಸೊ
ಶಿರಿಕೃಷ್ಣ || ೨ ||

ರೂಪಕತಾಳ || ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಂಬ ಕಳ್ಳರೈವರು | ಬಂಧಿಸಿ
ತಮ್ಮ ವಿಷಯಕೊಯ್ದೆನ್ನ | ಕಂದಿಸಿ ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಾ | ಯೆಂ
ದೆಂದಿನ ಧರ್ಮಧನವನೊಯ್ದರು ಬಂಧಿಸಿ | ಇಂದಿರೇಶ ಲೋಕಪತಿ ಶಿರಿ
ಕೃಷ್ಣ ಯೆನ್ನ ತಂದೆ || ೩ ||

ಝಂಪಿತಾಳ || ನಾನಾ ಗರ್ಭವೆಂಬ ಕಂಪಿನಲೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ |
ಹೀನೋಚ್ಚ ಜನ್ಮವೆಂಬ ತಗ್ಗು ಮಿಟ್ಟಿಯಲೊಮ್ಮೆ | ಸ್ವರ್ಗವೆಂಬ
ಪರ್ವತಾಗ್ರದಲೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ | ದುರ್ಗತಿಯೆಂಬ ಕಮರಿಯಲಿ ತಾ
ನೊಮ್ಮೆ | ಬಂದೆ ಭವಾಟವಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಪಾದಾರ | ವಿಂದದ ನೆಳಲಲಿರಿ
ಸೆನ್ನ ಶಿರಿಕೃಷ್ಣ || ೪ ||

ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ || ಹರಿದಾಸರನೆರವಿಲ್ಲದೆ | ಹರಿಸೇವೆಯೆಂಬ
ಸಥವ ಕಾಣದೆ | ಹರಿಸದವೆಂಬ ಜನುಮ ಭೂಮಿಯ | ಪರಿದು
ದೂರದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿ | ಮರುಳಾದೆ ಭವಾಟವಿಯಲ್ಲಿ | ಶಿರಸತಿ ನಿನ್ನ ಸೇರಿಸೊ
ಶಿರಿಕೃಷ್ಣ || ೫ ||

ಅಟಿತಾಳ || ಮಾಯೆಯೆಂಬ ದುಷ್ಟರಾಯ | ಮಾನವೆಂಬ
ಬಿಡುಗು ಮಂತ್ರಿ | ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಂಬ ತಿಂದೋಡುವ ಪರಿವಾರ |
ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿಯೆನ್ನು ಹಗೆಗಳಿಗತ್ತರು | ಕಾಮಾದಿ ಹಗೆಗಳ ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ರಕ್ಷಿ
ಸಯ್ಯ ಶಿರಿಕೃಷ್ಣ || ೬ ||

ಆದಿತಾಳ || ತಾಪತ್ರಯವೆಂಬ ದಾವಾನಲದಿಂದ | ಪಾಪರ
ಸಂಗವೆಂಬ ವಿಷವೃಕ್ಷದಿಂದಾ | ಕಾಪಥವೆಂಬ ಬಹು ತಪ್ಪುಗತಿಗ
ಳಿಂದ | ಕೋಪವೆಂಬಟ್ಟುವ ಕಾಳೋರಗದಿಂದ | ಈ ಪರಿಯಲಿ
ನೊಂದೆ ಭವಾಟವಿಯಲಿ | ನೀ ಪಾಲಿಸಲುಬೇಕೆನ್ನನು ಶಿರಿಕೃಷ್ಣ || ೭ ||

ಜತೆ || ಅತ್ತಿತ್ತ ಸುತ್ತಿ ಭವಾಟವಿಯಲಿ ನೊಂದೆ | ಇತ್ತಬಾ
ರೆಂದು ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರಿಸೊ ಸಿರಿಕೃಷ್ಣ || ೮ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೪. ಹರಿಚರಿತೆಶ್ರವಣ ಸುಳಾದಿ.

ಧ್ರುವತಾಳ || ಹರಿಚರಿತೆಶ್ರವಣ ದುರಿತ ತುಚ್ಛವನ | ಹರಿ
ನಾಮ ಕೀರ್ತನೆ ಭವರೋಗಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಾಪಧ | ಹರಿಚರಣ ಸ್ಮರಣ
ಮುಕ್ತರೋಳಗರ್ಪಣ | ಇಂತು ಹರಿಸೇವೆ ಅನಂತ ಫಲಸಾಧನ | ಇಂ
ತೆಂಬುದೊಂದು ಪರ್ವೆಗೆ ಹರಿಸೇವೆ ಫಲರೂಪ ಶ್ರವಣವೆ ಶುಭದ
ಬೆಳಸು | ಕೀರ್ತನೆಯೇ ಅಸೀಮ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ | ಶ್ರವಣವಚ್ಚುಸುಖ ತೊಟ್ಟಿಲು
ಯೆಂಬದನುಭವ ಸಿದ್ಧಾ | ಶಿರಿಕೃಷ್ಣನ ಪಾದ ಸೇವೆಯಲ್ಲದಿಲ್ಲ || ೧ ||

ಮುಟ್ಟಿತಾಳ || ನೆನಹಿನ ಲೇಶಮಾತುರದಿಂದಾ | ಘನಸುಖಮ
ಯನಾಗಿ ಇವೈನಾವಾಗ | ತನುಭವವಳಿದು ಮೌನಿಗಳಂತೆ ಮೈಮ
ರೆದು ಕು | ಜನಾಚಾರ ಬಳಿದು ಯೆಲೆ ನಿನ್ನನನವರತ | ನೆನೆವ ಭಕತರನು
ಸುಖವಿನ್ನೆಂತೊ ಶಿರಿಕೃಷ್ಣಯ್ಯಾ || ೨ ||

ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ || ಪುತ್ರಮಿತ್ರಕಳತ್ರ ವರ್ಗದಿಂದಾ | ದೇಹ ಕರ್ಮ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ | ಚಿತ್ತ ಬುದ್ಧಿ ಮನೋಹವ್ಯೂಹ ದಿಂದ | ಪ್ರಾಣದಿಂದಾ ತನ್ನಾತ್ಮತನ್ನಿಂದ | ನೀನೆ ಪ್ರಿಯನಾಗಿ ಕೃಷ್ಣ ನಿನ್ನಯ ನೆನಹಿನ | ಬೇರೆ ಪರಮ ಸುಖವುಂಟೆ || ೩ ||

ಅಟಿತಾಳ || ಆ ನಿನ್ನ ಧನ್ಯನಲ್ಲ ಮತ್ತೀನು ಕೊಂಡೆನು ಕೊಂಡೆನಗೆ | ಆರೇನು ಕಾರಣವಯ್ಯ | ನಾನಾ ದುರಿತ ತಾನೆ ಬಂದುದಲ್ಲ | ಶ್ರೀನಾಥ ಶಿರಿಕೃಷ್ಣನ ತಾನೇನ ನೆನೆವಿಗೆ ಬಂದನಾಗಿ || ೪ ||

ಆದಿತಾಳ || ಮರಹೆ ಯೆಡರು ಮರಹೆ ಬಡತನ | ಮರಹೆ ಅವ ಮಾನವು ಮರಹೆ ನಷ್ಟ | ಮರಹೆ ಅಹಂಕಾರ ಮರಹೆ ನರಕ | ಮರಹೆ ಶತ್ರು ಮರಹೆ ಮೃತ್ಯು | ಮರೆಯದೆ ನಿನ್ನ ನೆನೆವಂತೆ ಮಾಡೊ ಶಿರಿಕೃಷ್ಣ || ೫ ||

ಜತೆ || ಶಿರಿಕೃಷ್ಣ ನೆನಹಿನ ಸುಖವು ಲವ ಬೀಕೆಂಬವನೆ | ಮುಕುತಿಯ ಸುಖವನೆಂತೇನು || ೬ ||

ಶ್ರೀಃ ||

೫. ದೃಢಭಕ್ತಿ ಸುಳಾದಿ.

ಧ್ರುವತಾಳ || ತಾಯಿಯೆಂಬೆನೆ ನಿನ್ನ ಧ್ರುವನ ತಾಯಿ ನಿನ್ನಂತೆ ಕಾವಳೆ | ತಂದೆಯೆಂಬೆನೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ತಂದೆ ನಿನ್ನಂತೆ ಕಾದನೆ | ಭ್ರಾತೃವೆಂಬೆನೆ ನಿನ್ನ ವಿಭೀಷಣನು ಭ್ರಾತರ ನಿನ್ನಂತೆ ಕಾದನೆ | ಭರ್ತೃವೆಂಬೆನೆ ನಿನ್ನ ಪಾಂಚಾಲಿಯ ಭರ್ತರು ನಿನ್ನಂತೆ ಕಾದರೆ | ಪುತ್ರನೆಂಬೆನೆ ನಿನ್ನ ಉಗ್ರಸೇನನ ಪುತ್ರ ನಿನ್ನಂತೆ ಕಾದನೆ | ಮಿತ್ರ ಯೆಂಬೆನೆ ನಿನ್ನ ಗಜೇಂದ್ರ ಮಿತ್ರರು ನಿನ್ನಂತೆ ಕಾದರೆ | ಅವಅನಿಮಿತ್ತ ಬಂಧುವೊ ಮೇ | ಣಾವ ಕರುಣಾಸಿಂಧುವೋ | ಶಿರಸತಿ ಶಿರಿಕೃಷ್ಣ ನಿನ್ನ ಭಕತರಲಿ | ನಂಟುತನ ಹೊಸಪರಿಯಾಯಿತಯ್ಯಾ || ೧ ||

ಮುಟ್ಟಿತಾಳ || ದಾನಿಗಳರಸಗೆ ದೈನ್ಯಬಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಮಿಪತಿಗೈದೆ ಯಜ್ಞಭಿಕ್ಷುತೆ ತಿರುಪೆ | ಕೈವಲ್ಯಪತಿಗೆ ಅವನ ಬಂಧನ | ಲೋಕ ಗುರುವಿಗೆ ಪುಕ್ಕಟವೆ | ಗೋಪಿಯರೊಳು ಈಸುವನೋದವು ನಿನ್ನ

ಭಕತರಿಗಾಗಿಯೆ । ಶ್ರೀಪತಿ ಶಿರಿಕೃಷ್ಣ ಈಸುವಿನೋದವು ನಿನ್ನ ಭಕತರಿಗಾಗಿ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳ ॥ ಹಿಂದೆ ಪೊಂಗೊಳಲೂದೊಂದೊಂದು । ಧಂದಾಗೋಪಾಲ ಮೂರುತಿಯೆ ಯೆಂದು । ಒಂದುಬಾರಿ ನೆನೆದ ಕುಬುಜಿಗೆ ಮುಕುತಿಯನಿ । ತ್ತೆಂದಡೆ ನಾನಿನ್ನು ನೆನೆವುದ ಬಿಡೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಯೆಂದೆಂದಿಗೂ ಬಿಡೆ ॥ ೩ ॥

ಝಂಪೆತಾಳ ॥ ಆಳು ನಾನಿನ್ನಾಳು ನಿನ್ನಾಳು ನಾನು । ನೀನು ತಂದೆ ನಿನ್ನ ಕಂದ ನಾನು । ಶರಣ್ಯ ನಾನಿನ್ನು ಶರಣಾಗತ ನಾನು । ಪೋವನೋವಿತ್ತಿಂತು ಕಾವಯಾರಿನ್ನು । ಶ್ರೀಪತಿ ಶಿರಿಕೃಷ್ಣ ನೀಯೆನ್ನು ಸಲಹಬಹುದೋ ॥ ೪ ॥

ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ ॥ ಕಂಸಾರಿಯೆಂದು ಸಂಸಾರ ದಾಟುವೆನೂ । ಶಿರಿಪತಿಯೆಂದು ಪಾಪಂಗಳಟ್ಟುವೆನೂ । ಕಂಜನಾಭಾಯೆಂದಂಜಿಸುವೆ ಜವನವರ । ಶಿರಿಪತಿ ಶಿರಿಕೃಷ್ಣ ನಿನ್ನು ದಾಸರ ದಾಸನಾನು ॥ ೫ ॥

ಅಟಿತಾಳ ॥ ಹಿಂದೆ ಅಸುರರ ಬಲಿದೆ ಬಳಲಿಸಿದೆ । ವೃಂದಾರಕರಿಗೆಲ್ಲ ನೀ ಸುಧೆಯನೆರೆದೆ । ಆವಾವ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಅಸುರರ ಬಳಲಿಸಿದೆ । ದೇವರೆಲ್ಲರನೋವೆ ಕಾಯ್ದೆ । ಆಗಮೋಕ್ತದ ದೇವಂಗಳಿಗೆಲ್ಲ ನೀನೊಬ್ಬನೆ ತೆತ್ತಿಗನಲ್ಲವೆ । ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಆವಾಗ ॥ ೬ ॥

ಏಕತಾಳ ॥ ಆವಾ ಕಾಲದಲಿ ಆವಾ ದೇಶದಲಿ । ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕಾವಂತೆ । ಬಂಧುಜನ ಕಾಯಬಲ್ಲುದೆ ಶಿರಿಪತಿ ಶಿರಿಕೃಷ್ಣ ಆವಾವ ಕಾಲದಲಿ ॥ ೭ ॥

ಜತೆ ॥ ಅನಿಮಿತ್ತ ಬಂಧು ಈ ನಮ್ಮಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ । ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಶತ್ರು ಅಸುರರ್ಗಿ ॥ ೮ ॥

ಶ್ರೀಃ ॥

೬. ಭಕ್ತಾಧೀನ ಸುಳಾದಿ.

ಧ್ರುವತಾಳ ॥ ನಾನಾ ಯಜ್ಞದ ಹವಿರ್ಗಳಿಂದ ಕದ್ದ ಬಿಣ್ಣೆಯು ಸವಿಯೆ । ಶ್ರೀನಾರಿಮಾಡುವ ಪೂಜೆಗಳಿಂದ ಒಪ್ಪಿಡಿ ಅವಲೊಳ್ಳತೆ ।

ಎನೆನ್ನಬಾರದೆ ನಿನ್ನಾನಂದಕ್ಕೆ ವಿದುರನೌತಣ ಮಿಗಿಲೇನಯ್ಯೆ ।
ಮಾನಸ ವಚನಕೃಗೋಚರವಾದ ಆನಂದ ನೀನಲ್ಲದೆ । ಎನಯ್ಯೆ
ನಿನ್ನ ಭಕತವತ್ಸಲತನ । ಎಲೆ ಎಲೆ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯೆ ನೀನೆ ಬೇಡಿಕಾಡಿ
ಯಶೋದೆಯ ಕಯ್ಯುಗೆವೆರಸಿಕೊಂಡು ನಲಿದಾಡುವೆ ಆಯ್ಯೆ ॥ ೧ ॥

ಮುಟ್ಟಿತಾಳೆ ॥ ಶ್ರೀವರಪರಾಕು ಚಿತ್ರವಧಾರೆಂದು ನಿನ್ನ ।
ಆವಾಗಲಿ ಅಜಭವಾದಿ ದೇವರೋಲೈಸಲೂ । ದೇವ ಸಾರ್ವಭೌಮ
ನೀನುಗ್ರಸೇನಂಗೈದೆ । ವಿಜಯನ ಸಮುಖವದೆಂದು । ಈ ದಾವಲೀ
ಲೆಯೋ ನಿನಗೆ ಭಕತವತ್ಸಲ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೨ ॥

ಯುಂಜಿತಾಳೆ ॥ ಮುನಿಮನಂಗಲು ತೊಳಲಿ ಕಾಣವು । ಅನಂತ
ವೇದದ ನೆರಹುಗೂಡಿ ನಿನ್ನ । ಚಿಂತಮಯನೆ ನೀನು ಕುಬುಜೆಯನ
ರಸಿಕೊಂಡೇಕೆ ಹೋದಿ । ವನಿತೆ ಸಿರಿಯೆಂಬ ಘನತೆಯನು ಬಿಟ್ಟು ।
ನೆನೆವರಲಿ ಯೆಳೆಗಂದಿತನವಿಸು । ಘನವಲ್ಲವೆ ಎಲೆ ಎಲೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥ ೩ ॥

ಅಟಿತಾಳೆ ॥ ನಿನ್ನ ಮೂರುತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಡಂ । ನಿನ್ನ
ನಾಮವ ನೆನೆದಡಂ । ಘನ ಭವಬಂಧ ಪರಿವುದು । ಇಂತೆನ್ನೆ ಕಟ್ಟಿದ
ಳೆಂತೊ ನಿನ್ನ ಗೋಪಿ । ಚಿನ್ನಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ವಿನೋದಿಗಳರಸ ॥ ೪ ॥

ಏಕತಾಳೆ ॥ ದ್ವಾರಾ ಕಾಶ್ಯಪಿ ತತ್ರದ್ವಾರದಿ ದ್ರುಹಿಣಾದ್ಯರು
ನಿನ್ನನೋಲೈಸಲು । ಪ್ರಹರಿಯ ಕಾಯ್ದೆಂತೊ ಮಹಾಮಹಿಮು । ನೀಪ
ರೀಕ್ಷಿತಗೆ ಪ್ರಹರಿಯ ಕಾಯ್ದೆಂತೊ । ಮಹಾಮಹಿಮು ಭಕತರ ಆರಭಾ
ರವ ವಹಿಸುವ ವಕ್ಕಲಿಗೆ ನನೋ ನನೋ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯೆ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ ॥ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಶಾಲ್ಯನ್ನು ಶಿಶುಗಳಿಗೆಂತೆಂತು । ಭಕತರಿಗೆ
ಸುಲಭನು ನಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯೆ ॥ ೬ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೭. ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಸುಳಾದಿ.

ಧ್ರುವತಾಳೆ ॥ ತಂದೆಯಾಗಿ ತಾಯಿಯಾಗಿ । ಇಂದಿರೇಶನೆ
ಎನಗೆ ಬಂಧುವಾಗಿ ಬಳಗವಾಗಿ । ಸಿಂಧುಶಯನನೆ ॥ ಹಿಂದಾಗಿ ಮುಂ
ದಾಗಿ ಮುಕುಂದನೆ । ಎನಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿ ಭೂಮಿಯಾಗಿ

ರಕ್ತಸಾಂತಕನೆ । ಗುರುವಾಗಿ ದೈವವಾಗಿ ದೇವೋತ್ತಮನೆ । ಎನಗೆ
ವಿದ್ಯೆಯಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಯಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಪತಿಯೆ । ದಿಕ್ಕಾಗಿ ದೆಶೆಯಾಗಿ
ರಾಮಚಂದ್ರನೆ । ಎನಗೆ ಇಹವಾಗಿ ಪರವಾಗಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೆ ॥ ೧ ॥

ಮಟ್ಟಿತಾಳೆ ॥ ಜೊಮ್ಮನಮ್ಮ ರುಗ್ಗಿಣರಾಣೆ ದೇವಿಯೂ ।
ಪೆರ್ನೆಯ ಅಜನು ಹೆಮ್ಮಗ । ಹಮ್ಮಿನ ರುದ್ರ ಮೊಮ್ಮಗ । ಸುಮ್ಮನ
ಸರೆಲ್ಲ ಪರಿವಾರ । ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ ಕೃಷ್ಣಯೆಂದರೆ । ಪೆರ್ನೆಯಿಂದೊಲಿ
ದಿಲ್ಲವೆ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳೆ ॥ ದೂರದೊಳ್ಳಿಂದೊಮ್ಮೆ ಗೋವಿಂದ ಗೋವಿಂ
ದ । ಅನಾಥ ಬಂಧನೆ ದ್ವಾರಕಾವಾಸಿಯೆಂದು । ಚೀರಿದ ದ್ರೌಪದಿಗೆ
ಸಾರಿದೆ ನಾನಿನ್ನು ನಂಬಿದೆ ಎಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಚೀರಿದ ದ್ರೌಪದಿಗೆ ॥ ೩ ॥

ಅಟಿತಾಳೆ ॥ ಅಂದು ವಿಷ್ಣು ಇಂದು ವಿಷ್ಣು । ಎಂದೆಂದು
ವಿಷ್ಣುತಾನೆ । ಅತ್ತ ವಿಷ್ಣು ಇತ್ತ ವಿಷ್ಣು ಎತ್ತೆತ್ತ ವಿಷ್ಣುತಾನೆ । ಸ್ತುಷ್ಣ
ಸುಷುಪ್ತಿ ಜಾಗ್ರತೆಲಿ ವಿಷ್ಣುತಾನೆ । ಸರ್ವಯಜ್ಞ ಸರ್ವಶಕ್ತಿ । ಸಾಧು
ಸತಿ ವಿಷ್ಣುತಾನೆ । ಓವಿನೋವಿ ಮನದಲ್ಲಿ ಕಾವ ಕೃಷ್ಣ ಇರುತ್ತಿರೆ । ಆವಾ
ಗಲೆಲ್ಲಿಹದಾವ ಭಯ ನಿನಗೆ ಜೀವಾ ॥ ೪ ॥

ಏಕತಾಳೆ ॥ ಕರಿಹರಿಯೆನಲಾ ಸುಪ್ತಿಯ ತಳ್ಳಿ । ತಿರಿಯ ಸಾರೆ
ನುತ ಉರಗಮಂಚದಿಂ ಧುಮುಕಿ । ಕರವಿತ್ತ ವಿರಿಂಚನ ಕೈಲಾಗವ
ಲ್ಲದೆ । ಭರದಿ ಹನುಮನಿತ್ತ ಹಾವಿಗೆಯ ದಾಂಟಿದಾಗ । ಗರುಡನೊಡ
ಗುತ್ತಿರೆ । ತಿರುಗಿ ನೋಡದ ನಿನ್ನು ಕರುಣವ ತೋರೆನಗೆ ನಮೋ
ನನೋ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ ॥ ನಾರಾಯಣಯೆಂದು ಮಗನ ಕರೆಯುತ್ತಿರೆ ಎನ್ನು ।
ಕರೆದವರಾರೆಂದು ಅಂಜದಿರೆನುತಲಿ ಅಜಮಿಳಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥ ೬ ॥

೮. ನಾಮಸ್ಮರಣ ಸುಳಾದಿ.

ಧ್ರುವತಾಳೆ ॥ ದೇಹ ಜೀರ್ಣವಾಯಿತು ಧನದ । ಸ್ನೇಹ ಜೀರ್ಣ
ವಾಗದು । ಕಣ್ಣುಕಿವಿ ಮಂದವಾಯಿತು । ಹೆಣ್ಣು ಮಣ್ಣಿನಾಶಿಯು

ಮಂದವಾಗದು | ಕಾಲಾಕೈ ಜವಗುಂದಿತು ಭೋಗವ | ಲೋಲತೆಯು
ಮಂದವಾಗದು | ಜರೆ ರೋಗದಿಂದ ನೆರೆಹೊರೆ ಹೇಸಿತು | ಶರೀರದೊಳು
ಹೇಸಿಕೆ ಇನಿತಿಲ್ಲ | ಪಾಪಕೋಟಿಗಳ ಮಾಡಿತೆ | ಅನು | ತಾಪ ಮನದೊ
ಳೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ | ಸಂದುಹೋಯಿತು ಕಾಲವೆಲ್ಲ | ಮುಂದಣ ಗತಿ ಗೈಯಣಿಕೆ
ಇಲ್ಲ | ಅನಾದಿಯಿಂದ ನಾನಿನ್ನವನಾಗಿಹೆ | ಯೆನ್ನ ಕುಂದು ನಿನ್ನವ
ಲ್ಲವೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ | ಇನ್ನಾದರು ರತಿಯನಿತ್ತು ದಯದಿಂದ ಸಲಹಯ್ಯು || ೧ ||

ರೂಪಕತಾಳ || ಹರಿನಾಮ ಹರಿಪಾದ ತೀರ್ಥವಿರಲು | ಹರಿ
ದಾಸರ ಸೇವೆ ಸಂಗ ಸುಖವಿರಲು | ದುರಿತ ಭಯವೇಕೆ ನರಕದ ಭೀತಿ
ಯೇಕೆ | ಕೇಸರಿ ಪಕ್ಕದೊಳಿರಲು ಕರಿಭಯವೇಕೆ | ದುರಿತ ತಮಕೆ
ತರಣೆ ತಾನಲ್ಲವೆ | ಶ್ರೀಹರಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಸಂಬಂಧ ದುರಿತ ಭಯವೇಕೆ
ನರಕದ ಭೀತಿಯೇಕೆ || ೨ ||

ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ || ಯಮಕಿಂಕರರು ಭಯಂಕರವಾದಡೇನೂ |
ಯಮಯಾತನದ ಬಟ್ಟೆ ಅತಿ ಕಷ್ಟವಾದಡೇನು | ಯಮಯಾತನೆ
ಘೋರ ಅತಿ ತೀವ್ರವಾದಡೇನು | ಕಮಲನಾಭನ ಡಿಂಗರಿಗಂಜಿಕೆ
ಯುಂಟೆ | ನಮೋ ನಮೋ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಯೆಂದಂಜಿ ಓಡುವರು | ಯಮ
ಭಟರು ತಮ್ಮಾಳ್ ನಾಣ್ಣೆಯಲೀ || ೩ ||

ಅಟಿತಾಳ || ಅವನ ಚಿತ್ತ ಅಚ್ಯುತನ ನೆನೆಯದು | ಅವನ
ತಲೆ ಬಲಿಬಂಧನಗೆರಗದು | ಅವನ ನಾಲಿಗೆ ಶ್ರೀಲೋಲನೆನ್ನದು |
ಅನರಾಧಮ ನರಕ ಪತಿತ | ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನವರು ವೈಕುಂಠ ಪಥಿಕರೂ |
ಅನರಾಧಮ ನರಕ ಪತಿತ || ೪ ||

ಏಕತಾಳ || ಅಣಕದಿಂದಾಗಲಿ ಡಂಬದಿಂದಾಗಲಿ | ಸಂಗೀ
ತದಿಂದಾಗಲಿ | ಪರಿಹಾಸ್ಯದಿಂದಾಗಲಿ | ಎದ್ದಾಗಲಿ ಯೆಡಹಿದಾಗಾ
ಗಲಿ | ತಾಗುವಾಗ ಮತ್ತಾವಾಗಲಾಗಲಿ | ನಮೋ ನಮೋ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ
ಮುಕುತಿ ಕನ್ಯಾಮದುವೆ ವಾದ್ಯದ ಘೋಷಾ || ೫ ||

ಜತೆ || ಸಂತತ ನಿನ್ನ ನಾಮವ ನೆನೆವರೆ | ಅಂತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ
ವಿಶೇಷ ಕೊಡು ಕೃಷ್ಣ || ೬ ||

ಶ್ರೀಃ |

೯. ಉಪಾಸನಾ ಸುಳಾದಿ.

ಧ್ರುವತಾಳ || ತಾಯಿ ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಹರಿ | ಕಾಯದಿಂ
ಜಗವಂ ಆದಿಯೊಳಿಟ್ಟನಾಗಿ | ತಂದೆ ಈ ಲೋಕಕೆ ಶ್ರೀಹರಿ | ಅಂದೆ
ಬೊಮ್ಮಾದಿಗಳ ಸೃಜಿಸಿದನಾಗಿ | ಒಡೆಯಾ ಈ ಲೋಕಕೆ ಶ್ರೀಹರಿ |
ಬಿಡದೆ ರಾಮಾದಿ ರೂಪದಿಂ ಪೊರವನಾಗಿ | ಈಶಾ ಈ ಲೋಕಕೆ ಶ್ರೀ
ಹರಿ | ವ್ಯಾಸಾದಿ ರೂಪದಿ ಜ್ಞಾನವನೀವನಾಗಿ | ಪರತತ್ವ ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ
ಶ್ರೀಹರಿ | ವರ ಮುಕುತಿಯನೊಬ್ಬನೀವನಾಗಿ | ಗತಿ ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ
ಶ್ರೀಹರಿ | ಶ್ರೀಪತಿ ತನ್ನ ನೆನವಂಗಳಯವನೀವನಾಗಿ | ದೈವ ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ
ಶ್ರೀಹರಿ | ಸೇವ್ಯನಾಗಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮಗಳಿಂದ | ಸರ್ವ ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ
ಶ್ರೀಹರಿ | ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೋರ್ವನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನಾಗಿ | ತಾಯಿ ಈ
ಲೋಕಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಹರಿ || ೧ ||

ಮಟ್ಟಿತಾಳ || ಪತಿಯೆಂದುಪಾಸ್ಯ ಪಯೋಧಿಸುತೆಗೆ | ಪಿತ
ನೆಂದುಪಾಸ್ಯ ಪದುಮಜಂಗೆ | ಶ್ವಶೂರನೆಂದುಪಾಸ್ಯ ಸರಸ್ವತಿಗೆ | ಪಿತಾ
ಮಹನೆಂದುಪಾಸ್ಯ ಪಿನಾಕಧರಗೆ | ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದುಪಾಸ್ಯ ಸರ್ವರಿಗೆ |
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಆ ಮಾಹಾತ್ಮಗುಪಾಸ್ಯ ಉಗ್ರಸೇನ ಗಡಾ || ೨ ||

ರೂಪಕತಾಳ || ಸರಸಿಜಾಕ್ಷನು ವಿಂಚಿಗೆ ಗುರು | ಪುರಹರ
ನಿಗೆ ಪರಮಗುರು | ಮಿಕ್ಕಸುರತತಿಗೆಲ್ಲಾ ಆದಿಗುರು | ನರೋತ್ತಮರಿಂ
ಗೆಲ್ಲ ಮೂಲಗುರು | ಪರದೈವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗೆ ಗುರುವಾದಾ ಸಾಂದೀಪ
ಗಡಾ || ೩ ||

ಝಂಪಿತಾಳ || ಶೋಕಾದಿ ದೋಷ ಅತಿದೂರನೆಂಬಾ ಜ್ಞಾ |
ನೈಕ ರಸ ದಿವ್ಯ ಮೂರುತಿಯೆಂಬಾ | ಲೌಕಿಕಾನಂದಾ ಮಂದ ಸಾಂದ್ರ
ನೆಂಬಾ | ಸಾಕುವದೀಯನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂದೆಂಬ | ಈ ಸಾಲ್ಕು ವಿಧದ
ಉಪಾಸ್ಯವಿಲ್ಲದವಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ತನ್ನ ಮೂರುತಿಯ ತೋರ || ೪ ||

ಏಕತಾಳ || ಎಡರುಗಳೆಲ್ಲವು ಅಡಸಿದಡಂ | ಪತ್ತುಗಳೆಲ್ಲವು
ಒಡಿದಡಂ | ವ್ಯಾಧಿಗಳೆಲ್ಲವು ಬಾಧಿಸಿದಡಂ | ಶೋಕಗಳೆಲ್ಲವು ಮುಖ

ಗಟ್ಟಿದೊಡಂ । ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪೂರ್ಣಗುಣ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂಬ ಏಕಾಂತ ಉಪಾಸ್ಯ ಮರೆಯದಿರೆ ॥ ೫ ॥

ಜತೆ ॥ ಶ್ರವಣಾದಿಗಳೊಂದು ಕ್ಷಣವ ಬಿಡದೆ ಮಾಡು । ಭವ ರೋಗ ವೈದ್ಯ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಚಿತ್ತವ ಪಡೆವರೆ ॥ ೬ ॥ ಶ್ರೀಃ ॥

೧೦. ಕ್ಷಮಾಪನಾ ಸುಳಾದಿ.

ಧ್ರುವತಾಳ ॥ ಎನ್ನ ಮಹಾ ದೋಷಗಳು ಅನಂತವಾದೆಡಿ ಅಂಜೆನು ನಾ । ನಿನ್ನಯ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳು ಅನಂತಾನಂತವಾಗಿ । ಎನ್ನಯ ಅನಾದಿ ತಪ್ಪುಗಳು । ಅನಂತಾನಂತವಾದೆಡಿ ಅಂಜೆನು ನಾನು । ನಿನ್ನಯ ಅಪಾರ ಮಹಿಮೆ ಅನಂತಾನಂತವಾಗಿ ಬಾ । ವನ್ನವಂ ಸಾರಿದಾ ಬೇವು ಬಾವನ್ನದಂತಿವ್ವುದಲ್ಲದೆ ಬೇವಹುದೆ । ತನ್ನಯಾ ಶಿಶುವಿನ ತಪ್ಪಿಗೆ ಜನನಿ ಕೈಬಿಡುವಳೆ । ನಿನ್ನವನು ನಾನೆಂದೆಡಿ ಇದೊಂದೆ ಸಾಲದೆ ದಯಾ । ಸಿಂಧು ಶಿರಪತಿ ಶಿರಿಕೃಷ್ಣ ನಿನ್ನವನು ನಾನೆಂದೆಡಿ ॥ ೧ ॥

ಮುಟ್ಟಿತಾಳ ॥ ಹಿಂದಣಾ ಇಂದಿನಾ ಮುಂದಣದಂದ । ದಂದದ ಕರ್ಮಗಳು ಅನಂತಾನಂತವಾಗಿ । ಒಂದೊಂದನುಂಬ ಕಾಲದೊಳಗೆ । ಮು । ತ್ತೊಂದನಂತಾನಂತ ಕರ್ಮಗಳು ಕಾಡುತಲಿವೆ । ಒಂದೊಂದಂ ಬಾ ಕಾಲದೊಳಗೆ । ತಂದೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಸಂದರುಶನವಲ್ಲದೆ ಈ । ದಂದುಗವನೀಗುವ ಬಗೆಯು ಬೇರೆಯೆ । ಒಂದೊಂದುವುಂಬಾ ಕಾಲ ದೊಳಗೆ ॥ ೨ ॥

ರೂಪಕತಾಳ ॥ ಶ್ರುತಿಗಳು ಬಣ್ಣಿಸಿ ಬಣ್ಣಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ದಣಿಯನೋ ನಿನ್ನ । ದಿಶಿಸುತಾ ದೇಶದಿಂ ಸಭೆಯೊಳು । ಅತಿ ಅತಿ ಬಯ್ಯ ಶಿಶುಪಾಲನಿಗೆ ಮು । ಕುತಿಯನಿತ್ತೆಂದೆಡಿ ನಿನ್ನ ಭಕತರಲಿ ನಿನ್ನ ದಯಕೆನ್ನು । ಮಿತಿಯುಂಟೆ ಶಿರಪತಿ ಶಿರಿಕೃಷ್ಣ ನಿನ್ನ ಭ । ಕತರಲಿ ನಿನ್ನ ದಯಕೆನ್ನು ಮಿತಿಯುಂಟೆ ॥ ೩ ॥

ಅಟಿತಾಳ || ಆದ್ಯಾಪರಾಧ ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನ ಅದ್ವಿತೀಯ ಹರಿ
ವಿಸ್ಮರಣ | ಆಶ್ರುತಿಯ ವಿಹಿತಾಕರಣ ಅಹಿತಾಚರಣ | ಆ ಚತುರ್ಥ
ಅಯೋಗ್ಯನಲ್ಲುಪದೇಶ | ಇಂತೀಯಪರಾಧಕ್ಕೆ | ನೀನೆನ್ನು ಕರುಣ
ದಿಂದ ಕಾಯಯ್ಯ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕರುಣದಿಂದ ಕಾಯಯ್ಯ || ೪ ||

ಏಕತಾಳ || ಭಕುತಿಲೇಶದ ಪ್ರಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದ | ಜ್ಞಾನವೆಂ
ಬುದ ಕಾಣೆನೂ | ಆಚಾರ ವಿಚಾರ ಮುನ್ನತಾನಿಲ್ಲ ಜ್ಞಾನವೆಂಬುದ
ಕಾಣೆನೂ | ಆನೊಬ್ಬನೆ ಕೃಷ್ಣ ನಿನ್ನವರಲ್ಲಿಹ ಮಾನುಷ ವೇಷದ
ಪಶುವಿದುಯೆಂದೆನ್ನು | ಕರುಣದಿಂದ ಕಾಯಯ್ಯ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕರುಣದಿಂದ
ಕಾಯಯ್ಯ || ೫ ||

ಜತೆ || ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ಕೃಷ್ಣ ಅಚ್ಚಕರುಣೆಯೆಂದು ಯೆಮ್ಮ |
ಯೆಚ್ಚರಿಗೆದೆಯಲೊದಗಿದೆ | ಕರುಣೆಯೆಂದು ಮೆಚ್ಚಿದೆನೊ ಕೃಷ್ಣ || ೬ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ಯೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಯರ ಸುಳಾದಿಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ.

• ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು •

ಕೀರ್ತನೆ.

೬೮. ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ, ಆದಿತಾಳ.

ನಮೋ ಪಾರ್ವತೀಪತಿ ನುತಜನ | ಪರ | ನಮೋ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ||
|| ಪಲ್ಲ || ರಮಾರಮಣನಲ್ಲಮಲ ಭಕುತಿ ಕೊಡು ನಮೋ ನಮೋ
ಕಮಲಾಕ್ಷಾ || ಅನುಪಲ್ಲ || ನೀಲಕಂಠ ತ್ರಿಶೂಲ ಡಮರು ಹಸ್ತಾಲಂ
ಕೃತ ರಕ್ಷ | ಫಾಲನೇತ್ರ ಕಪಾಲ ರುಂಡ ಮಣಿಮಾಲಾ ಧೃತರಕ್ಷ ||
ಶೀಲರಮ್ಯ ವಿಶಾಲನೇತ್ರ ಸಲ್ಲಿಲ ಸುರಾಧ್ಯಕ್ಷ | ಶ್ರೀಲಕುಮಾರನ
ಓಲೈಸುವ ಭಕ್ತಾವಳಿಗಳ ಪಕ್ಷ || ೧ || ವಾಸವನುತ ಹರಿದಾಸ
ದಾಸ ಕೈಲಾಸವಾಸ ದೇವ | ದಾಶರಥಿ ಔಪಾಸಕ ಸುಜನರ

ಪೋಷಿಸುವ ಪ್ರಭಾವಾ || ಭಾಷಿಸುತಿಹವಶೇಷ ಜೀವರಿಗೆ ಈಶನೆಂಬ
 ಭಾವ | ಶ್ರೀಶನಲಿ ಕೇಲೀಸು ಮನವ ಗಿರಿಜೇಶ ಮಹಾದೇವಾ || ೨ ||
 ಮೃತ್ಯುಂಜಯನ ಉತ್ತಮಪದಯುಗ ಭೃತ್ಯವೆ ಸರ್ವತ್ರ | ಹತ್ತಿಗ
 ರಿದು ಆಪತ್ತಿರಂದದಿ ಪೊರೆವುತಿಹದು ತ್ರಿನೇತ್ರ || ತೆತ್ತನಂತೆ ಕಾಯು
 ತ್ತಿಕ ಬಾಣನ ಸತ್ಯವೆ ಸುಚರಿತ್ರ | ಕರ್ತು ಉಡುಪಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮ
 ಕೃಷ್ಣನ ಪವಿತ್ರ ಕೃನಾಪಾತ್ರಾ || ೩ ||

ಶ್ರೀ ||

|| ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ಈ ಪುಸ್ತಕವು

ಪಾವಂಜಿ ಗುರುರಾವ್, ಇವರ

ಉಡುಪಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು,

ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಾಲಯದಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಶಾಲೀನಾಹನಶಕ ೧೮೪೬.

1924.

